

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1979

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
289

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 998

Περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Υψητάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, αποφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 1.

Σκοπός.

Σκοπός του παρόντος νόμου είναι ο καθορισμός των συγκεκριμένων μέτρων προστασίας δια την διατήρησιν, ανάπτυξιν και βελτίωσιν των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας εντός του πλαισίου και προς τον σκοπόν της διατηρήσεως και βελτιώσεως του όλου φυσικού περιβάλλοντος και εν συναρτήσει προς το ιδιαίτερον νομικόν καθεστώς το διεπών την ιδιοκτησίαν και την εκμετάλλευσιν τούτων, ως και ο προσδιορισμός, κατά περιπτώσιν ή κατηγορίας περιπτώσεων, των έργων και προϋποθέσεων υπό τας οποίας τὰ δάση και αι δασικά εν γένει εκτάσεις ή τμήματα αυτών δύναται να μεταβάλλουν την κατά προορισμόν χρήσιν των ή να εξυπηρετούσι και άλλας χρήσεις, διά λόγους επιβεβλημένους εκ δημοσίου συμφέροντος.

Άρθρον 2.

Γενικαί υποχρεώσεις.

1. Τα δάση και αι δασικά εν γένει εκτάσεις συνιστούν έθνικόν κεφάλαιον, ή δὲ προστασία των αποτελεί υποχρέωσιν, τόνον των κρατικῶν ὀργάνων εν τῇ άσκήσει των άρμοδιοτήτων των, ὅσον και των πολιτών.

2. Οὐδενός βιωτικῶν δικαιώματος ή άσκήσεως δύναται να ενεργηται κατά παραβίασιν τῆς ως άνω υποχρεώσεως, πλην αν άλλως κατ' εξαίρεσιν ὁρίζε: ο νόμος και εντός των ὁρίων τῆς εξαίρεσεως ταύτης.

Άρθρον 3.

Έκτασις εφαρμογῆς.

1. Ὡς δάσος νοείται πᾶσα έκτασις τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ή ὁποία καλύπτεται εν ὄλῳ ή σποραδικῶς υπό άγρίων ξυλωδῶν φυτῶν οἰωνδήποτε διαστάσεων και ἡλικίας, αποτελούντων ως εκ τῆς μεταξύ των ἀποστάσεως και ἀλληλεπιδράσεως ὀργανικήν ἐνότητα, και ή ὁποία δύναται να προσφέρη προϊόντα εκ των ως άνω φυτῶν εξαγόμενα ή να συμβάλῃ εις την διατήρησιν τῆς φυσικῆς και βιολογικῆς ἰσορροπίας

ή να εξυπηρετήσῃ την διαβίωσιν τοῦ ἀνθρώπου εντός τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

2. Ὡς δασική έκτασις νοείται πᾶσα έκτασις τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, καλυπτομένη υπό άραιάς ή πενιχράς, ὑψηλῆς ή θαμνώδους, ξυλωδους βλαστήσεως οἰασθήποτε διαπλάσεως και δυναμένη να εξυπηρετήσῃ μίαν ή περισσοτέρας των εν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ λειτουργιῶν.

3. Εἰς τὰ δάση ή τὰς δασικάς εκτάσεις, ἀντιστοίχως, περιλαμβάνονται και αι εντός αυτών οἰασθήποτε φύσεως άσκηπείς εκτάσεις, χορτολιβάδικαί ή μή, βραχῶδεις εξαίσεις και γενικῶς ἀκάλυπτοι χώροι, καθῶς και αι ὑπεράνω δασῶν ή δασικῶν εκτάσεων άσκηπείς κορυφαί ή ἀλπικαί ζῶναι των ὄρεων και αι ἀβατοί κλιτύες αυτών. Τὰ δάση και αι δασικά εκτάσεις δὲν μεταβάλλουν τόν, κατά τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, χαρακτήρα αυτών και ὅταν ἀκίμη εντός αυτών ὑφίστανται μονομυμένα ή ἐγκάτεσπαρμένα καρποφόρα δένδρα ή συστάδες τούτων δένδρων.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται και αι εντός των πόλεων και των οἰκιστικῶν περιοχῶν εὑρισκόμενα εκτάσεις, αι ὁποία καλύπτονται υπό δασικῆς βλαστήσεως φυσικῶς ή τεχνικῶς δημιουργημένης (πάρκα και ἄλλα), ως και αι ὁπουδήποτε δημιουργούμενα δεικροτοιχία ή δασικά φυτεία.

5. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται και αι εκτάσεις ἐκεῖναι αι ὁποία κηρύσσονται ή ἔχουν ἤδη κηρυχθῆ διά πράξεως τῆς άρμοδίας διοικητικῆς άρχῆς ως δασωτέαι ή αναδασωτέαι.

6. Δὲν ὑπάγονται ὁπουδήποτε εις τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου: α) Αἱ γεωργικῶς καλλιεργούμενα εκτάσεις, β) Αἱ χορτολιβαδικαί εκτάσεις, αι εὑρισκόμενα επί πεδινῶν ἐδαφῶν ή επί ἀνωμάλων ἐδαφους ή λόφων, εφ' ὅσον δὲν ἐμπίπτουν εις τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος άρθρου ή δὲν ἔχουν κηρυχθῆ ἔνεκα τοῦ προστατευτικοῦ αυτών χαρακτήρος ή ἐξ άλλου λόγου δασωτέαι κατά τὰ εις τὸ άρθρον 38 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα, γ) Αἱ βραχῶδεις ή πετρώδεις εκτάσεις, αι εὑρισκόμενα επί των ως άνω πεδινῶν ή ἀνωμάλων ή λοφωδῶν ἐδαφῶν, δ) Αἱ ἀλυκαί, ε) Αἱ περιοχαί δια τὰς οποίας ὑφίστανται ἐγκυκλιόμενα ἔγγραφα σχέδια πόλεως ή καταλαμβάνονται υπό οἰκισμῶν προϋφισταμένων τοῦ ἔτους 1923 ή πρόκειται περί οἰκοδομητέων εκτάσεων των οἰκιστικῶν περιοχῶν τοῦ Ν. 947/1979 και στ) Οἱ άρμοδίως χαρακτηρισθέντες ως άρχαιολογικαί χώροι και καθ' ὃν χρόνον διαρκεί ὁ χαρακτηρισμός ως τούτων.

Άρθρον 4.

Κατηγορίαι δασῶν και δασικῶν εκτάσεων.

1. Τὰ δάση και αι δασικά εκτάσεις, διά την αποτελεσματικὴν και διαρκῆ προστασίαν των, διακρίνονται ἀναλόγως

πρός την ωφελιμότητα και τας λειτουργίας τας οποίας εξυπηρετούν ως ακολούθως:

α) Δάση και δασικά εκτάσεις αι οποίας παρουσιάζουν ιδιαίτερον επιστημονικόν, αισθητικόν, οικολογικόν, η γεωμορφολογικόν ενδιαφέρον (έθνικοί δρυμοί, αισθητικά δάση, υγραζιότοποι, διατηρητέα μνημεία της φύσεως).

β) Δάση και δασικά εκτάσεις, αι οποίας ασκούν ιδιαίτερον προστατευτικήν επίδρασιν επί των εδαφών και των υπογείων υδάτων, ως αι κείμεναι εντός λεκανών απορροής χειμάρρων, αι υπερκείμεναι πόλεων, χωρίων η οικισμών, αι ασκούσαι προστασίαν επί παρακειμένων φυσικών η πολιτιστικών μνημείων η σημαντικών τεχνικών έργων (προστατευτικά δάση και δασικά εκτάσεις).

γ) Δάση και δασικά εκτάσεις, αι οποίας παρουσιάζουν ιδιαίτερον σημασίαν από άποψews παραγωγής δασικών προϊόντων η άλλων άγαθών πρωτογενούς παραγωγής (έκμεταλλεύσιμα η παραγωγικά δάση και δασικά εκτάσεις).

δ) Δάση και δασικά εκτάσεις προσφερόμεναι δι' άναψυχην του πληθυσμού η αποτελούσαι παράγοντα συνθηκών διαξίωσης αυτού εν τη περιοχῇ η της τουριστικής ανάπτυξεως ταύτης (δάση και δασικά εκτάσεις άναψυχής).

ε) Τά δάση και αι δασικά εκτάσεις, αι μη έμπίπτουσαι εις οιαδήποτε των κατηγοριών α' έως και δ'.

2. Από τής άποψews τής θέσεως των δασών και δασικών εκτάσεων εν σχέσει προς τους χώρους άνθρωπίνης έγκαταστάσεως και δραστηριότητος, διακρίνονται:

α) Πάρκα και άλλα εντός των πόλεων η των οικιστικών περιοχών.

β) Δάση και δασικά εκτάσεις κείμεναι επί ζώνης πλάτους χιλίων (1.000) μέτρων από της θαλάσσης, δι' όλας τας παρακτίους περιοχάς τής Χώρας (παραλιακά δάση), πεντακοσίων μέτρων γύρωθεν τής όχθης των λιμνών (παραλίμνια δάση) και διακοσίων (200) μέτρων εκατέρωθεν τής όχθης των ποταμών.

γ) Δάση και δασικά εκτάσεις κείμεναι εντός ζώνης πλάτους χιλίων (1.000) μέτρων εκατέρωθεν των έθνικών όδων και διακοσίων (200) μέτρων εκατέρωθεν επαρχιακών όδων.

δ) Δάση και δασικά εκτάσεις κείμεναι εντός η περίξ τουριστικών περιοχών η λουτροπόλεων και εις άκτίνα τριών χιλιάδων (3.000) μέτρων από του κέντρου τούτων.

ε) Δάση και δασικά εκτάσεις κείμεναι περίξ αρχαιολογικών και ιστορικών χώρων η μνημείων η παραδοσιακών οικισμών και εις άκτίνα τριών χιλιάδων (3.000) μέτρων από του κέντρου τούτων.

στ) Δάση και δασικά εκτάσεις κείμεναι εντός βιομηχανικών ζωνών η εις τας παρυφάς βιομηχανικών περιοχών και εντός ζώνης χιλίων (1.000) μέτρων από τής περιφέρειας τούτων.

ζ) Δάση και δασικά εν γένει εκτάσεις κείμεναι εντός τής περιφέρειας του νομού Αττικής.

3. Διά προεδρικού διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Γεωργίας είναι δυνατόν όπως: α) προσαυξάνονται αι εν τη παραγράφω 2 άποστάσεις μέχρι και του ήμισους των αυτόθι προβλεπομένων όριών εις όρισμένας περιοχάς τής Χώρας, β) προστίθενται και ζτεροι νομοί εις την κατηγορίαν ζ' τής παραγράφου 2.

*Άρθρον 5.

Καθορισμός άρμοδιότητων.

1. Η προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων, ως και η λήψις των υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένων ειδικωτέρων μέτρων, άνήκει εις την άρμοδιότητα τής δασικής ύπηρεσίας, ενεργούσης κατά τας οικείας περι τούτων διατάξεις η τας ειδικάς διατάξεις του παρόντος νόμου.

2. Η μέριμνα διά την ανάπτυξιν, βελτίωσιν, αναδάσωσιν και προστασίαν των πάρκων, άλσών και των εντός των πόλεων η οικιστικών περιοχών δειροστοιχιών άνήκει εις τους οικείους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως η τους επί τη

βάσει σχετικής πολεοδομικής μελέτης αναλαβόντας την διοργάνωσιν αυτών οικιστικούς φορείς η εις ίδια νομικά πρόσωπα επί τη βάσει ειδικών διατάξεων. Ωσαύτως η ως άνω μέριμνα διά δάση η δασικάς εκτάσεις η πάρκα, άλλα και δειροστοιχίας εύρισκομένας εντός αρχαιολογικών χώρων άνήκει εις τας άρμοδιάς ύπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού. Αι ως άνω ύπηρεσίαι και όργανισμοί δύνανται πάντως να ζητούν την συνδρομήν τής δασικής ύπηρεσίας, έφ' όσον συντρέχει περίπτωσης. Αι δασικά ύπηρεσίαι συνεργάζονται μετά των λοιπών δημοσίων ύπηρεσιών και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως η άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, έφ' όσον πρόκειται περι λήψεως μέτρων προστασίας, η πραγματοποίησις των όποιων περιλαμβάνεται και εις την άρμοδιότητα των ύπηρεσιών η των νομικών τούτων προσώπων.

3. Η άσκησις των άρμοδιοτήτων άλλων δημοσίων ύπηρεσιών η ύπηρεσιών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου η των δραστηριοτήτων δημοσίων η ιδιωτικών επιτερήσεων δεν δύναται να ενεργήται κατά τρόπον θίγοντα τά, υπό την διαχείρισιν η την επίβλεψιν του Υπουργείου Γεωργίας, άρτυμένα δάση και τας δασικάς εκτάσεις πέραν των, διά των διατάξεων του παρόντος νόμου η των αποφάσεων τής δασικής ύπηρεσίας η του Υπουργού Γεωργίας, τιθεμένων όριων.

*Άρθρον 6.

Υπολογισμός αξίας δασών και δασικών εκτάσεων.

1. Εις ός περιπτώσεις είναι άπαραίτητον όπως προσδιορισθῇ η αξία δάσους η δασικής εκτάσεως δι' οιαδήποτε αίτιαν, ο προσδιορισμός ούτος ενεργείται επί τη βάσει τής θέσεως, τής μορφής και τής συστάσεως, ως και τής τυχόν εις δασικά προϊόντα αποδόσεως του δάσους η τής δασικής εκτάσεως, τής ιδιοσυστάσεως του εδάφους και των λοιπών φυσικών χαρακτηριστικών αυτού, λαμβανόμενης ύπ' όψιν τής, κατά νόμον, άδυναμίας χρησιμοποίησεως του προς οικιστικούς σκοπούς η άλλην εκμετάλλευσιν ξένην προς τον προορισμόν αυτού. Διά τον εν λόγω προσδιορισμόν δεν δύναται να ληφθούν ύπ' όψιν συγκριτικά στοιχεία άναφερόμενα εις γειτονικά οικοπεδικάς εκτάσεις η έτερα στοιχεία εμφανίζοντα το δάσος η την δασικήν εκτασιν, ως έχοντα οικοπεδικήν αξίαν.

2. Έφ' όσον, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος νόμου, τμήματα δάσους η δασικής εκτάσεως ήθελον διατεθῇ προς οικοδομικήν η άλλην, πλην τής δασοπονικής φύσεως εκμετάλλευσιν και παρίσταται ανάγκη προσδιορισμού τής αξίας αυτών, τούτα εκτιμώνται ως έχοντα οικοπεδικήν αξίαν, βάσει τής θέσεως εις ην εύρίσκονται: και των λοιπών προσδιοριστικών τής αξίας αυτών στοιχείων, μεταξυ των όποιων και τα κατά το τελευταίον εδάφιον τής προηγουμένης παραγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Συμβούλια και Έπιτροπαί.

*Άρθρον 7.

Συμβούλιον Δασικής Πολιτικής.

1. Συνιστάται παρά τῷ Υπουργείῳ Γεωργίας Συμβούλιον Δασικής Πολιτικής ως συμβουλευτικόν και γνωμοδοτικόν όργανον επί θεμάτων προστασίας και ανάπτυξεως των δασών και δασικών εκτάσεων και άσκήσεως τής δασικής πολιτικής του Κράτους.

2. Ειδικώτερον τό Συμβούλιον Δασικής Πολιτικής γνωμοδοτεί:

α) Έπί πάσης φύσεως σχεδίων νόμων και διαταγμάτων, τά όποια έχουν ως αντικείμενον την προστασίαν, την εκμετάλλευσιν η την ανάπτυξιν των δασών και των δασικών εκτάσεων και την εφαρμογήν τής δασικής πολιτικής τής Κυβερνήσεως.

β) Έπί τής κηρύξεως περιοχής τινος ως αισθητικού δάσους η έθνικού δρυμού η μνημείου τής φύσεως και περι των ληπτέων δι' αυτά μέτρων.

γ) 'Επί τῆς ἐγκρίσεως πολυτεῶν ἐθνικῶν ἢ περιφερειακῶν προγραμμάτων δασικῆς ἀναπτύξεως.

δ) Διὰ τὴν λήψιν μέτρων προστασίας τοῦ θηραματικῆς πλοῦτος καὶ τῆς ἀγρίας πανίδος ἢ τὴν λήψιν μέτρων κατὰ τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

ε) 'Επί παντός ἐτέρου θέματος τὸ ὁποῖον ρητῶς παραπέμπεται εἰς αὐτὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἢθελε παραπεμφθῆ εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐπιβουλευτοῦ Γεωργίας.

Ἐσαύτως, τὸ Συμβούλιον τοῦτο μελετᾷ τὴν κατάστασιν τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ εἰσγγεῖται τὴν λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 θεμάτων.

3. Τὸ Συμβούλιον Δασικῆς Πολιτικῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ:

α) Τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ἐπιβουλευτοῦ Γεωργίας, ὡς Πρόεδρον.

β) Τὸν νομικὸν σύμβουλον τοῦ Ἐπιβουλευτοῦ Γεωργίας.

γ) Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Δασῶν.

δ) Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως.

ε) Τὸν ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἀθῆναις γενικῶν ἐπιβουλευτῶν δασῶν.

στ) Τὸν προϊστάμενον τῆς Ἐπιβουλευτικῆς Προστασίας Περιβάλλοντος τοῦ Ἐπιβουλευτοῦ Συντονισμοῦ.

ζ) Ἐνα καθηγητὴν τοῦ τμήματος δασολογίας τῆς Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

η) Ἐνα καθηγητὴν τῆς ζωολογίας, μιᾶς τῶν ἀνωτάτων σχολῶν.

θ) Ἐνα ἐκπρόσωπον τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιβουλευτοῦ τῆς Ἑλλάδος.

ι) Ἐνα ἰδιώτην δασοκτήμονα ἢ ἐκπρόσωπον δασοκτήμονος Δήμου ἢ Κοινότητος.

ια) Ἐνα ἰδιώτην βιομήχανον ξύλου.

ιβ) Ἐνα ἐκπρόσωπον τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Ἐνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν (ΠΑΣΕΓΕΣ).

ιγ) Ἐνα ἐκπρόσωπο τῶν σωματείων φίλων τῶν δασῶν καὶ τοῦ περιβάλλοντος.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο μετέχει ὡς εἰσγγητῆς μετὰ ψήφου καὶ ὁ οἰκείος πρὸς τὸ ἐκάστοτε συζητούμενον θέμα διευθυντῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν. Ὅσακις τὸ Συμβούλιον συζητεῖ θέμα ὑπαγόμενον εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀρμοδιοτήτων καὶ ἄλλου ἢ ἄλλων Ἐπιβουλευτῶν, εἰς τὴν συζήτησιν καλεῖται, μερὶμν τοῦ Προέδρου, ὑποχρεωτικῶς καὶ μετέχει μετὰ ψήφου ἐκπρόσωπος ἐκάστου τούτων. Ὁμοίως, ὅταν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου συζητεῖται θέμα θηρευτικῆς πολιτικῆς, καλεῖται καὶ μετέχει μετὰ ψήφου ὁ πρόεδρος τῆς Κυνηγετικῆς Συνομοσπονδίας Ἑλλάδος. Ὡς γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῶ 5ῃ ἢ 4ῃ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν.

4. Τὸ Συμβούλιον Δασικῆς Πολιτικῆς συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιβουλευτοῦ Γεωργίας. Οἱ καθηγηταὶ τῶν ἀνωτάτων σχολῶν ὀρίζονται, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου συλλόγου τῶν καθηγητῶν. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιβουλευτοῦ καὶ τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, ὀρίζονται κατόπιν προτάσεως τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων αὐτῶν. Οἱ ἰδιῶται, ἐν εἰς καὶ ὁ τῆς περιπτώσεως ιγ', ὡς τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη, ἐπιλέγονται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ Ἐπιβουλευτοῦ Γεωργίας. Ἡ θητεία τῶν διοριζομένων μελῶν εἶναι διετής, δύναται δὲ νὰ ἀνανεοῦται ἐλευθέρως.

5. Τὸν πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ καλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ νομικὸς σύμβουλος τοῦ Ἐπιβουλευτοῦ Γεωργίας. Τὸν τελευταῖον, ὡς μέλος τοῦ Συμβουλίου, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ καλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρὰ τῷ Ἐπιβουλευτῷ Γεωργίας ὑπηρετούντων παρόδρων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Δασῶν καὶ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως, οἱ οἰκείοι ἀναπληρωταὶ γενικῶς διευθύνονται, τὸν ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἀθῆναις γενικῶν ἐπιβουλευτῶν δασῶν ὁ ἀμέσως ἐπὶ

τέρος του, τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας προστασίας περιβάλλοντος τοῦ Ἐπιβουλευτοῦ Συντονισμοῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς του. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει: ἐγκύρως παρόντων ἐπὶ τὸλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν του.

6. Διὰ προεδρικῶν διατάξεων ἐκδιδομένου τῆς προτάσεως τῶν Ἐπιβουλευτῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γεωργίας καθορίζεται εἰδικότερον ἢ ὁργάνωσις καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς.

Ἄρθρον 8.

Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν.

1. Διὰ τὴν διοικητικὴν ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου τῆς κυριότητος ἢ ἄλλων ἐμπραγματικῶν δικαιωμάτων ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐπὶ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, συσταῖνται τέσσαρα Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν, ἔχοντα ἀντιστοίχως ὡς ἔδραν τὰς Ἀθῆνας, τὸν Πειραιᾶ, τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὰς Πάτρας. Ἡ τοπικὴ ἀρμοδιότης ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω συμβουλίων ἐκτείνεται: α) τοῦ πρώτου, εἰς τὰς περιφέρειαις τῶν Ἐφετειῶν Ἀθηνῶν, Λαρίσης καὶ Ναυπλίου, β) τοῦ δευτέρου, εἰς τὰς περιφέρειαις τῶν Ἐφετειῶν Πειραιῶς, Κυκλάδων, Κρήτης καὶ Δωδεκανήσου, γ) τοῦ τρίτου, εἰς τὰς περιφέρειαις τῶν Ἐφετειῶν Θεσσαλονίκης καὶ Θράκης καὶ δ) τοῦ τετάρτου, εἰς τὰς περιφέρειαις τῶν Ἐφετειῶν Πατρῶν, Ἰωαννίνων καὶ Κερκυράς.

2. Ἐκαστον Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ: α) Τὸν προϊστάμενον τοῦ Ἐφετείου τῆς ἔδρας τοῦ συμβουλίου πρόεδρον ἐφετῶν, ἀναπληρούμενον ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὡς πρόεδρον. Ὡς πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἰδιοκτησίας Δασῶν Ἀθηνῶν ὀρίζεται εἰς ἐκ τῶν προέδρων ἐφετῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν, ἀναπληρούμενος ὑπὸ ἐτέρου προέδρου ἐφετῶν, β) δύο ἐφέτας, γ) ἓνα πάρεδρον τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ δ) τὸν Ἐπιβουλευτὴν Δασῶν τῆς ἔδρας τοῦ Συμβουλίου, ἀναπληρούμενον ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἰδιοκτησίας Δασῶν Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖον β' μέλη πάντων τῶν ὄνω συμβουλίων ὀρίζονται, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἐπιβουλευτῶν Δικαιοσύνης καὶ Γεωργίας ἐπὶ διετῆ θητεία, δυνάμειν νὰ ἀνανεοῦται. Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον γ' μέλος ὀρίζεται, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἐπιβουλευτῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ἐπὶ ὁμοίᾳ θητεία. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη ἀναπληροῦν τὰ τακτικὰ εἰς περιπτώσεων ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ καλύματος. Τὰ Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν συνεδριάζουν παρόντων πάντων τῶν μελῶν των.

3. Τὰ Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν ἐπιλαμβάνονται τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγματικού δικαιώματος τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ἰδιώτου ἢ νομικοῦ προσώπου, κρίνουν δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τούτου προσκομιζομένων, ὡς καὶ τῶν παρὰ τῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ τηρουμένων στοιχείων, δυνάμειν νὰ ζητήσουν καὶ τὴν παρ' ἄλλων δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀποστολὴν παντός χρησίμου ἐγγράφου ἢ ἄλλου στοιχείου ἢ νὰ διατάξουν τὴν διενέργειαν εἰδικῆς ἐρευνῆς ἢ πραγματογνωμοσύνης πρὸς μὲν ὁμοίαν ἀσφαλῆς κρίσεως περὶ τῶν προβαλλομένων ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων. Πλείονες αἰτήσεις ἀφορῶσαι τὸ αὐτὸ δάσος ἢ δασικὴν ἐκτασιν ἢ συνεγόμενα τμήματα ἐξετάζονται ἀπὸ κοινού. Τὰ ὄνω Συμβούλια, μετ' ἀνάγκης τῆς εἰσγγήσεως τοῦ ὀρισθέντος εἰσγγητοῦ, γνωμοδοτοῦν ἠτιολογημένως ἐφ' ἐκάστης ὑποθέσεως. Ἡ κρίσις τῶν Συμβουλίων σχηματίζεται δι' ἐλευθέρως ἐκτιμήσεως τῶν ὄνω ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Ἡ ἀπορριπτικὴ τῆς αἰτήσεως ἰδιώτου ἢ νομικοῦ προσώπου γνωμοδότησις εἶναι δεσμευτικὴ διὰ τὸν Ἐπιβουλευτὴν, μὴ δυνάμενον νὰ προβῇ δι' ἀποφάσεώς του εἰς ἀναγνώρισιν δικαιώματος τινος τοῦ ἀσκήσαντος τὴν αἴτησιν. Ἐφ' ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἀποφασθῆ ὑπὲρ τῆς ἀναγνωρίσεως ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ὁ Ἐπιβουλευτὴς δύναται εἴτε νὰ ἀποδεχθῆ τὴν γνω-

μεδότησιν είτε να άπορρίψη την αίτησιν του ενδιαφερομένου δι' ειδικώς ήτιολογημένης άποφάσεώς του είτε να προσφύγη εις τό 'Αναθεωρητικόν Συμβούλιον 'Ιδιοκτησίας Δασών κατά τά κατωτέρω οριζόμενα.

4. Συνιστάται έν 'Αθήναις 'Αναθεωρητικόν Συμβούλιον 'Ιδιοκτησίας Δασών, άποτελούμενον από: α) ένα 'Αντιπρόεδρον του 'Αρείου Πάγου, β) ένα Σύμβουλον της 'Επικρατείας, γ) ένα 'Αρεοπαγίτην, δ) ένα Νομικόν Σύμβουλον του Κράτους και ε) τόν Γενικόν Διευθυντήν Δασών του 'Υπουργείου Γεωργίας, άναπληρούμενον υπό του νομίμου άναπληρωτού του. Τά έκ δικαστικών λειτουργών μέλη και ό Νομικός Σύμβουλος του Κράτους, μετά τών άναπληρωτών των, ορίζονται ως έν παραγράφω 2 του παρόντος άρθρου προβλέπεται. 'Ως άναπληρωτής του Προέδρου του Συμβουλίου ορίζεται έτερος 'Αντιπρόεδρος του 'Αρείου Πάγου. Το 'Αναθεωρητικόν Συμβούλιον συνεδριάζει παρόντων πάντων τών μελών του, επίλαμβάνεται δέ τών υποθέσεων έφ' ών εξέδδθη γνωμοδότησις ενός έκ τών Συμβουλίων 'Ιδιοκτησίας Δασών είτε κατόπιν προσφυγής του ενδιαφερομένου ιδιώτου ή νομικού προσώπου έντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από της κοινοποιήσεως αυτού της άπορριπτικής άποφάσεως έφ' όσον ό 'Υπουργός δεν άποδέχθη την θετικήν γνωμοδότησιν του συμβουλίου ή έφ' όσον ή άρνητική γνωμοδότησις του έν λόγω συμβουλίου έλήφθη διά ψήφων τριών κατά δύο, είτε κατόπιν παραπομπής υπό του 'Υπουργού Γεωργίας εις περίπτωσιν έκδόσεως θετικής γνωμοδότησεως του πρωτοβαθμίου συμβουλίου. Αί άρνητικαί γνωμοδοτήσεις του 'Αναθεωρητικού Συμβουλίου, ως και αί παμψηφεί λαμβανόμενα θετικά γνωμοδοτήσεις αυτού, είναι δεσμευτικά δια τόν 'Υπουργόν, ύποχρυσόμενον εις έκδοσιν άποφάσεως του αυτού περιεχομένου. Τάς λοιπάς θετικάς γνωμοδοτήσεις του ως άνω Συμβουλίου δύναται ό 'Υπουργός να μή άποδεχθί δι' ήτιολογημένης άποφάσεώς του.

5. Ο 'Υπουργός Γεωργίας δύναται εις πάσαν περίπτωσιν να παραπέμψη άυτεπαγγέλτως τήν έρευναν και κρίσιν περί της ύπαρξεως ή μή ιδιωτικών δικαιωμάτων επί δάσους ή δασικής εκτάσεως εις τό οικειόν Συμβούλιον 'Ιδιοκτησίας Δασών. 'Αμα τή άνωτέρω παραπομπή προσκαλούνται οι διεδικούντες ή προβάλλοντες δικαίωμα κυριότητος επί του δάσους ή της δασικής εκτάσεως, περί ής πρόκειται, όπως έντός προθεσμίας έξι μηνών από της επί αποδείξει προσκληθήσεως των υποβάλουν τά άποδεικτικά του ζητουμένου ύπ' αυτών δικαιώματος στοιχεία. Παρερχομένης άπράκτου της ταχθείσης άνωτέρω προθεσμίας τό Συμβούλιον 'Ιδιοκτησίας Δασών γνωμοδοτεί βάσει τών υπαρχόντων εις τήν ύπηρεσίαν στοιχείων και ό 'Υπουργός άποφαίνεται βάσει της γνωμοδοτήσεως αυτής.

6. Διά τήν υπό ιδιώτου ή νομικού προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου συζήτησιν άσκηθείσης αίτήσεως προς άναγνώρισιν δικαιωμάτων επί δάσους ή δασικής εκτάσεως υπό Συμβουλίου 'Ιδιοκτησίας Δασών, καταβάλλεται ειδικόν τέλος ύπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών κλιμακούμενον ως ακόλουθως: α) έκ δραχμών δύο χιλιάδων (2.000) διά δάση ή δασικάς εκτάσεις μέχρις είκοσι στρεμμάτων, β) έκ δραχμών πέντε χιλιάδων (5.000) διά δάση ή δασικάς εκτάσεις μέχρι πενήντα στρεμμάτων, γ) έκ δραχμών δέκα χιλιάδων (10.000) διά δάση ή δασικάς εκτάσεις μέχρις εκατόν στρεμμάτων, δ) έκ δραχμών είκοσι χιλιάδων (20.000) διά δάση ή δασικάς εκτάσεις μέχρι τριακοσίων στρεμμάτων, ε) έκ δραχμών πενήντα χιλιάδων (50.000) διά δάση ή δασικάς εκτάσεις μέχρι χιλίων στρεμμάτων και στ) έκ δραχμών εκατόν χιλιάδων (100.000) διά δάση ή δασικάς εκτάσεις έμβραδού μεγαλύτερου τών χιλίων στρεμμάτων. 'Εν περιπτώσει μή καταβολής του ως άνω τέλους μέχρι της πρώτης συζητήσεως της υποθέσεως ένώπιον τών κατά τήν παράγραφον 1 συμβουλίων, ή αίτησις άπορρίπτεται ως άπαράδεκτος. Αιτήσεις άναγνώρισεως υποβαλλόμενα υπό Δήμων και Κοινοτήτων ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δέν υπόκεινται εις τήν καταβολήν τών ως άνω τελών.

7. Διά προεδρικού διατάγματος, εκδιδόμενου τή προτάσει τών 'Υπουργών Δικαιοσύνης και Γεωργίας, καθορίζονται ειδικότερον τά της συζητήσεως και έπιτροπικής άναγνώρισεως

των κατά τό παρόν άρθρον Συμβουλίων, τά της λειτουργίας και της ένώπιον αυτών διαδικασίας προς κρίσιν τών υποθέσεων και έκδοσιν τών γνωμοδοτήσεων των, περιλαμβανόμενης και της εκπροσωπήσεως ή αυτοπροσώπου παραστάσεως τών ενδιαφερομένων, τά της συλλογής του άποδεικτικού ύλικού και εξέτασεως μαρτύρων, τά της κοινοποιήσεως τών γνωμοδοτήσεων εις τούς ενδιαφερομένους και τάς δημοσίας αρχάς, τά της άσκήσεως της προσφυγής ένώπιον του 'Αναθεωρητικού Συμβουλίου και τά της έκδόσεως και κοινοποιήσεως τών ύπουγκικών άποφάσεων, ως και τά της εκτελέσεως αυτών. Δι' όμοίου διατάγματος, εκδιδόμενου τή προτάσει τών 'Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας δύναται να άναπροσαρμόζονται τά κατά τήν προηγουμένην παράγραφον ειδικά τέλη ύπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών.

8. 'Η κατά τό παρόν άρθρον διαδικασία, ως και ή τυχόν άρνητική γνωμοδότησις τών συμβουλίων ή άποφασίς του 'Υπουργού Γεωργίας δέν παρακωλύει τούς ενδιαφερομένους προς επίδιωξιν της άναγνώρισεως τών προβαλλομένων ύπ' αυτού δικαιωμάτων ένώπιον τών πολιτικών δικαστηρίων. Διά της έκδόσεως θετικής άποφάσεως περί άναγνώρισεως της κυριότητος ή άλλου έμπραγματου δικαιώματος επί δάσους ή δασικής εκτάσεως έπ' όνόματι του άσκήσαντος τήν σχετικήν αίτησιν ή τών φερομένων ως δικαιουπαρχών αυτού, δέν παρακωλύεται ή υπό τρίτου ένώπιον τών πολιτικών δικαστηρίων επίδιωξις της άναγνώρισεως τών αυτών έμπραγματων δικαιωμάτων επί του ως ειρηται δάσους ή δασικής εκτάσεως. Το Δημόσιον ουδέμίαν πάτως φέρει εϋθύνην είτε έναντι του άσκήσαντος τήν κατά τήν παράγραφον 3 αίτησιν έκ της κατοχής ή διαχειρίσεως δάσους ή δασικής εκτάσεως διά τόν μέχρι της άναγνώρισεως τών ιδιωτικών δικαιωμάτων χρόνου, είτε έναντι τρίτου, ό όποιος ήθελεν άναγνωρισθί διά τελεσιδικίου δικαστικής άποφάσεως άληθής δικαιούχος.

9. Διά της άσκήσεως αίτήσεως άναγνώρισεως κυριότητος ή άλλου έμπραγματου δικαιώματος κατά τά έν παραγράφω 3 οριζόμενα, ό υποβάλων ταύτην ως και οι καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοι αυτού θεωρούνται άμαχητως ως άποδεχθέντες τόν δασικόν χαρακτήρα της εκτάσεως, έφ' ής προβάλλονται τά ιδιωτικά δικαιώματα, έφ' όσον αύτη έχει έμβραδόν μείζον των εκατό (100) στρεμμάτων.

10. Μέχρι της συγκροτήσεως τών Συμβουλίων 'Ιδιοκτησίας Δασών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου λειτουργεί τό ήδη ύφιστάμενον παρ' τή Γενική Διευθύνσις Δασών Συμβούλιον 'Ιδιοκτησίας Δημοσίων Δασών. Εϋθύς μετά τήν συγκροτήσιν έκάστου τών άνωτέρω Συμβουλίων βλαί αι μετά τήν ήμερομηνίαν της συγκροτήσεως ενός έκάστου εκκρεμοῦσαι αιτήσεις προς γνωμοδότησιν εις τό Σ.Ι.Δ.Δ. άποστέλλονται εις τό κατά περιφέρειαν άρμόδιον Σ.Ι.Δ. άναλόγως του τόπου εις όν καίται ή δασική έκτασις, έφ' ής άναφέρεται τό αίτούμενον υπό του αίτούντος δικαίωμα κυριότητος ή έτερον έμπράγματον δικαίωμα.

11. Διά Προεδρικού Διατάγματος, εκδιδόμενου προτάσει του 'Υπουργού Γεωργίας, είναι δυνατόν όπως ιδρυθών τρία εισέτι Συμβούλια 'Ιδιοκτησίας Δασών, όποτε δ' ά καθορίζεται και ή έδρα και ή περιφέρεια έκάστου τών ιδρυομένων Συμβουλίων.

*Άρθρον 9.

Τεχνικόν Συμβούλιον Δασών.

1. Παρά τω 'Υπουργείω Γεωργίας λειτουργεί Τεχνικόν Συμβούλιον Δασών ως γνωμοδοτικόν όργανον επί θεμάτων διαχειρίσεως τών δασών και εκτελέσεως τών δασικών έργων ως και της θηρευτικής οικονομίας.

2. Ειδικότερον τό Τεχνικόν Συμβούλιον Δασών γνωμοδοτεί:

'Επί της έγκρίσεως ή τροποποιήσεως α) δασοπονικών μελετών άναφερομένων εις τήν διαχείρισιν δασών και τήν έκτέλεσιν πάσης φύσεως έργων και εργασιών και ύποκειμένων εις τήν έγκρισιν του 'Υπουργού Γεωργίας, β) γενικών προγραμμάτων πάσης φύσεως δασικών έργων και ένοματιών άνασσευσιέ-

νων εις περιοχάς μεγαλύτερας του Νομού, ως και των έδνικης κλίμακας έτησιών ή πολυκετών εν γένει προγραμμάτων, γ) επί της έγκρίσεως του πίνακος διατιμήσεως δασικών προϊόντων και του πίνακος άμοιβών επιβλαβών θηραμάτων, ως και περί του χρόνου άσκήσεως ή περιορισμού της θήρας, δ) επί της μειώσεως του φόρου δασικών προϊόντων εις τας περιπτώσεις διανοίξεως δασικών οδών εντός ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων και ε) επί παντός έτέρου θέματος, τδ όποιον παραπέμπεται εις αυτό κατά ειδικήν διάταξιν του παρόντος ή άλλου νόμου, ή επί του όποιου ήθελε ζητηθί ή γνώμη του υπό του Ύπουργού Γεωργίας.

3. Τδ Τεχνικόν Συμβούλιον Δασών άποτελείται από: α) τον Νομικόν Σύμβουλον του Ύπουργείου Γεωργίας ως πρόεδρον, β) τον Γενικόν Διευθυντήν Δασών, γ) τους δύο άρχαιότερους εκ των προϊσταμένων διευθύνσεων της Γενικής Διευθύνσεως Δασών και δ) ένα καθηγητήν του Δασολογικού Τμήματος της Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

4. Τόν Νομικόν Σύμβουλον του Κράτους άπόντα ή κωλυόμενον, άναπληροί ο άρχαιότερος πάρεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, όποτε του Συμβουλίου προεδρεύει ο Γενικός Διευθυντής Δασών, Τόν Γενικόν Διευθυντήν Δασών, έλλείποντα, άπόντα ή κωλυόμενον, άναπληροί ο άναπληρωτής γενικός διευθυντής δασών, τους προϊσταμένους διευθύνσεων οί άμέσως νεώτεροι τούτων και τόν καθηγητήν έτερος καθηγητής του αυτού Τμήματος της αυτής Σχολής, άμφοτέρων τούτων όριζόμενων δι' άποφάσεως του Ύπουργού Γεωργίας και τών προτάσεως του οικείου συλλόγου καθηγητών. Χρέη έισηγητών άσκήσιν οί καθ' ύλην άρμοδίον προϊστάμενοι διευθύνσεων ή τμημάτων της Γενικής Διευθύνσεως Δασών, χρέη δε γραμματέως ύπάλληλος της αυτής Γενικής Διευθύνσεως, επί καθ' ύλην τούλάχιστον 5φ. Τδ Συμβούλιον συνεδριάζει έγκύριως παρόντων τεσσάρων εκ των μελών του. Διά τήν ύπαρξιν πλειοψηφούσης γνώμης άπαιτείται πάντως ή ύψους τριών εκ των μελών του συμβουλίου.

5. Διά προεδρικού διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει των Ύπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Γεωργίας καθορίζονται ειδικώτερον τά της οργανώσεως και λειτουργίας του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών. Μέχρι της εκδόσεως του Προεδρικού Διατάγματος λειτουργεί τδ ήδη ύφιστάμενον Συμβούλιον.

Άρθρον 10.

Περιφερειακά Συμβούλια και Έπιτροπαι.

1. Παρά τή έδρα εκάστου Νομού λειτουργεί Νομαρχιακόν Συμβούλιον Δασών, τδ όποιον συγκροτείται εκ των κατωθι: α) του Διευθυντού Δασών, β) ενός δασολόγου των δασικών υπηρεσιών του νομού, όριζόμενου μετά του άναπληρωτού του υπό του Νομάρχου, γ) του Διευθυντού Γεωργίας, δ) του Διευθυντού Τεχνικών Ύπηρεσιών, ε) ενός οικονομικού έρβρου, όριζόμενου μετά του άναπληρωτού του υπό του Νομάρχου και στ) ενός Νομαρχιακού Συμβούλου, όριζόμενου υπό του Νομάρχου μετά του άναπληρωτού του έτέρου Νομαρχιακού Συμβούλου, έφ' όσον ύπάρχουν πλείονες του ενός.

Του Συμβουλίου προεδρεύει ο άνώτερος κατά βαθμόν και εν ίσοβαθμίαι ο άρχαιότερος των μελών. Έν περιπτώσει έλλείψεως, άπουσις ή κωλύματος των υπό στοιχειά α', γ' και δ' μελών, ταύτα άναπληρούνται υπό των νομίμων άναπληρωτών των εις τήν άσκήσιν των κυρίων καθηκόντων των. Έισηγητής επί των συζητούμενων θεμάτων όρίζεται υπό του Διευθυντού Δασών δασάρχης ή έτερος δασικός ύπάλληλος ύπηρετιών εν τφ νομφ. χρέη δε γραμματέως εκτελεί ύπάλληλος της Διευθύνσεως Δασών του νομού, όριζόμενος υπό του προϊσταμένου τούτης.

2. Τδ Νομαρχιακόν Συμβούλιον Δασών γνωμοδοτεί επί των θεμάτων, δι' α' ρητώς προβλέπεται σχετική γνωμοδότησις αυτών υπό της δασικής νομοθεσίας, ως και επί παντός έτέρου θέματος, επί του όποιου ήθελε ζητηθί ή γνώμη του υπό του οικείου νομάρχου.

3. Παρά τή έδρα εκάστου νομού συγκροτείται Έπιτροπή Έπιλύσεως Δασικών Άμφισβητήσεων, ή όποια είναι άρμόδια διά τήν επίλυσιν διαφορών άναφερόμενων εις τόν χαρακτηρα περιοχής τινος ή τμήματος της έπιφανείας της γής ως δέσους ή δασικής εκτάσεως ή εις τά όρια ταύτης. Έπίσης ή Έπιτροπή αύτη άποφαίνεται επί παντός έτέρου θέματος παραπεμπόμενου εις αυτήν κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου. Η ως άνω Έπιτροπή άποτελείται εκ του προϊσταμένου του Πρωτοδικείου της έδρας του νομού πρόεδρου πρωτοδικών ως πρόεδρου, του διευθυντού δασών και του διευθυντού γεωργίας του αυτού νομού ως μελών, άναπληρωμένων υπό των νομίμων άναπληρωτών των εις τήν άσκήσιν των κυρίων καθηκόντων των. Προκειμένου περί των διαμερισμάτων του Νομού Άττικής, οί πρόεδροι εκάστης έπιτροπής μετά των νομίμων άναπληρωτών των όρίζονται: οί άρχαιότεροι Πρόεδροι Πρωτοδικών, του Πρωτοδικείου Αθηνών μετά των άναπληρωτών των, διά κοινης άποφάσεως των Ύπουργών Δικαιοσύνης και Γεωργίας. Χρέη γραμματέως της έπιτροπής άσκει ύπάλληλος της Διευθύνσεως Δασών του νομού, όριζόμενος υπό του προϊσταμένου τούτης. Κατά της άποφάσεως της Έπιτροπής ταύτης χωρεί προσφυγή ενόπιον Δευτεροβάθμιου Έπιτροπής, έδρευούσης εις τήν έδραν του οικείου Έφετέρου και άποτελουμένης εκ του Προέδρου Έφετών, ως Προέδρου, του Έπιθεωρητού Δασών και του Έπιθεωρητού Γεωργίας, άναπληρωμένων υπό των νομίμων άναπληρωτών των εις τήν άσκήσιν των κυρίων καθηκόντων του.

4. Παρ' εκάστου νομφ, ο όποιος περιλαμβάνει περιοχάς κηρυχθείσας έπικινδύνους, κατά τά εν άρθρω 25 του παρόντος νόμου όριζόμενα, συγκροτείται Έπιτροπή Αντιμετωπίσεως Δασοπυρκαϊών, άποτελουμένη εκ του Νομάρχου, του Διευθυντού Δασών, του διοικητού άγροτικής άσφαλείας, των άνωτέρων εν τφ Νομφ αξιωματικών της Χωροφυλακής, της Πυροσβεστικής Ύπηρεσίας και του στρατού Ξηράς ή των άναπληρωτών αυτών ως και εκπροσώπου της έγγύτερον εύρισκουμένης ειδικής μονάδος καταστέσεως δασοπυρκαϊών από άέρος. Εις ταύτην δύνανται νά καλούνται υπό του Νομάρχου και οί Δήμαρχοι ή Πρόεδροι Κοινοτήτων της έπικινδύνου περιοχής, ως και εκπρόσωποι πάσης άλλης στρατιωτικής ή πολιτικής Αρχής ή Ύπηρεσίας, ή συνδρομή της όποιας τυγχάνει άπαραίτητος διά τήν καλύτεραν δυνατήν οργανώσιν του άγώνος εναντίον των δασοπυρκαϊών. Η Έπιτροπή, συνεργουμένη τρις τούλάχιστον κατά τδ από 1ης Μαΐου μέχρι 31ης Οκτωβρίου εκάστου έτους χρονικόν διάστημα, ένημεροῦται επί των ύφ' εκάστης ύπηρεσίας λαμβανόμενων προληπτικών μέτρων και διατιθεμένων μέσων, προβαίνει εις έπιθεωρήσεις των έπικινδύνων περιοχών και εις οργανώσιν άσκήσεων διά τήν αντιμετώπισιν πυρκαϊάς και έισηγείται τά περαιτέρω ληπτέα μέτρα διά τήν διατήρησιν των κατά τά άρθρα 26 και 27 μενάδων καταστέσεως δασοπυρκαϊών εις κατάστασιν της ένδεικνυομένης έτοιμότητος και τόν συντονισμόν των ένεργειών αυτών. Περί των συζητήσεων και ένεργειών της έπιτροπής τηροῦνται έπιμελεία του Νομάρχου πρακτικά, φυλασσόμενα παρ' αυτού.

5. Δι' άποφάσεως του Ύπουργού Γεωργίας δημοσιευόμενων εις τήν Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύνανται νά ρυθμίζονται πάν θέματα άναφερόμενον εις τήν λειτουργίαν των κατά τό παρόν άρθρον συμβουλίων και έπιτροπών, ως και τήν ενόπιον αυτών διαδικασίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Μέτρα προστασίας.

Άρθρον 11.

Φωτογράφησις.

1. Τά δάση και αι δασικαι εκτάσεις της Χώρας φωτογραφούνται: α) από άέρος εν τφ συνόλω των ή κατά τά φυσικώς διακεκριμένα τμήματα αυτών κατά τρόπον ώστε νά εμφανίζεται ο δασικός χαρακτηρ της φωτογραφουμένης περιοχής

καί τὰ ὄρια μέχρι τῶν ὁποίων ἐξικνεῖται τὸ δάσος ἢ ἡ δασική ἐκτάσις, καί β) ἐκ τοῦ σύνεγγυς κατ' ἐκλογὴν, ὥστε νὰ ἐμφανίζεται ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους καί τὸ εἶδος ἢ τὰ εἶδη τῆς δασικῆς βλάστησεως ἐν τῇ περιοχῇ, καθὼς καί τὰ τυχόν ἰδιαιτέρα ἐκάστου τμήματος αὐτῆς χαρακτηριστικά.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φωτογραφίαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων σημειοῦνται ἡ χρονολογία λήψεως, αἱ τοπωνυμιαί καί τὰ λοιπὰ προσδιοριστικά στοιχεία τῶν περιοχῶν, τὰς ὁποίας ἀπεικονίζουν, ταξινομοῦνται καί φυλάσσονται μετὰ τῶν ἀρνητικῶν παρὰ τῇ κεντρικῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ. Πλήρης σειρά φωτογραφιῶν τῶν δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων φυλάσσεται κεχωρισμένως διὰ τὴν περιοχὴν ἐκάστου Δασαρχείου παρ' αὐτῷ.

3. Αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν πᾶσαν ἀναγκαίαν συνδρομὴν ἐν τῷ κικλῷ τῆς ἀρμοδιότητός των εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς φωτογραφίσεως. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δύναται νὰ ἀνατεθῇ καί εἰς ἐτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς ἴδιον δημόσιον ὄργανισμὸν.

4. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω φωτογράφησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀσφαλείας ὀχυρῶν θέσεων, ἀμυντικῶν περιοχῶν καί λοιπῶν ἐγκαταστάσεων ἐθνικῆς ἀμύνης.

5. Διὰ τὰς ἐν παραγράφῳ 1, περίπτ. β' φωτογραφίαις τὸ σημεῖον λήψεως τούτων ἐξασφαλίζεται διὰ σταθερῶν σημείων, συνδεομένων μετὰ τὸ τριγωνομετρικὸν δίκτυον τῆς Χώρας. Τὰ στοιχεία τοῦ σημείου λήψεως, ὡς καί τοῦ προσανατολισμοῦ τοῦ ἄξονος λήψεως τῆς φωτογραφίας, σημειοῦνται καί τηροῦνται κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 12.

Χαρτογράφησις.

1. Διὰ τῆς χαρτογραφίσεως σκοπεῖται ἡ ὑπὸ ὀρισμένην κλίμακα ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀπεικόνισις καί ὀριοθέτησις τῶν ἐπιφανειῶν τῆς γῆς αἱ ὁποῖαι καταλαμβάνονται ὑπὸ δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς αὗται καθορίζονται ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 1 ἕως καί 5 τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἡ χαρτογράφησις τῶν δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν τῇ συνδρομῇ τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν φορέων. Αἱ λοιπαὶ δημόσιαι ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν τὰ εἰς τὴν διάθεσίν των στοιχεία καί πᾶσαν ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος ἐκάστης δυνατὴν συνδρομὴν. Οἱ ἔχοντες ἀνεγνωρισμένα ἐπὶ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων δικαιώματα, ὡς καί οἱ ὀπωσθήποτε νεμώμενοι ἢ κατέχοντες δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις, ὑποχρεοῦνται νὰ διευκολύουν τὸ ἔργον τῆς χαρτογραφίσεως, ἐπιτρέποντες τὴν ἀκώλυτον διακίνησιν τῶν ὀργάνων ἢ συνεργείων τῆς χαρτογραφίσεως, τὴν ὀρισθῆσαν ἢ τοποθέτησιν διακριτικῶν σημείων ἢ πᾶσαν ἄλλην ἀναγκαίαν διὰ τὸ ἔργον τῆς χαρτογραφίσεως ἐνεργεῖαν.

3. Ἡ χαρτογράφησις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος καταρτιζομένου ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν καί ἐγκρινομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμας ἐπὶ τούτου τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Τὸ πρόγραμμα καθορίζει τὰς περιφέρειαις εἰς τὰς ὁποίας ἐνεργεῖται κατὰ Νομὸν καί κατὰ σειράν προτεραιότητος ἢ χαρτογραφίσεως. Τὸ ἔργον τοῦτο δύναται νὰ ἀνατεθῇ καί εἰς ἐτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς ἴδιον δημόσιον ὄργανισμὸν.

4. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπὶ μέρους χαρτογραφικῶν ἐργασιῶν, τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον στοιχείων τῆς φωτογραφίσεως, ὡς καί ὅλων τῶν ἐν γένει ὑφισταμένων στοιχείων, συντάσσεται ὁ δασικὸς χάρτης ἐκάστης περιοχῆς (δήμου ἢ κοινότητος ἢ πλειῶνων δήμων καί κοινοτήτων), ὑπαγραφομένης ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ χαρτογραφικοῦ συνεργείου καί τοῦ οἰκείου δασάρχου. Ὁ χάρτης οὗτος ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ δασάρχου εἰς τούτους εἰς οὓς ἀφορᾷ δήμους ἢ κοινότητας καί ἐκτίθεται ἐπὶ ἑνα μῆνα εἰς τὰ καταστήματα

αὐτῶν καί τοῦ δασαρχείου, τοῦ κοινῶν εἰσπολιτευμένου περὶ τοῦ τοῦ διὰ σχετικῆς ἀνακοινώσεως, δημοσιευμένης εἰς δύο τοῦλάχιστον τοπικὰς ἐφημερίδας ἢ εἰς μίαν τοπικὴν καί μίαν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐάν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως δέν προβληθῶν αἱ κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ χάρτου, οὗτος καθίσταται ὀριστικὸς καί ὑποβάλλεται εἰς τὴν κεντρικὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ.

5. Ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ δασολογικοῦ χάρτου καί τοῦ συνδεύοντος αὐτὸν ὑπομνήματος τῆς παρ. 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀφορῶσαι εἰς ἀμφισβήτησιν τοῦ δασικοῦ χαρακτηρισμοῦ τμημάτων τῶν εἰς αὐτὸν ἐμφανισθέντων ἐπιφανειῶν ἢ εἰς οὐσιώδη σφάλματα τῆς ὀριοθετήσεως τῶν δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων, δύναται νὰ προβληθῶν ἐνώπιον τῶν κατ' ἄρθρ. 10 παρ. 3 ἐπιτροπῶν παρ' οἰουδήποτε ἔχοντος ἔννομον συμφέρον φυσικῷ ἢ νομικῷ προσώπῳ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δημοσιεύσεων. Ἐάν ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ δεχθῇ τὰς ἀντιρρήσεις, ὁ χάρτης ἀναμορφοῦται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς ὀριζόμενα, ὑποβάλλεται δὲ εἰς τὴν κεντρικὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ. Ἐάν αἱ ἀντιρρήσεις ἀπορριφθῶν ὁ δασολογικὸς χάρτης ὑποβάλλεται πρὸς κύρωσιν ὡς ἔχει.

6. Ὁ Ἰπουργός, ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς τοῦ χάρτου, δύναται νὰ ἀναπέμψῃ τούτον πρὸς συμπλήρωσιν ἢ ἐξάν ἔρυσαν. Οἱ καθιστάμενοι ὀριστικοὶ χάρται κυροῦνται ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας καί φυλάσσονται ἀριθμώμενοι καί ἀρχειοθετούμενοι παρὰ τῇ κεντρικῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ, ὡς καί παρ' ἐκάστῳ δασαρχεῖῳ καί ἀντίγραφα αὐτῶν ἀποστέλλονται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Οἰκισμοῦ τοῦ Ἰπουργείου Δημοσίων Ἔργων, ἢ δὲ χρήσις αὐτῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ δημόσια ὄργανα. Ἐκαστὸν δασολογικὸν χάρτην συνοδεύει ὑπόμνημα περὶ τῆς ταξινομήσεως τῶν ἀπεικονιζομένων τμημάτων κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος νόμου διακρίσεις. Ἡ κυρούσα τοὺς ὀριστικὸς χάρτας ἀπόφασις τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας δημοσιεύεται εἰς τὸ Δ' Τεύχος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ φωτοσμικρύνσεως τῶν χαρτῶν.

7. Κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς χαρτογραφίσεως δέν δύναται νὰ τεθῶν ἢ προβληθῶν θέματα ἰδιοκτησίας οὐδὲ νὰ διγρῶν δι' αὐτῆς ἰδιωτικὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἢ ἰδιωτῶν. Πᾶς ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ καί λάθῃ ἀντίτυπα χαρτῶν ἢ φωτογραφιῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, καταβάλλων τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, ὡς καί νὰ ἐπικαλεσθῇ καί προσκομίσῃ τοιοῦτους χάρτας ἢ φωτογραφίας ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς πρὸς θεμελίωσιν ἢ ὑπεράσπισιν δικαιωμάτων του. Αἱ δασικαὶ ὑπηρεσίαι δύναται νὰ ἀρνηθῶν τὴν χορήγησιν φωτογραφιῶν ἢ ἀντιγράφων χαρτῶν, ἐπ' ὅσον συντρέχει λόγος ἀναγκασμένος εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας.

8. Ἀνὰ πενταετίαν μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς διαδικασίας χαρτογραφίσεως γίνεται ἔλεγχος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ χάρτου διὰ τῶν τυχόν νέων ἐκτάσεων αἱ ὁποῖαι καθόπιν φυσικῆς ἀναγεννήσεως ἢ ἀναδασώσεως ἀπέκτισαν δασικὸν χαρακτήρα, ὡς καί πρὸς διαπίστωσιν τυχόν ἀλλοιώσεων ἢ μεταβολῶν ἐντὸς αὐτοῦ. Ἐμφανῆ καί ἀδιαμφισβήτητα λάθῃ τοῦ δασικοῦ χάρτου εἶναι δυνατὸν νὰ διορθωθῶν μόνον ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς κυρώσεως του ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμων γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

Ἄρθρον 13.

Δασολόγιον.

1. Παρὰ τῇ Κεντρικῇ Δασικῇ Ἰπηρεσίᾳ καταρτίζεται καί τηρεῖται γενικὸν δασολόγιον εἰς τὸ ὅποιον καταχωροῦνται, κεχωρισμένως κατὰ νομὸς, τὰ ἐμφαινόμενα εἰς τοὺς δασικοὺς χάρτας δάση καί δασικὰ ἐκτάσεις, προσδιοριζόμενα διὰ τῶν γνωστῶν τοπωνυμιῶν, ὡς ἐπίσης τὰ διακριθῶντα ὄρια καί ἢ εἰς στρέμματα συνολικῆ ἐκτάσεως τούτων. Εἰς τὸ δασολόγιον σημειοῦνται ἐπίσης τὰ ἰδιαιτέρα γαιοκτησιακὰ

της δασικής βλαστήσεως εκάστης περιοχής (κατηγορία: δατών, είδος βλαστήσεως, πυκνότης, ηλικία ή άλλαι προσδιοριστικά λεπτομέρεια).

Είς εκάστην μερίδα σημειούνται οι συνταχθέντες χάρται και αι ληφθείσαι διά την περιοχὴν φωτογραφαί μετά τῶν στοιχείων αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου συμπληρώσεις ἢ μεταβολαὶ τῶν δασολογικῶν χαρτῶν. Εἰς τὸ δασολόγιον καταχωρίζονται ἰδιαιτέρως αἱ εἰς εκάστην περιφέρειαν κηρυχθεῖσαι ἢ ἐφεξῆς κηρυσσόμεναι ἀναδευατέαι ἐκτάσεις. Ἐπίσης σημειοῦνται εἰς τὸ περιθώριον εκάστης ὑφισταμένης μερίδος δάσους ἢ δασικῆς εκτάσεως αἱ ἐν σχέσει πρὸς ταύτην κηρυσσόμεναι ὡς ἀναδευατέαι ἐκτάσεις λόγῳ καταστροφῆς ἢ ἀποψιλώσεως τῆς δασικῆς βλαστήσεως.

2. Παρ' ἐκάστῳ δασαρχεῖῳ τηρεῖται τοπικὸν δασολόγιον διὰ τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ εὐρισκόμενα δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις μετὰ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 στοιχείων, ἐνημερουμένων ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

3. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ Γεωργίας καθορίζονται: α) τὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὀργανώσεως καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν συνεργειῶν φωτογραφῆσεως καὶ χαρτογραφῆσεως τῶν δασῶν καὶ δασικῶν εκτάσεων, β) ἡ ὀργανώσις τῆς ὑπηρεσίας καταρτίσεως καὶ τήρησεως τοῦ γενικοῦ δασολογίου, ὡς καὶ τὰ τῆς τήρησεως τῶν τοπικῶν δασολογίων ὑπὸ τῶν κατὰ τύπους δασαρχείων, γ) ὁ τρόπος καὶ αἱ λεπτομέρεια λήψεως, ἐκτυπώσεως καὶ φυλάξεως τῶν φωτογραφικῶν ὡς καὶ συντάξεως, ἐκτυπώσεως καὶ ἀρχειοθετήσεως τῶν δασικῶν χαρτῶν, δ) ἡ ἀσφάλεια τῶν παραγομένων πάσης φύσεως φωτογραφικῶν καὶ χαρτογραφικῶν ὑλικῶν εἰς τὰ ὁποῖα περιέχονται ὄχιραὶ θέσεις, ἀμυντικαὶ περιοχαὶ ἢ ἄλλαι ἐγκαταστάσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης, ε) αἱ λεπτομέρεια καταρτίσεως καὶ τήρησεως τοῦ γενικοῦ δασολογίου, ὡς καὶ χρησιμοποίησεως τῶν στοιχείων αὐτοῦ ἢ παροχῆς τούτων εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον.

* Ἄρθρον 14.

Προσωρινὴ ἐπίλυσις ἀμφισβητήσεων.

1. Ἐὰν δὲν ἔχει καταρτισθῆ εἰσέτι δασολόγιον, ὁ χαρακτηρισμὸς περιοχῆς τινὸς ἢ τμήματος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὡς δάσους ἢ δασικῆς εκτάσεως καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων τούτων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου νόμου, ὡς καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς κατηγορίας εἰς ἣν ἀνήκει δάσος ἢ δασικὴ εκτασις κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 4 διακρίσεις, ἐνεργεῖται κατ' αἴτησιν οἰουδήποτε ἔχοντος ἔνομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως διὰ πράξεως τοῦ κατὰ τὸν ἀρμοδίον δασάρχου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον πράξις, ἐπειδομένη ἐπὶ σχετικῆς εἰσηγήσεως ἀρμοδίου δασολόγου καὶ τῶν τυχόν ὑφισταμένων στοιχείων φωτογραφῆσεως καὶ χαρτογραφῆσεως τῆς περιοχῆς ἢ παντὸς ἑτέρου σχετικοῦ στοιχείου, δέον νὰ εἶναι προσηκόντως ἠτιολογημένη δι' ἀναφορὰς εἰς τὴν μορφολογίαν τοῦ ἐδάφους, τὸ εἶδος, τὴν σύνθεσιν, τὴν ἔκτασιν τῆς βλαστήσεως καὶ τὰ ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικά αὐτῆς, τὰς τυχόν ἐπελθούσας προσφάτους ἀλλοιώσεις ἢ καταστροφὰς, ὡς καὶ εἰς πᾶν ἕτερον χρήσιμον στοιχείον πρὸς χαρακτηρισμὸν τῆς εκτάσεως. Ἡ πράξις αὕτη κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν σχετικὴν αἴτησιν ἰδιώτην ἢ νομικὸν πρόσωπον ἢ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀποστέλλεται δὲ εἰς τὸν οἰκειον δῆμον ἢ κοινότητα καὶ ἐκτιθεταὶ ἐπὶ ἑνα μῆνα μερίμνη τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν κατάστημα. Ἀνακοινωσις περὶ τῆς συντάξεως τῆς ὡς ἄνω πράξεως καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς εἰς τὸν οἰκειον δῆμον ἢ κοινότητα, μετὰ περιλήψεως τοῦ περιεχομένου τῆς δημοσιεύεται εἰς δύο τοῦλάχιστον τοπικὰς ἐφημερίδας ἢ εἰς μίαν τοπικὴν καὶ μίαν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῆς Θεσσαλονίκης.

3. Κατὰ τῆς πράξεως τοῦ δασάρχου περὶ ἧς αἱ προηγούμεναι παράγραφοι, ἐπιτρέπονται ἀντιρρήσεις τοῦ νομάρχου, ὡς καὶ παντὸς ἔχοντος ἔνομον συμφέρον φυσικοῦ ἢ νο-

μικοῦ προσώπου, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἄνωτέρω πρὸς αὐτὸ κοινοποιήσεως, ἢ ἐφ' ὅσον δὲν συντρέξει περίπτωσις κοινοποιήσεως, ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον δημοσιεύσεων, ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆς τοῦ νομοῦ, εἰς δὲν εὐρίσκειται ἢ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἔκτασις ἢ τὸ μεγαλύτερον τμήμα αὐτῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ, ὡς καὶ ἡ δευτεροβάθμιος ταισῆτις, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸν σχετικὸν φάκελλον καὶ τὰς προτάσεις τοῦ ἐνδιαφερομένου ὡς ἄνω ἰδιώτου, νομικοῦ προσώπου ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας, δυναμένη δὲ καὶ νὰ διενεργήσῃ αὐτοψίαν πρὸς μὲροφωιν ἀσφαλεστέρως γνώμης περὶ τῆς ὑφισταμένης ἐν τῇ περιοχῇ καταστάσεως, ἀποφαινεται ἠτιολογημένως ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀντιρρήσεων.

4. Αἱ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν, δι' ὧν χαρακτηρίζονται περιοχαὶ τινες ἢ τμήματα αὐτῶν ὡς δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις, λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν μεταγενεστέρην χαρτογραφῆσιν καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ δασολογίου τῆς περιοχῆς ἢ κατὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθροις 12 καὶ 13 ὁριζόμενα.

* Ἄρθρον 15.

Δασικαὶ ὁδοί.

1. Δασικαὶ ὁδοὶ εἶναι αἱ κατασκευαζόμεναι ἐντὸς ἢ εἰς τὰς παρυφὰς δασῶν ἢ δασικῶν εκτάσεων καὶ ἐξυπηρετοῦσαι τὴν προστασίαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τούτων, ἢ τὴν πρόσβασιν πρὸς ὑφισταμένας τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις ἢ αἰσθητικὰ τοπία, ἢ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν δασικῶν ἔργων ἢ τὰς μεταφορὰς δασικῶν προϊόντων καὶ μὴ συμπίπτουσαι μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ, ἐπαρχιακοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς Χώρας.

2. Ἰδιοκτητῆται ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν εκτάσεων, ὡς καὶ οἱ διακράτοχοι δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν εκτάσεων, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιτρέπουν τὴν διὰ μέσῳ τούτων διάνοξιν δασικῶν ὁδῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ κατασκευάζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγκεκριμένου προγράμματος δασικῆς ὁδοποιίας. Οἱ ἐν λόγῳ ἰδιοκτητῆται ἢ διακράτοχοι δύνανται νὰ προβαίνουν εἰς τὴν διάνοξιν δασικῶν ὁδῶν ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν ἢ τῶν διακατεχομένων εκτάσεων μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ δασῶν τοῦ νομοῦ, ἐκδιδομένης μετ' εἰσηγήσιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, διὰ τὴν ἐξυπηρετήσιν τινὸς ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 σκοπῶν.

3. Κύριος ἢ διακράτοχος ἐδάφους, διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου καθίσταται ἀναγκαία ἢ διάνοξις προσωρινῆς δασικῆς ὁδοῦ πρὸς διευκλύνσιν μεταφορὰς δασικῶν προϊόντων ἐξ ὑπερκειμένων ἢ παρακειμένων δασῶν, ὑποχρεοῦται νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέρην τὴν διάνοξιν ταύτην κατὰ τοὺς ὅρους τοῦς τιθεμένουσιν ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, δικαιούμενος εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν ἐν μέρους τοῦ κυρίου ἢ κατόχου τῶν προϊόντων ἢ τοῦ μεταφέροντος ταῦτα διὰ πᾶσαν θετικὴν ζημίαν προσγινόμενῃν εἰς αὐτὸν ἐκ τῆς διανοίξεως τῆς ρηθείσης προσωρινῆς δασικῆς ὁδοῦ. Ἐν διαφωνίᾳ, τὰ τῆς ἀποζημιώσεως καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδικοῦ.

4. Δασικαὶ ὁδοί, τῶν ὁποίων ἡ διαδρομὴ συμπίπτει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πρὸς τὴν διαδρομὴν ἐθνικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν ἢ κοινοτικῶν ὁδῶν, διέπονται ἀπὸ τὰς περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν τελευταίων τούτων διατάξεις. Εἶναι πάντως δυνατὴ, κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίων ἔργων καὶ Γεωργίας, ἢ ἀνάθεσις τῆς κατασκευῆς ἢ συντηρήσεως καὶ ἀνακαινίσεως τῶν ὁδῶν τούτων εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν.

5. Ἡ διάνοξις δασικῶν ὁδῶν διερχομένων διὰ μέσου ἢ εἰς τὰς παρυφὰς ἀνεγνωρισμένων ἀρχαιολογικῶν χώρων εἶναι δυνατὴ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, διδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους ταύτης.

6. Ὁ προγραμματισμὸς, ἡ μελέτη, ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις τῶν δασικῶν ὁδῶν ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον γενικῶς περὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν ἔργων ὁριζόμενα.

Άρθρον 16.

Ειδικά δασοτεχνικά έργα.

1. Αι άρμόδια υπηρεσία δασοτεχνικών έργων μεριμνούν διά την κατασκευή των πάσης φύσεως τεχνικών έργων και την εκτέλεσιν των πάσης φύσεως εργασιών προστασίας και αναπτύξεως των δασών και δασικών εκτάσεων. Ειδικώτερον εις την άρμοδιότητα των ως άνω υπηρεσιών άνήκει ο προγραμματισμός, ή μελέτη και εκτέλεσις των έργων και εργασιών τής δασικής δδοποιίας, ως αύτη όρίζεται έν άρθρω 15, των δασικών μεταφορικών εγκαταστάσεων και δασικών κτιρίων, τής δασοτεχνικής διευθετήσεως χειμάρρων και των προστατευτικών αναδασώσεων, βελτιώσεως όρειών έσοκτόπων, τοποθετήσεως πινακίδων, κατασκευής ύδατοδεξαμενών και ύδραγωγών, ως και συντηρήσεως ή επίσκευής των έν γένει τεχνικών έργων και εγκαταστάσεων. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' άποφάσεώς του δημοσιευομένης εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως να αναθέτη εις τας ως άνω υπηρεσίας δασοτεχνικών έργων και πών έτερον έργον άναπερόμνον εις την προστασίαν ή ανάπτυξιν των δασών, άνήκον εις την άρμοδιότητα έτέρων υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας.

Όμοίως, διά κοινών αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας και του κατά περίπτωσιν άρμόδιου Υπουργού δύναται να ανατίθενται εις τας ως άνω δασοτεχνικάς υπηρεσίας και έτερα έργα υπαχόμενα εις την άρμοδιότητα άλλων Υπουργείων.

2. Εις τά δημόσια δάση και δασικάς εκτάσεις, τά κατά την προηγουμένη παράγραφον έργα εκτελούνται επί τή βάσει πενταετούς προγράμματος καταρτιζομένου υπό τής δασικής υπηρεσίας, δι' ένα έκαστον νομόν ή πλείονας συνορευόντας νομούς και καθορίζοντες την ισράρχησιν τούτων από πλευράς σπουδαιότητος και επέιγοντος. Τά έν λόγω πενταετή προγράμματα εγκρίνονται υπό του Υπουργού Γεωργίας μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, εις ή μετέχει μετά ψήφου διά την έπ' αυτών συζήτησιν και ο Γενικός Διευθυντής Έργείων Βελτιώσεων. Αί διά τά έργα ταύτα άναγκασιούσαι μελέται συντάσσονται είτε άπ' ευθείας υπό τής δασικής υπηρεσίας είτε κατόπιν αναθέσεως κατά τας περι έκπονήσεως μελετών του Δημοσίου διατάξεις. Τά έργα δασοτεχνικής διευθετήσεως χειμάρρων και βελτιώσεως των όρειών έδαφών, άτινα έχον άμεσον σχέσιν με αντίστοιχα πεδία έγγειοβελτιωτικά έργα ή άλλα μεγάλα δημόσια έργα (άεροδρόμια, τεχνητά λίμναι, φράγματα, διάνοξιν έθνικών οδών κλπ.), έντάσσονται κατά προτεραιότητα εις τά ως άνω πενταετή προγράμματα. Αί δαπάναι εκτελέσεως των ως άνω έργων δύναται να βαρύνουν έν όλω ή έν μέρει του προϋπολογισμούς των αντίστοιχών έγγειοβελτιωτικών ή ύδρουλεκτρικών ή άλλων δημοσίων έργων κατόπιν κοινής άποφάσεως των Υπουργών Συντονισμού και Γεωργίας, ως και του κατά περίπτωση ως εκ του αντικειμένου του δημοσίου έργου άρμόδιου Υπουργού.

3. Τά κατά την παράγραφον 1 δασικά έργα και εργασίαι εκτελούνται προκειμένου περι δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων παρά τής δασικής υπηρεσίας είτε δι' αὐτεπιστάσας είτε δι' έργολαβίας, μετ' άπόφασιν του Υπουργού Γεωργίας ή του οικείου νομάρχου. Διά προσδρικού διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Γεωργίας καθορίζονται ειδικώτερον και κατά παρέκκλισιν από πάσης άλλης διατάξεως άφορώσας γενικώς εις τά δημόσια έργα, τά τής χρηματοδοτήσεως αυτών και διαχειρίσεως των σχετικών πιστώσεων, αί καταγγελίαι, κατά είδος ή ύψος άπαιτουμένης δαπάνης, των δι' αὐτεπιστάσας εκτελουμένων έργων, ως και των έργων έν ή εκτέλεσις είναι δυνατή άνευ διαγωνισμού, τά τής προκηρύξεως, διενεργείας και εκτελέσεως των σχετικών διαγωνισμών, τά τής επιβλέψεως και παραλαβής, τά του τρόπου συντηρήσεως των ως είρηται έργων, καθώς και πάσα άλλη λεπτομέρεια σχετική προς την εκτέλεσιν των δασοτεχνικών έργων.

4. Εις τά ιδιωτικά ή διακατεχόμενα δάση και δασικάς εκτάσεις τά άναγκαία προστατευτικά τεχνικά έργα πραγμα-

τοποιούνται ύποχρεωτικώς υπό των ιδιοκτητών ή διακατόχου συμφώνως προς τας έγκεκριμένας δασοπονικάς μελέτας σχέδια και τά σχετικά προγράμματα τής δασικής υπηρεσίας. Διά τήν αντιμετώπισιν των δαπανών των έργων τούτων, οι ιδιοκτήται ή διακάτοχοι επιδοτούνται υπό του Κράτους μέχρι ποσοστού έκαστον επί τοίς έκαστον (100%) τής πραγματοποιημένης δαπάνης. Έν άδυναμία ή άρνήσει των ιδιοκτητών ή διακατόχων, τά άνωτέρω άναγκαία προστατευτικά έργα εκτελούνται μερίμνη τής δασικής υπηρεσίας, οι δέ ιδιοκτήται ή διακάτοχοι ύποχρεούνται να έξασφαλίζουν άκόλωτον την διακίνησιν των συνεργείων, μηχανημάτων και ύλικών και να μεριμνούν διά την διατήρησιν των εκτελουμένων έργων και ιδιαίτερώς διά την διαφύλαξιν και ανάπτυξιν των φυτευομένων δενδρυλλίων. Το ήμισυ τής δαπάνης διά την εκτέλεσιν των ως άνω έργων υπό τής δασικής υπηρεσίας καταλογίζεται εις έάρος των ιδιοκτητών ή διακατόχων και εισπράττεται τμηματικώς έντος τετραετίας ως δημόσιον έσοδον, πλην άν πρόκειται περι δασών ή δασικών εκτάσεων μη άποφερόντων άποδεδειγμένως έσοδα έν τής εκμεταλλεύσεως αυτών έπαρκή διά την αντιμετώπισιν των ετησίων δόσεων τής ως άνω δαπάνης, όπότε ή δαπάνη καλύπτεται συνολικώς υπό του Δημοσίου.

Άρθρον 17.

Ανανέωσις και βελτιώσις δασών.

1. Κατά την άσκησιν τής δασοπονίας και την έν γένει διαχείρισιν των δημοσίων δασών, ως και κατά την έφαρμογήν τής δασοπολιτικής έπιτηρήσεως του Κράτους επί των ιδιωτικών δασών, λαμβάνεται ύποχρεωτικώς πρόνοια ανανέωσεως και βελτιώσεως αυτών δι' άναγεννητικών και άναγωγικών ύλοτομιών έν συνδυασμώ με ένδεικνυομένας και έπιτρεπομένας ένηρητινώσεις ή επί μέρους αναδασώσεις, ώστε να έξασφαλίζεται, έν όψει και τής φύσεως του εδάφους και του είδους τής δασικής βλαστήσεως, ή σπερμοφυής μορφή αυτών.

2. Έξ τας δασικάς εκτάσεις και εις τά πρεμινοφυή δάση λαμβάνεται ύποχρεωτικώς μέριμνα διά την ανανέωσιν και βελτιώσιν των δασικών συστάδων.

3. Αί κατά τας παραγράφους 1 και 2 ύποχρεώσεις βαρύνουσι: α) Τό Δημοσίον, ως προς τά δημόσια και μη υπό τρίτον διακατεχόμενα δάση και δασικάς εκτάσεις, β) τούς ιδιοκτήται, ως προς τά άναγνωρισμένα ιδιωτικά δάση και δασικάς εκτάσεις, γ) τούς διακατόχους, ως προς τά διακατεχόμενα δάση και δασικάς εκτάσεις του Δημοσίου. Αί ύποχρεώσεις αύται ισχύουν άνεξαρτήτως τής εκτάσεως έκάστης ιδιοκτησίας.

4. Άπαντες οι ιδιοκτήται ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων (δημοί, κοινότητες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα) ύποχρεούνται να διαθέτουν κατ' έτος μέχρι τά τριάκοντα επί τοίς έκαστον των εκ τής εκμεταλλεύσεως ή εκμισθώσεως αυτών καθαρών έσόδων διά την μερίμνη των ιδίων εκτέλεσιν δασικών έργων, διάνοξιν οδών, φύτευσιν ή καλλιέργειαν ταχυκυσίων ειδών, διενέργειαν αναδασώσεων, ως και βελτιώσιν ή επέκτασιν τής δασικής βλαστήσεως επί τής ιδιοκτησίας των. Η ως άνω διάταξις εφαρμόζεται αναλόγως και επί διακατεχομένων δασών ή δασικών εκτάσεων.

Οί μη συμμορφούμενοι εις την διά τής παρούσης παραγράφου θεσπιζομένην ύποχρέωσιν δέν θά τυγχάνουν έπιδοτήσεως κατ' άρθρον 16 του παρόντος νόμου ούδέ των χρηρηγομένων οικονομικών κινήτρων βάσει του Ν.Δ. 131/1974 και δέν θά δανειοδοτούνται υπό τής Άγροτικής Τραπεζής τής Έλλάδος. Η μη συμμόρφωσις του δασοκτήμονος βεβαιούται δι' άποφάσεως του Νομαρχιακού Συμβουλίου Δασών, εκδιδόμενης κατόπιν ήτιολογημένης εισηγήσεως του άρμόδιου Δασάρχου και έγκρινομένης υπό του Νομάρχου.

5. Τά οικεία νομαρχιακά Ταμεία Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών δύναται να παρέχουν πιστώσεις προς εκτέλεσιν δασικών έργων και έργων αναδασώσεως ή βελτιώσεως και

ανάπτυξης ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων, προς ανάπτυξιν της δασικής παραγωγής αυτών ή διατήρησιν του αισθητικού ή προστατευτικού χαρακτήρος αυτών. Αι πιστώσεις αὐταὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 131/1974 περὶ παροχής οικονομικῶν ἐνισχύσεων εἰς τὴν γεωργικὴν, κτηνοτροφικὴν, δασικὴν καὶ ἀλιευτικὴν παραγωγὴν ὡς ἐκαστοτε ἰσχύουσιν.

Ἄρθρον 18.

Ἐπιτήρησις.

1. Αἱ δασικαὶ ἐργαὶ μερηνούν διὰ τὴν ἀδιάλειπτον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐπιτήρησιν τῶν δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων πρὸς φύλαξιν αὐτῶν ἐκ τῶν κινδύνων πυρκαϊῶν, παρηνόμων ὑλοτομιῶν, ἐκχερσώσεων καὶ βροχῆσεων, τὴν φύλαξιν τῶν δασικῶν ἔργων, τὴν προστασίαν τῆς ἀγρίας πανίδος καὶ τὴν πρόληψιν δασικῶν ἀδικημάτων. Διὰ τὴν φύλαξιν καὶ προστασίαν τῶν ιδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων μερηνούν οἱ ἰδιοκτῆται τούτων, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

2. Εἰς τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις, ἐγκαθίστανται παρατηρητήρια ἢ φυλάκεια, ἐφοδιασμένα δι' ἐνυμμάτων ἢ ἀσυρμάτων τηλεφωνικῶν συσκευῶν ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν πλησιεστέρων δασικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

3. Αἱ δασικαὶ ὑπηρεσίαι ἐφοδιάζονται δι' αὐτοκινήτων ὀχημάτων ἐπιβατικῶν, φορητῶν καὶ πυροσβεστικῶν, ὡς ἐπίσης διὰ πρωινήτων καὶ ἄλλων ἀναγκαιῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς τῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων.

Ἄρθρον 19.

Προστασία Χλωρίδος καὶ Πανίδος.

1. Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα ἰδιαίτερα προστατευτικὰ μέτρα ἀφορῶν καὶ τὴν ἐντὸς τῶν δασῶν καὶ τῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἀγρίαν πανίδα ὡς καὶ τὴν λοιπὴν χλωρίδα.

2. Οἱ θροὶ τῶν διεξαγομένων ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων εἰδῶν ἀγρίας πανίδος καὶ αὐτοφύους χλωρίδος ἐρευνῶν, τὰ εἰδικότερα μέτρα προστασίας τούτων καὶ τὰ τῆς συνεργασίας τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν προστασίας τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἄλλων ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ ὡς ἄνω εἶδη ὑπηρεσιῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου (ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, μουσείων κλπ.) καθορίζονται διὰ προεδρικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ἵπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Γεωργίας.

Ἄρθρον 20.

Πινακίδες.

1. Ἐντὸς τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ εἰς τὰς περιφέρειας ἢ τὰς εἰσόδους αὐτῶν καὶ εἰς ἐπίκαιρα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου δασάρχου σημεία, ὡς καὶ εἰς παρακειμένους ὁδούς, παραλίαις ἢ ἄλλας κοινῆς χρήσεως ἐκτάσεις τοποθετοῦνται ὑποχρεωτικῶς πινακίδες: α) Ρυθμιστικαί, διὰ τῶν ὁποίων ἀπαγγέλλεται ἢ ὑπομνήσκεται ἀπαγόρευσις ἢ ὑποχρέωσις καὶ β) πληροφοριακαί, παρέχουσαι ἐνδείξεις περὶ ὑφισταμένων κινδύνων, κατευθύνσεων, τοπωνυμιῶν, ἀποστάσεων, ὑψομετρικῆς διαφοράς, χρησίων ἐγκαταστάσεων κλπ.

2. Αἱ διαστάσεις, ὁ χρωματισμός, τὸ εἰδικότερον περιεχόμενον καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τοποθέτησιν τῶν πινακίδων τούτων καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἵπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 21.

Ἀνάπτυξις φιλοδασικοῦ πνεύματος.

1. Τὸ Ἵπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ προβαίη δαπάναις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν:

α) Εἰς τὴν σύνταξιν, ἐκτύπωσιν ἢ ἀγορὰν πρὸς πώλησιν ἢ δωρεὰν διανομὴν εἰδήλων, περιοδικῶν, φυλλαδίων ἢ ἄλλων ἐντύπων ἀποσκοποῦντων εἰς τὴν διάδοσιν τῶν γνώσεων περὶ

τὰ δάση καὶ τὴν προστασίαν αὐτῶν, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δασοπονίας καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ φιλοδασικοῦ πνεύματος.

β) Εἰς τὴν παροχὴν βραβείων διὰ τὴν ἐκπόνησιν μελετῶν ἀφορώσων εἰς τὴν διαχείρισιν, προστασίαν καὶ βελτίωσιν ἢ ἀνάπτυξιν τῶν ἐλληνικῶν δασῶν ἢ τὴν συμμετοχὴν εἰς ἐκθέσεις ἢ τὴν ἀνάπτυξιν ὑποδειγματικῶν δασικῶν φυτεῶν.

γ) Εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν ἐκπαιδευτικῶν ἢ κοινωφελῶν ἰδρυμάτων διὰ τὴν διενέργειαν ἐρευνῶν καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ συλλεγομένου ὕλικου ἐπὶ τῆς ἐντὸς δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀγρίας πανίδος καὶ κύττορους χλωρίδος.

δ) Εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν φιλοδασικῶν σωματείων διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν διενέργειαν ἀναλασῶσεων ἢ τὴν συλλογὴν τῶν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου καὶ ἐν γένει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῶν.

ε) Εἰς τὴν ὀργάνωσιν δασικῶν ἐκθέσεων.

2. Ὑπὸ τῶν κατὰ τὸπους δασαρχῶν ἢ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων τοῦ δασολογικοῦ κλάδου ἐνεργοῦνται κατ' ἔτος ἐν συνεννόησει μετὰ τῶν ἀρμοδίων ἐπιβλερωτῶν δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαίδευσως διαλέξεις καὶ ὁμιλίαι μετὰ ἐπιδείξεων ἢ πρακτικῶν ἀσκήσεων πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων τῆς περιφερείας τῶν, ἀφορώσαι εἰς τὴν προστασίαν τῶν δασῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ φιλοδασικοῦ πνεύματος. Αἱ διαλέξεις αὐταὶ δεόν νὰ καλύπτουν χρόνον τοῦλάχιστον δύο ὡρῶν κατ' ἔτος δι' ἐκάστην τάξιν.

3. Τὰ ραδιοφωνικὰ καὶ τηλεοπτικὰ μέσα ἀνημερώσεως, ὑποχρεοῦνται, ὅπως εἰς τὰ ἐβδομαδικὰ προγράμματα αὐτῶν συμπεριλαμβάνουσι ἐκπομπὰς σχετικὰς μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προστασίαν τῆς χλωρίδος καὶ πανίδος.

Ἄρθρον 22.

Δασικοὶ συνεταιρισμοὶ προστασίας.

1. Ἐὰν εἰς περιοχὴν χαρακτηριθεῖσαν ὡς ἐπικίνδυνον κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ παρόντος περιλαμβάνονται ἰδιωτικὰ δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ διακατεχόμενα δημόσια δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις, οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοτελῶν τμημάτων ἢ ἰσωνικῶν μεριδίων ἢ οἱ διακάτοχοι αὐτῶν ἐνοῦνται ὑποχρεωτικῶς εἰς ἓνα ἢ πλείονας ἀναγκαστικῶς δασικῶν συνεταιρισμῶν προστασίας τῶν ὡς ἄνω δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων. Ὁμοίως εἰς τοιαύτους ἀναγκαστικῶς συνεταιρισμῶν ἐνοῦνται ὑποχρεωτικῶς οἱ ἰδιοκτῆται ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων εὐρισκομένων ἐντὸς περιοχῆς χαρακτηριθεῖσης ὡς οἰκιστικῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 49 τοῦ παρόντος.

2. Σκοπὸς τῶν ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν εἶναι ἢ ἀπὸ κοινῆς ὑπὸ τῶν συνεταιρισμένων δασοκτημόνων ἢ διακατόχων: α) Ἐκτέλεισις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 προστατευτικῶν ἔργων, β) πραγματοποιήσις τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιβλεπόμενων ἀναλασῶσεων, γ) ἀσκήσις τῆς δεούσης ἐπιτηρήσεως καὶ τήρησις τῆς ἀναγκαιῆς καθαριότητος καὶ δ) ἀντιμετώπισις τῶν συναφῶν πρὸς τὴν διατήρησιν, βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν δασικῆς βλαστήσεως προβλημάτων.

3. Οἱ ἀναγκαστικοὶ δασικοὶ συνεταιρισμοὶ προστασίας συνιστῶνται, ἐφ' ὅσον οἱ μὲν ἐνούμενοι εἰς αὐτοὺς ἰδιοκτῆται ἢ διακάτοχοι εἶναι πλείονες τῶν ἐπὶ τὰ δὲ δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις, αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἀπὸ κοινῆς προστασίαν, κινεῖται ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ δήμου ἢ κοινότητος ἢ ἐντὸς τῶν συνορευουσῶν περιφερειῶν πλείονων δήμων ἢ κοινοτήτων. Ἐὰν εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω περιφέρειαν ὑφίσταται καὶ λειτουργεῖ ἀναγκαστικὸς συνεταιρισμὸς δασοκτημόνων πρὸς προαγωγήν τῆς δασοπονίας τῶν, προσκτᾶται καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ δασικοῦ συνεταιρισμοῦ προστασίας κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

4. Ἡ σύστασις τῶν ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου νομάρχου καθ' ὁριζούσης τὴν ὀνομασίαν, τὴν ἔδραν καὶ τὴν περισχὴν τοῦ συνεταιρισμοῦ. Οἱ οὕτω συνιστώμενοι ἀναγκαστικοὶ δασικοὶ συνεταιρισμοὶ εἶναι νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου δὲ ἔχουν δὲ ἐμπορικὴν ἰδιότητα.

5. Διά προεδρικού διατάγματος εκδιδόμενου τῆ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καθορίζονται οἱ ἐιδικώτεροι ὅροι καὶ ἡ διαδικασία διὰ τὴν σύστασιν, συγχώνευσιν καὶ διάλυσιν τῶν ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν, τὰ τοῦ τρόπου διοικήσεως αὐτῶν, τὸ ὕψος καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς τῶν εισφορῶν τῶν μελῶν, τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὀργάνων τῶν, τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν, τὰ τῆς συμπαραστάσεως, βοηθείας καὶ ἐποπτείας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τὰ τοῦ τρόπου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς ἀσκήσεως διαχειριστικῆς ἐλέγχου ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια ἀφορώσα εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγῳ δασικῶν συνεταιρισμῶν καὶ τὴν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν τῶν.

6. Ἰδιοκτῆται δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὡς καὶ διακάτοχοι δημοσίων δασῶν ἢ ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων μὴ περιλαμβανόμενων εἰς ἐπικινδύνους περιοχὰς δύναται νὰ συνιστοῦν ἢ νὰ μετέχουν ἐκουσίως εἰς δασικούς συνεταιρισμούς προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἀντιμετώπισις πυρκαϊῶν.

*Ἀρθρον 23.

Ἀπαγορεύσεις.

1. Ἀπαγορεύεται:

α) Νὰ ἀνάπτεται ἢ νὰ διατηρῆται πῦρ πρὸς οἰονδήποτε σκοπὸν ἐν ὑπαίθρῳ καὶ ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ πλησίον αὐτῶν καὶ μέχρις ἀποστάσεως τριακοσίων μέτρων. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ πυρᾶς ἀπὸ μὲν 1ης Μαΐου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους κατόπιν ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ ἐπὶ παρουσίᾳ ὀργάνου αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον χρονικὸν διάστημα συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενους ὅρους.

β) Νὰ ἀνάπτεται ἢ νὰ διατηρῆται πῦρ πρὸς οἰονδήποτε σκοπὸν ἐντὸς οἰκιῶν, ξενοδοχείων, ἐργαστηρίων, καλυδῶν, ποιμνιστασιῶν, σκηνῶν, αὐλῶν καὶ ἄλλων ἐνδαιτημάτων ἢ περιφραγμένων ἀκαλύπτων χώρων εὐρισκομένων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ εἰς τριακοσίων μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν, χωρὶς νὰ λαμβάνονται τὰ παρὰ τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενα μέτρα.

γ) Νὰ τοποθετοῦνται, φυλάσσονται ἢ ἐγκαταλείπονται εὐφλεκτοὶ ὕλοι ἢ ἄχρηστα εἶδη ἢ ἀπορρίμματα ἐντὸς τῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ μέχρις ἀποστάσεως τριακοσίων μέτρων πλὴν τῶν πρὸς τοῦτο ὀρισμένων ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ κατόπιν ἀδείας ταύτης χώρων, τηρουμένων πάντοτε διὰ τὴν φύλαξιν ἢ τὴν καύσιν τούτων τῶν ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν ἢ ἄλλων ἐιδικῶν διατάξεων ἐπιβαλλομένων μέτρων ἀσφαλείας κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς. Ἀπαγορεύεται ἰδίᾳ ἢ ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων δημιουργία χώρων ἀπορρίψεως καὶ καύσεως ἀπορριμμάτων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ μέχρις ἀποστάσεως πεντακοσίων μέτρων ἀπὸ αὐτῶν, ἐκτὸς ἐν διαπιστωταίᾳ ἀπόλυτος ἀδυναμία ἐξευρέσεως ἄλλου χώρου καὶ πάντοτε κατόπιν ἀδείας τοῦ οἰκείου νομάρχου, ἐκδιδόμενης μετὰ πρότασιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ καθοριζούσης τὸν τόπον καὶ τοὺς ὅρους ἀπορρίψεως καὶ καύσεως τῶν ἀπορριμμάτων, ὡς καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἀποτροπὴν μεταδόσεως τοῦ πυρός.

δ) Ἡ ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ μέχρις ἀποστάσεως ἐκάστου μέτρων ἀπὸ τούτων καύσις ἀνθρωποκομικῶν καὶ ἀσβεστοκαμινῶν, ὡς καὶ ἡ ἐγκατάστασις ἄλλου ἐργαστηρίου ἢ τεχνικῶν συγκροτήματος λειτουργούντος διὰ καυσίμου ὕλης, ἄνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους ταύτης.

ε) Ἡ ἐντὸς δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων θήρα δι' ὄπλων ἐχόντων βύσμα ἐξ ὕλης, ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ μεταδοθῆ τὸ πῦρ.

στ) Ἡ ἐντὸς δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπορρίψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐκ μέρους πεζῶν ἢ ἐποχόμενων ἀμαξῶν, αὐτοκινήτων καὶ σιδηροδρομικῶν συρμῶν.

ζ) Τὸ κάπνισμα τῶν ἐντὸς κορμῶν δένδρων μελισσῶν, εἰμὴ κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενα.

2. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρις 31ης Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους καύσις ἀγρῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ἢ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν, ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ πλησίον αὐτῶν ἢ δευδραστηριοτήτων καὶ μέχρις ἀποστάσεως τριακοσίων μέτρων, ἄνευ ἀδείας τοῦ οἰκείου δασάρχου καὶ ὑποδείξεως τὸν χρόνον καὶ τὰς προϋποδείξεις πραγματοποιήσεως ταύτης καὶ ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν ἐκ τῆς ὡς ἄνω γειτνιάσεως καὶ τῶν κρασσικῶν κηφικῶν συνθηκῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων ἀσφαλείας, κατὰ τὰ ἐιδικώτερον ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενα.

3. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεων πλὴν τῆς ποινικῆς διώξεως εἰς τὴν ὑπόκεινται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, εὐθύνονται ἀστικῶς εἰς ἀποζημιώσιν κατὰ τὰς περὶ ἀδικπραξιῶν διατάξεις.

*Ἀρθρον 24.

Ὑποχρεώσεις ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Αἱ σιδηροδρομικαὶ ὑπηρεσίαι ὀφείλουσι, νὰ μεριμνοῦν τακτικῶς διὰ τὴν καθαριότητα τῆς ἐντὸς ἐκτάσεων ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ζώνης, διὰ τῆς ὁποίας διέρχονται σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ, καὶ τὴν ἔγκαιρον ἀποκομὴν καὶ ἀποκομιδὴν τῶν ἐντὸς αὐτῆς ἀναπτυσσομένων ἢ εὐρισκομένων δένδρων, θάμνων, φρυγάνων, ξηρῶν χόρτων κλπ., συμφορημένων ὡπωσδήποτε εἰς τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ὡς ἄνω ζώνη καταλαμβάνει πᾶσαν ἔκτασιν γῆς ἐκατέρωθεν τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν μέχρι δέκα μέτρων ὑπολογισμένων ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς τριγωνίας τῆς γραμμῆς. Εἰς τὴν ζώνην ταύτην δύναται νὰ φυτεύονται καλλωπιστικὰ φυτὰ ἢ δένδρα μὴ ὑποκειμένα εἰς κίνδυνον πυρκαϊᾶς, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

2. Τὸ ἐκ τῆς ἀποκαθάρσεως τῆς ζώνης ἀποκομιζόμενον ὕλικόν, εἴαν εἶναι χρήσιμον πρὸς καύσιν ἢ ἄλλην χρήσιν, παραδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ διακάτοχον τοῦ δάσους, εἰδοποιούμενον μέσω τῆς οἰκείας δασικῆς ὑπηρεσίας, εἴαν δὲ εἶναι ἄχρηστον ἢ εἴαν οὐδαὶς προσέρχεται διὰ τὴν παραλαβὴν του κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταστρέφεται ἢ διατίθεται ὑπὸ τῆς σιδηροδρομικῆς ὑπηρεσίας, ἀφοῦ μεταφερθῆ εἰς ἀσφαλῆς διὰ τὴν καταστροφὴν ἢ διάθεσιν μέρος.

3. Αἱ σιδηροδρομικαὶ ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νὰ τοποθετοῦν εἰς τὰς καπνοδόχους ἢ τοὺς σωλήνας ἐξαερίσεως τῶν αὐτοκινήτων σιδηροδρομικῶν μηχανῶν καταλλήλους συσκευῆς διὰ τὴν πρόληψιν ἐκτινάξεως σπινθήρων ἢ παρακαταμένων μορίων ἀνθράκων ὡς καὶ τεφροδόχων ὑπὸ τὰς ἐσχάρας τῶν μηχανῶν. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ τοποθετοῦν ἐντὸς τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν σταθμῶν, ὡς καὶ εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς ἐν παραγράφῳ 1 ζώνης πινακίδας, διὰ τῶν ὁποίων νὰ εἰδοποιεῖται οἱ ἐπιβάται περὶ τοῦ κινδύνου πυρκαϊᾶς καὶ νὰ ὑπομνησκωνται αἱ ποινικαὶ κυρώσεις διὰ τὴν ἀπόρριψιν ἀνημμένων σιγαρέττων ἢ εὐφλέκτων ὕλων. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη βάρυνει καὶ τοὺς ἰδιοκτῆτας ὑπεραστικῶν καὶ τουριστικῶν λεωφορείων.

4. Ἐφ' ὅσον εἰς παρακειμένην δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως περιοχὴν εὐρίσκονται ἀσροδρόμια, σταθμοὶ αὐτοκινήτων, βιομηχαναίαι ἢ ἐγκαταστάσεις ἀποθηκείσεως εὐφλέκτων ὕλων, αἱ διοικήσεις τούτων ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνουν πέραν τῶν ἐκ τῶν πυροσβεστικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενων καὶ πᾶν μέτρον ἐπιβαλλόμενον ἐκ τῶν περιστάσεων διὰ τὴν ἀποφυγὴν μεταδόσεως πυρκαϊᾶς εἰς τὸ παρακειμένον δάσος ἢ τὴν δασικὴν ἔκτασιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν τὰ μέτρα ταῦτα δὲν ἤμελλον ληρθῆ οἰκοθεν, ὁ νομάρχης δύναται τῆ προτάσει τοῦ οἰκείου δασάρχου νὰ ἐπιβάλῃ διὰ πράξεώς του τὴν λήψιν τούτων.

5. Αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω ὑπηρεσίαι ἢ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ διατηροῦν τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα μέσα διὰ τὴν ἄμεσον ἀντιμετώπισιν πυρκαϊᾶς τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ ὁποία ἤβελαν ἐκδηλωθῆ εἰς τὴν ἀμέσως γειτονικήν πρὸς αὐτάς περιοχὴν.

6. Τά λεωφορεία, πούλμαν, αυτοκινητάμαξαι και όχηματα σιδηροδρομικών συρμών δέον νά είναι εφοδιασμένα πλήρως διά ταφροδεγείων, ύπερψύω των όποιων δέον νά τίθεται και πινακίδες άπαγορευτική τής έκτός αύτων άπορρήσεως των σιχαρέττων.

Άρθρον 25.

Επικινδύνοι περιοχαί.

1. Περιοχαί. αί όποιαί ώς έν τής φύσεως και του είδους τής έν αύταις δασικής ελαστήσεως και των κρατουσών κλιμασιολογικών συνθηκών ή άλλων αίτίων, είναι ιδιαίτέρως έκτεθειμέναι και εύαίσθητοι εις πυρκαϊάς, κηρύσσονται επικινδύνοι περιοχαί.

2. Ό άνωτέρω χαρακτηρισμός ένεργείται κατόπιν σχετικής είσηγήσεως των οικείων νομαρχών και τής κεντρικής δασικής ύπηρεσίας, έρειδομένης επί των κατά τήν προηγουμένη παράγραφον κριτηρίων και τής συχρότητος ή έκτάσεως των κατά τό παρελθόν έκραγείσων πυρκαϊών, διά προεδρικού διατάγματος έκδιδομένου τή προτάσει των Ύπουργών Γεωργίας και Δημοσίας Τάξεως.

3. Η έκδοσις του κατά τήν προηγουμένην παράγραφον διατάγματος συνεπάγεται ύποχρεωτικώς τήν λήψιν των κατωτέρω μέτρων:

α) Τήν έγκατάστασιν ειδικών δασοπυροσβεστικών μονάδων διά τήν κατάσβεσιν δασοπυρκαϊών εις τήν έδραν του νομού ή έτερα σημεία αύτου, όριζόμενα ύπό του νομαρχου, από 1ης Μαΐου μέχρι 31ης Οκτωβρίου έκάστου έτους, κατά τά εις τό άρθρον 26 όριζόμενα.

β) Τήν έγκατάστασιν, εις τά πλέον έγγύς εύρισκόμενα αεροδρόμια και εις επικεντρον σημείων έν σχέσει προς πλείονας περιοχαίς, μονάδων κατασβέσεως δασοπυρκαϊών από άέρος, κατά τό αύτό ως άνω χρονικόν διάστημα, συμφώνως προς τά έν άρθρω 27 όριζόμενα.

γ) Τήν ύπό τής μετεωρολογικής ύπηρεσίας ιδιαιτέραν παρακολούθησιν, κατά τό αύτό ως άνω χρονικόν διάστημα, των καιρικων συνθηκών ύπερ τάς επικινδύνους περιοχαίς και τήν έκδοσιν ειδικού δελτίου προς ένήμερωσιν των οικείων νομαρχών, εις άς περιπτώσεις αύται κρίνονται ως δυνάμειν νά εύνοήσουν τήν ανάπτυξιν ή διάδοσιν πυρκαϊάς.

δ) Τήν ύπό του Ύπουργού Γεωργίας ή του οικείου νομαρχου έκδοσιν ειδικών κανονισμών ρυθμίσεως τής διελεύσεως και παραμονής ιδιωτών έντός των δασών και δασικών έκτάσεων τής επικινδύνου περιοχής, ως και τήν δυνατότητα λήψεως προληπτικών μέτρων έπιείγοντος χαρακτήρος διά τήν επάνδρωσιν παρατηρητηρίων, τήν επίβλεψιν των ύπό του κοινου συγκαζομένων χωρων και τήν πρόληψιν έπαισιολομένων έγκληματικών πράξεων κατά των δασών ή δασικών έκτάσεων.

ε) Τήν ύπό τής οικείας δασικής άρχής, έν συνεργασία μετά των, κατά τόπους δημοτικών ή κοινοτικών άρχών, κατάρτισιν πίνακος των από 1ης Μαΐου μέχρι 31ης Οκτωβρίου έκάστου έτους διαμενόντων επί δεκαπενθήμερον και άνω έντός των δασών και δασικών έκτάσεων προσώπων, τά όποια ύποχρεούνται νά δηλώσουν έγγράφως και ύπευθύνως προς τήν δασικήν ύπηρεσίαν τον τόπον τής διαμονής των, κατά τά ειδικώτερον ύπό των δασικών κανονισμών όριζόμενα.

στ) Τήν κατ' άπόλυτον προτεραιότητα έκτέλεσιν των ύπό του προγράμματος δασικών έργων προβλεπομένων κατασκευών και έργασιών.

ζ) Τήν σύστασιν αναγκαστικών δασικών συνεταρισμών προς προστασίαν των υφισταμένων ιδιωτικών ή διακατεχομένων δασών ή δασικών έκτάσεων, κατά τό άρθρον 22 του παρόντος νόμου.

Άρθρον 26.

Μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊών.

1. Εις νομούς περιλαμβάοντας επικινδύνους περιοχαίς όρ-

γανούνται ύπό τής δασικής ύπηρεσίας ειδικαί μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊών, εφοδιαζόμεναι διά των πλέον προσφόρων και άποτελεσματικών τεχνικών μέσων. Αί μονάδες αύται συγκροτούνται έξ υπαλλήλων τής δασικής ύπηρεσίας ειδικώς εκπαιδευμένων εις τήν αντιμετώπισιν δασοπυρκαϊών.

2. Τό προσωπικόν των ειδικών μονάδων κατασβέσεως δασοπυρκαϊών συμμετέχει μετά των λοιπών δασικών ύπηρεσιών εις τήν έκτέλεσιν έργασιών προστασίας και φυλάξεως των δασών και δασικών έκτάσεων και δη εις τήν διενέργειαν των φρυγανύσεων, θάμνεύσεων, καθαρισμών, άραιώσεων, έκπρεμνώσεων, διανοίξεων άντιπυρικών ζωνών, τήν έγκατάστασιν και λειτουργίαν παρατηρητηρίων και ύδατοδεξαμενών, ως και εις κοινάς ασκήσεις μετά του λοιπού προσωπικου τής δασικής ύπηρεσίας επί των τρόπων αντιμετώπισεως πυρκαϊών και χρήσεως των διατιθεμένων μέσων κατασβέσεως του πυρός επί τή βάσει προγράμματος έγκρινόμενου ύπό του οικείου νομαρχου.

3. Διά προεδρικού διατάγματος έκδιδομένου προτάσει του Ύπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως, Γεωργίας και Δημοσίας Τάξεως καθορίζονται ειδικώτερον ή οργάνωσις και τό τρόπος έκτέλεσεως των καθηκόντων των ειδικών μονάδων κατασβέσεως δασοπυρκαϊών, ό αριθμός και ή έδρα τούτων, τά τής δημιουργίας δασοπυροσβεστικών σταθμών και τής επανδρώσεως τούτων, ή κατανομή των οργανικών θέσεων του προσωπικου τής ύπηρεσίας ταύτης, οι όροι διορισμού ή εντάξεως εις τάς οργανικάς θέσεις, τά τής προσλήψεως βοηθητικού προσωπικου επί σχέσει ιδιωτικού δικαίου, τά τής εκπαιδύσεως και έπιμρφώσεως του προσωπικου τής έν λόγω ύπηρεσίας, είτε εις τήν ήμεδαπήν με τήν συνεργασίαν του Πυροσβεστικού Σώματος, είτε εις τήν άλλοδαπήν, ως και πών έτερον θέμα άφορών εις τήν έν λόγω ύπηρεσίαν και τήν κατάστασιν του προσωπικου της.

4. Διά κοινών αποφάσεων των Ύπουργών Γεωργίας και Δημοσίας Τάξεως καθορίζονται τά τής συνεργασίας και άμοιβαίας άρωγής τής δασοπυροσβεστικής ύπηρεσίας μετά του πυροσβεστικού σώματος.

Άρθρον 27.

Μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊών από άέρος.

1. Παρά τή πολεμική αεροπορία και έν συνεργασία μετά τής Δασικής Ύπηρεσίας του Ύπουργείου Γεωργίας οργανούνται και λειτουργούν ειδικαί μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊών από άέρος. Αί μονάδες αύται, εφοδιαζόμεναι δι' ειδικών τύπων αεροσκαφών και έλικοπτέρων, ως και του λοιπού αναγκαίου υλικου διά τήν αντιμετώπισιν των πυρκαϊών, εγκαθίστανται εις τά έγγύς των επικινδύνων περιοχών του άρθρου 25 αεροδρόμια, έξυμνητοόμεναι ύπό των ύπηρεσιών έδαφους τής πολεμικής αεροπορίας.

2. Ό τόπος εγκαταστάσεως και ή εις διατιθέμενα μέσα δύναμις των μονάδων τούτων, τά τής επανδρώσεως, προτοίμασίας και τής καταστάσεως έτοιμότητος αυτών, τά τής συνεργασίας των με τάς δασικές άρχάς και τήν πυροσβεστικήν ύπηρεσίαν, τά του τρόπου έπεμβάσεως και ένεργείας εις περιπτώσιν πυρκαϊάς, τά λαμβανόμενα μέτρα και τά όρια ασφαλείας καθορίζονται διά προεδρικού διατάγματος έκδιδομένου προτάσει των Ύπουργών Έθνικής Άμύνης, Δημοσίας Τάξεως και Γεωργίας.

3. Δι' αποφάσεων του Άρχηγου Άεροπορίας ή των κατά τόπους αεροπορικών διοικητών ρυθμίζεται πσσα έτέρα λεπτομέρεια αναφερομένη εις τήν λειτουργίαν των ως άνω μονάδων και τήν άπόρροχοτον έκτέλεσιν του έργου των.

4. Διά προεδρικού διατάγματος, έκδιδομένου τή προτάσει των Ύπουργών Έθνικής Άμύνης, Γεωργίας και Συγκοινωνιών, έπιτρέπεται νά μεταφερθούν αί ως άνω μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊών εις τήν ύπηρεσίαν Πολιτικής Άεροπορίας ή εις επί τούτω συνιστώμενον οργανισμόν. Εις τήν περίπτωσιν ταύτην τά εις τήν παράγραφον 2 όριζόμενα θέματα ρυθμίζονται διά προεδρικών διαταγμάτων έκδιδομένων τή προτάσει του Ύπουργού Συγκοινωνιών και Γεωργίας.

*Άρθρον 28.

Αρμοδιότητες διὰ τὴν καταστολὴν πυρκαϊῶν.

1. Ἀρμόδια ὄργανα διὰ τὴν λήψιν τῶν προσηκόντων μέτρων, τὴν ἐκδοσὶν τῶν σχετικῶν διαταγῶν καὶ τὴν μέριμναν τῆς ταχείας καὶ ἀσφαλούς ἐκτελέσεώς των εἶναι: α) ὁ οἰκείος δασάρχης καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸν ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, β) αἱ κατὰ τόπους ἀρχαὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς, γ) αἱ δημοτικαὶ ἢ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ τῆς περιοχῆς εἰς ἣν ἐξερράγη πυρκαϊά, δ) οἱ σταθμοὶ ἢ ὑποσταθμοὶ τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, ε) αἱ εἰδικαὶ μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπὸ ἀέρος καὶ στ) αἱ κατὰ τόπους στρατιωτικαὶ ἀρχαί.

2. Αἱ ὑπὸ στοιχεῖα α' ἕως καὶ δ' ἀρχαὶ καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν, εὐθὺς ὡς ἀντιληφθῶσιν τὴν ἐναρξίν πυρκαϊᾶς, ἢ εἰδοποιηθῶσιν περὶ τούτου, ἔχουν ὑποχρέωσιν αὐτεπαγγέλτου καὶ ἀμέσου κινητοποιήσεως καὶ ἐπεμβάσεως πρὸς καταστολὴν αὐτῆς διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐνεργείας καὶ διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν διατιθεμένων μέσων. Ἐπίσης ἔχουν ὑποχρέωσιν ἀμέσου ἐνημερώσεως ἀλλήλων καὶ τοῦ νομάρχου.

3. Ἡ συνδρομὴ καὶ ἐπέμβασίς των ὑπὸ στοιχεῖα ε' καὶ στ' ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ζητηθῆ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ, εἰς περιπτώσιν ἐπιείγοντος, ὑπὸ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 ἀρχῶν, ὑποχρεωμένων εἰς παροχὴν πάσης χρησίμου πληροφορίας.

4. Τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, τὸν βαθμῶν κινητοποιήσεως, τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν συνεργασίαν των πρὸς κατασβέσιν πυρκαϊᾶς κατευθύνει καὶ συντονίζει, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, ὁ νομάρχης. Μέχρι τῆς ἐνημερώσεως τοῦ νομάρχου καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναλήψεως τῆς διευθύνσεως καὶ συντονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς πυρκαϊᾶς, τὴν εὐθύνην ἀμέσου ἐνεργείας καὶ ἐποπτείας τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν κατάσβεσιν αὐτῆς ἔχει ὁ οἰκείος δασάρχης.

*Άρθρον 29.

Ὑποχρεώσεις ἀντιλαμβανομένων πυρκαϊῶν.

1. Ὁ ἀντιλαμβανόμενος πυρκαϊῶν ἐντὸς δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ πυρκαϊῶν ἐκδηλουμένην πλησίον τούτων, ἀλλὰ δυναμένην νὰ ἐπεκταθῆ ἐντὸς αὐτῶν, ὀφείλει νὰ καταθέλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς κατάσβεσιν ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲ εὐρίσκειται εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν πυρκαϊᾶν μόνος, ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰ πλησιέστερα πρὸς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς ἄτομα, πρὸς δὲ καὶ τὴν δασικὴν ἢ τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ἢ τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ τὸν δήμαρχον ἢ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος ἢ τὴν τυχόν παρακειμένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Τὴν τελευταίαν ταύτην ὑποχρέωσιν εἰδοποιήσεως μιᾶς τῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν ἢ ὑπηρεσιῶν ἔχουν καὶ τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὸ πρῶτον εἰδοποιούμενα ἄτομα.

2. Τὰ ὄργανα μιᾶς τῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, λαμβάνοντα γνῶσιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἢ ἐκ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰδοποιήσεως περὶ τῆς ἐνάρξεως πυρκαϊᾶς, ὑποχρεοῦνται εἰς ἄμεσον ἐνημέρωσιν τῶν ἡμέσων κατὰ τόπους προϊσταμένων των καὶ εἰδοποιῆσιν τῶν λοιπῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

*Άρθρον 30.

Ἐνεργεῖαι πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

1. Ὁ δασάρχης καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸν ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν ἐξαργείσης πυρκαϊᾶς, σπεύδουν εἰς τὸν τόπον ἐνθα ἐξεδηλώθη αὕτη, καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς κατασβέσεως ταύτης διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν διατιθεμένων μέσων. Τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν διὰ τὸν ἐντοπισμὸν καὶ τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς ἔχει ὁ δασάρχης ἢ ὁ ἀναπληρῶν τούτου ὑπάλληλος τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς εἰδοποιήσεως καὶ ἀφίξεως τοῦ νομάρχου. Οὗτος κατευθύνει καὶ συντονίζει καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν παρεχόντων συνδρομὴν ἰδιωτῶν ἢ δημοσίων ὀργάνων, δίδων τὰς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ὁδηγίας.

2. Αἱ κατὰ τόπον μονάδες τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Ἀγροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται εἰς ἀμέσον κινητοποιήσιν καὶ ἐπέμβασιν πρὸς καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἔκτασιν ταύτης καὶ τὸν παρουσιαζόμενον κίνδυνον, τιθέμεναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ οἰκείου δασάρχου.

3. Τῇ αἰτῆσει τοῦ δασάρχου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος τούτου δασικῶ ὑπαλλήλου δύναται νὰ κινητοποιηθῶσιν καὶ ἄλλαι μονάδες τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὴν διαταγὴν τῶν κατὰ τόπους διοικητῶν ἢ ὑποδιοικητῶν.

4. Ἐφ' ὅσον ἡ πυρκαϊά λαμβάνει διαστάσεις ἢ ἐμφανίζει κίνδυνον ἐπεκτάσεως, αἱ ἐπιληφθεῖσαι τῆς κατασβέσεως αὐτῆς ὑπηρεσίαι καὶ ἀρχαὶ δύναται νὰ ζητήσωσιν τὴν συνδρομὴν τῆς πλησιέστερας στρατιωτικῆς διοικήσεως (στρατοῦ, ναυτικοῦ ἢ ἀεροπορίας) ἢ τῆς τυχόν ὑφισταμένης λιμενικῆς ἀρχῆς. Αἱ στρατιωτικαὶ διοικήσεις ὑποχρεοῦνται καὶ εἰς ἄμεσον αὐτεπαγγέλτον ἐπέμβασιν πρὸς καταστολὴν πυρκαϊᾶς, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐξερράγη ἐντὸς στρατιωτικῆς περιοχῆς ἢ εἰς δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν παρακειμένην στρατιωτικῶν χώρων ἢ ἐγκαταστάσεων, εἰδοποιούσαι πάντως σχετικῶς τὴν δασικὴν ἀρχήν καὶ τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσης.

5. Αἱ στρατιωτικαὶ διοικήσεις, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν ἐξαργείσης πυρκαϊᾶς κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὀφείλουσιν νὰ ἀποστείλουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς διαθέσιμον δυνάμιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν των, ἐφωδιασμένον διὰ τῶν ἀπαραιτήτων ἐργαλείων καὶ μέσων. Ἡ δυνάμις αὕτη καταφθάνουσα εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ διευθύνοντος τὴν κατάσβεσιν αὐτῆς νομάρχου, δασάρχου ἢ ἀναπληρωτοῦ αὐτῶν ὑποχρεοῦμένη νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς ὁδηγίας των.

6. Ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη καὶ ζητηθῆ ὑπὸ τῶν ἐπιληφθεῖσων τῆς κατασβέσεως τῆς πυρκαϊᾶς ὄργανῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, κινητοποιοῦνται καὶ αἱ μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπὸ ἀέρος, ἀποστέλλουσαι ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀεροσκαφῶν καὶ ἑλικωπτέρων διὰ τὴν ἐπίσημῶσιν καὶ καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν διατιθεμένων μέσων.

*Άρθρον 31.

Ἐπίταξις μέσων καὶ προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν.

1. Οἱ κάτοικοι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐξερράγη πυρκαϊά, ὡς καὶ οἱ διαμένοντες ἐντὸς ἢ ἐγγὺς τοῦ δάσους, εἰς ὃ ἐξερράγη αὕτη, δύναται νὰ προσφέρουν ἀθελοντικῶς τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, τυνηρηζόμενοι μετὰ τῶν δασικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

2. Ἐὰν παρίσταται ἄμεσος καὶ σοβαρὸς κίνδυνος ἐπεκτάσεως τῆς πυρκαϊᾶς ἐγγὺς οἰκημῶν, ὡς καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως ταύτης τίθεται εἰς κίνδυνον ἡ ζωὴ ἀνθρώπων, ἐπιτρέπεται ἢ διὰ πράξεως τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ δασάρχου ἢ τοῦ ἐντεταλμένου παρ' αὐτῶν ὀργάνου ἐπίταξις μέσων μεταφορᾶς, ἐλκυστήρων ἢ προωθητήρων, ὑδροφόρων ὀχημάτων καὶ ἄλλων μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, δυναμένων νὰ χρησιμοποιηθῶσιν πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἢ δι' ὁμοίας πράξεως ἐπίταξις τῶν προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν κατοίκων τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων, ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος καταρτιζομένου ἐπὶ τόπου ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος. Προκειμένου περὶ δήμων ἢ κοινοτήτων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 25 ἐπικινδύνων περιοχῶν, ὁ πίναξ οὗτος καταρτίζεται ἐκ τῶν προτέρων καὶ δὴ μέχρι τῆς 1ης Μαΐου ἐκάστου ἔτους καὶ ἰσχύει δι' ἓν ἔτος. Εἰς τοὺς περιλαμβανομένους εἰς τὸν πίνακα τούτον εἰδονται ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς αἱ ἀπαραίτητοι γνῶσεις καὶ ὁδηγίαι διὰ τὴν ἐγκαιρὴν κινητοποιήσιν καὶ ἀποτελεσματικὴν δρᾶσιν των. Ἀπείθεια εἰς τὰς διατάξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

3. Εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἐπιτασσόμενων μέσων καταβάλλεται ἀποζημίωσις, ὀριζομένη, τῇ αἰτῆσει τοῦ οἰκείου νομάρχου ἢ καὶ τῶν δικαιοῦχων, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικοῦ ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταστολῆς τῆς πυρκαϊᾶς.

πίστη αποζημιώσεις καταβάλλεται εις τούς αποδεξιμένους ημιμοποιηθέντας, κατόπιν έθελουσίης προφοράς ή κατό- νη έπιτάξεως τών υπηρεσιών των, ιδιώτας, όριζόμενη υπό τού οργαδικείου επί τή βάσει του κατουάτου όριου ώρεμισθίου μερικειού έργάτου. Η πληρωμή τής αποζημιώσεως ένε- ρείται διά πράξεως τού νομάρχου εκδιδομένης έντός μηνός από τής ως άνω αποφάσεως και βαρύνει τόν προϋπολογισμόν τού οικείου Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών.

Άρθρον 32.

Άμοιβή.

1. Είς τούς έθελοντικώς ή κατόπιν έπιτάξεως μετασχόν- τας κατασέσεως δασοφυκαίας και έπιδειξαντας ιδιαίτερον θάρρος και ικανότητα εις τό έργον των και ως εκ τούτου συμβαλόντας σημαντικώς εις τήν κατάσθεσιν αυτής άπονέμε- ται τιμητικόν δίπλωμα ή χρηματικόν βραβείον ή και άμφοτέρω. Αί λεπτομέρειαι άπονομής τούτων και τό ύφος τού χρηματι- κού βραβείου κατά κατηγορίας περιπτώσεων και τά άπειτού- μενα δικαιολογητικά καθορίζονται δι' άποφάσεως τού Ύπουρ- γού Γεωργίας.

2. Είς τούς μετασχόντας πρὸς κατάσθεσιν τής πυρκαϊάς δασικούς υπαλλήλους ή έργάτας και τά όργανα τής χωρο- φυλακίης και άγροφυλακίης χρηργείται, μετά πρότασιν τού άνακτέρου κατά βαθμόν δασικού υπαλλήλου τού διευθύναντος τās έργασίας κατασέσεως τής πυρκαϊάς, ειδική αποζη- μίωσις λόγω φθοράς ιματισμού και ύποδήσεως, καθοριζόμενη δι' άποφάσεως τών Ύπουργών Οικονομικών και Γεωργίας και βαρύνουσα τόν προϋπολογισμόν τού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνο- τροφίας και Δασών.

3. Ο Ύπουργός Γεωργίας δύναται νά καταβάλη ειδικήν άμοιβήν εις τούς παρέχοντας θετικās πληροφορίας διά τήν ανακάλυψιν τών έμπρηστών ή ύπαιτιών πυρκαϊών.

Η άμοιβή αυτή προκηρύσσεται δημοσίω δι' άποφάσεως τού Ύπουργού Γεωργίας, καταβάλλεται δέ μετά τήν ανακάλυψιν τών δραστών. Τοιαύτη άμοιβή δύναται νά έγκριθῆ υπό τού Ύπουργού Γεωργίας και καταβληθῆ και άνευ προηγουμένης προκηρύξεως.

Είς τόν προϋπολογισμόν τού Ύπουργείου Γεωργίας έγγρά- φεται κατ' έτος ειδική και έπαρκής πίστωσις διά τήν ύλο- ποίησιν τής παρούσης παραγράφου.

Άρθρον 33.

Έπιπτώσις δαπανών.

1. Έφ' όσον ή πυρκαϊά έξερράγη εις ιδιωτικόν ή διακατε- χόμενον δάσος ή δασικήν έκτασιν, διαπιστώται δέ ήτιολο- γημένως ότι ή έναρξις ή έπέκτασις αυτής ώφέλιστο απο- κλειστικώς ή κατά κύριον λόγον εις άδικαιολογητός παρα- λείψει τών ιδιοκτητών ή διακατόχων, τό ήμισυ τών δαπανών διά τās κατά τὰ άρθρα 31 παρ. 3 και 32 παρ. 2 αποζη- μίωσις, μετά τήν εκκαθάρισιν και καταβολήν τούτων εις τούς δικαιούχους, καταλογίζεται εις βάρος τών ως άνω ιδιο- κτητών ή διακατόχων και εισπράττεται ως έσοδον τού Κεντρι- κού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών.

2. Το ως άνω ποσοστόν μειούται αναλόγως έφ' όσον ή πυρκαϊά έξερράγη ή έπεξετάθη και εις δημόσιον δάσος ή δασικήν έκτασιν, τής κατανομής γινομένης κατά λόγον τής καταστροφείσης ιδιωτικής ή διακατεχομένης έκτάσεως έν χέσει πρὸς τήν δημοσίαν.

3. Είς τήν περίπτωσην εκ τής κατά τό άρθρον 34 έρείνης και άνακρίσεως ήθελε προκύψει ότι ή πυρκαϊά ώφέλιστα εις δόλον τού ιδιοκτήτου ιδιωτικού δάσους ή δασικής έκτά- σεως, ή τού διακατόχου δημοσίου δάσους ή δασικής έκτάσεως, ό κατά τήν παράγραφον 1 τού παρόντος άρθρου καταλο- γιζόμενον ποσόν καλύπτει ύποχρεωτικώς τό σύνολον τών αυτόθι ριζομένων δαπανών, ως και τήν δαπάνην κινητοποιήσεως ών λοιπών δημοσίων ύπηρεσιών.

4. Είς περιπτώσιν, καθ' ήν ή πυρκαϊά έξερράγη ή έπεξε- τάθη εις περιοχήν άνήκουσαν εις τήν κυριότητα μελών δασι- ού συνεταιρισμού τού άρθρου 22 τού παρόντος νόμου, τά κατά- λς προηγουμένης παραγράφου ποσοστά τών δαπανών κατα-

λογίζονται εις βάρος τού οικείου συνεταιρισμού και έπιμερί- ζονται μεταξύ τών μελών του κατά τās διεπούσας τούτον διατάξεις.

5. Ο κατά τὰ άνωτέρω καταλογισμός ένεργείται διά πρό- ξεως τού νομάρχου εκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τού οι- κείου δασάρχου.

Άρθρον 34.

Ένεργεια μετά τήν καταστολήν.

1. Τήν καταστολήν τής πυρκαϊάς έπακολουθεί φύλαξις τής έκτάσεως, εις τήν όποιαν αυτή έπεξετάθη, μέχρι ολο- σχερους κατασέσεως διά τήν πρόληψιν αναζωοπυρώσεως.

2. Ο δασάρχης έρευνά τὰ προκαλέσαντα τήν πυρκαϊάν αίτια, αναζητεί τούς τυχόν ύπευθύνους και συντάσσει έκθε- σιν περι τούτων και τής προκληθείσης ζημίας, τήν όποιαν υποβάλλει εις τόν νομάρχην, τήν κεντρικήν δασικήν ύπηρεσίαν και τόν κατά τόπον άρμόδιον εισαγγελέα πλημμελειοδικών.

3. Ο δασάρχης και οι ύπ' αυτού έντεταλμένοι τήν έξα- κρίβωσιν τών αίτιών και τών ύπευθύνων τής πυρκαϊάς ένερ- γούν ως άνακριτικοί υπάλληλοι, δικαιούμενοι νά προσδούν εις πᾶσαν άνακριτικήν πράξιν.

4. Μερίμνη τού οικείου Νομάρχου και τῆ συνδρομή τών άρμόδιων Ύπηρεσιών τὰ καταστροφόμενα διά πυρκαϊών δάση και δασικά έκτάσεις αεροφωτογραφούται, χαρτογραφούται και κηρύσσονται άναδασοτέα έντός τριών μηνών από τής καταστροφής.

Δι' άποφάσεως τού Ύπουργού Γεωργίας καθορίζονται λε- πτομερῶς αι σχετικαί ένεργειαί.

Άρθρον 35.

Μεταβιβάσεις καέντων δασών.

1. Ίδιωτικά δάση και δασικά έκτάσεις ή μέρη τούτων καταστροφόμενα από 11 Ιουνίου 1975, ή καταστροφόμενα έφεξής, εκ πυρκαϊάς δέν δύναται νά μεταβιβασθούν έν κατα- τμήσει, ουδέ κατ' ιδανικά μερίδια, διά δικαιοπραξίας έν ζωή επί τριάνοντα έτη από τής τοιαύτης καταστροφής των.

2. Είς τās δικαιοπραξίας έν ζωή περι μεταβιβάσεως ιδιω- τικού δάσους ή δασικής έκτάσεως ολοκληρού, μέρους τούτων ή ιδανικού μεριδίου, προσαρτάται πιστοποιητικόν τής άρμοδιās ύπαικίης άρχής ότι τό μεταβιβαζόμενον δέν καταστροφῆ εκ πυρ- καϊάς μετά τήν 11ην Ιουνίου 1975 και εις πᾶσαν έφεξής περίπτωσην κατά τήν τελευταίαν τριακονταεταίαν από τής 11ης Ιουλίου 1975, άλλως ή δικαιοπραξία τυγχάνει άκυρος.

Άρθρον 36.

Δασικοί κανονισμοί διά τήν άντιμετώπισιν πυρκαϊών.

Δι' άποφάσεως τού νομάρχου, εκδιδομένου κατόπιν προτά- σεων τών οικείων δασαρχών και δημοσιευομένων κατά τās διατάξεις τού άρθρου 3 τού Ν. 301/1976, καθορίζονται:

α) Τὰ χρονικά όρια, οι όροι και προϋποθέσεις διά τήν χορήγησιν τών υπό τού άρθρου 23 προβλεπομένων άδειών, ως και διά τήν έντός τών δασών ή δασικών έκτάσεων έκτέλεσιν τών υπό τού αυτού άρθρου προβλεπομένων έργασιών ή ένερ- γειών ή άφην και διατήρησιν πυρός.

β) Δι' πρόσθετοι απαγορεύσεις και ειδικαί ρυθμίσεις αι άφορώσαι εις τās κατά τό άρθρον 25 έπικινδύνους περιοχās και ειδικώτερον εις τήν διέλευσιν και διαμονήν ιδιωτών έντός αυτών, τήν κυκλοφορίαν ή στάθμισιν αυτοκινήτων, τήν άφήν ή χρῆσιν πυρός, τό κάπνισμα σιγαρέττων, τήν έκθεσιν ή έγ- καταλείψιν εύφλέκτων ύλών ή άπορριμμάτων, τήν βοσκήν ή έγκατάστασιν ζώων, τās ύποχρεώσεις τών κατοίκων τυχόν πα- ρακειμένων οικισμών και έν γενει πᾶν άναγκαίον μέτρον διά τήν άποτροπήν κινδύνου πυρκαϊάς.

γ) Δι' ειδικότεραι ύποχρεώσεις τών κατά τό άρθρον 24 ύπηρεσιών και έπιχειρήσεων διά τήν άποτροπήν κινδύνου με- τασέσεως πυρκαϊάς εις τό παρακειμένον δάσος ή δασικήν έκτα- σιν ή τήν άμεσον άντιμετώπισιν πυρκαϊάς τού παρακειμένου δάσους ή τής δασικής έκτάσεως.

δ) Τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἀσκήσεων ἐτοιμότητος καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἐν ἄρθρῳ 28 ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

ε) Τὰ τῆς παροχῆς τῶν ἀναγκαίων γνώσεων εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἐντὸς τῆς ἐπικινδύνου περιοχῆς πόλεων καὶ χωρίων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πυρκαϊῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΑΣΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ

* Ἄρθρον 37.

Ἔννοια.

1. Ὡς ἀναδάσωσης νοεῖται ἡ ἀναδημιουργία τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον καταστραφείσης ἢ σημαντικῶς ἀραιωθείσης ἢ ἄλλως πως ὑποβαθμισθείσης δασικῆς βλαστήσεως, εἴτε διὰ τῆς φυτεύσεως ἢ σπορᾶς, εἴτε διὰ τῆς διευκολύνσεως τῆς φυσικῆς ἀναγεννήσεως, πρὸς δημιουργίαν δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως.

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀναδάσωσης περιλαμβάνεται καὶ ἡ τὸ πρῶτον ἐνεργουμένη διὰ σπορᾶς ἢ φυτεύσεως δασικῶν φυτῶν δάσους ἀσκαπῶν ἐκτάσεων, αἱ ὅποια δὲν ἔχουν οὐδὲ εἶχον εἰς τὸ παρελθόν τὸν χαρακτήρα δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως.

* Ἄρθρον 38.

Ἵσχυρωτικαὶ ἀναδάσσεις.

1. Κηρύσσονται ὑποχρεωτικῶς ὡς ἀναδασωτέα τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις, ἀνεξαρτήτως τῆς εἰδικωτέρας κατηγορίας αὐτῶν ἢ τῆς θέσεως εἰς ἣν εὐρίσκονται, ἐφ' ὅσον ταῦτα καταστρέφονται ἢ ἀποφιλούνται συνεπείᾳ πυρκαϊῶν ἢ παρανόμου ὑλοτομίας αὐτῶν. Ἡ αὐτὴ ὑποχρέωσις ὑφίσταται καὶ διὰ τὰ ἐκ τῶν ὡς ἄνω αἰτίων καταστραφέντα ἢ ἀποφιλωθέντα δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς καταστροφῆς ἢ τῆς ἀποφιλώσεως τούτων, ἐφ' ὅσον, μέχρι τῆς 11ης Ἰουνίου 1975, δὲν εἶχον χρησιμοποιηθῆ δι' ἕτερον σκοπὸν, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἢ ἀνατροπὴ τῆς ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως ταύτης δημιουργηθείσης καταστάσεως. Ἡ διὰ σπορᾶς ἢ φυτεύσεως ἀναδάσσεις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταστραφέντων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπεται νὰ γίνῃ φυσικὴ ἀναγέννησις, δεῖν νὰ ἐνεργῆται ἐντὸς τριῶν τῶν πολὺ ἐτῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἐκτάσεως ὡς ἀναδασωτέας, εὐθύνη τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὑργάνων.

2. Ὡσαύτως κηρύσσονται ὑποχρεωτικῶς ὡς ἀναδασωτέα ἐδάφη στερουμένα δασικῆς βλαστήσεως, ἢ τῶν ὁποίων ἡ δασικὴ βλάστησις ἔχει καταστραφῆ ἢ σημαντικῶς ἀραιωθῆ ἢ ἄλλως πως ὑποβαθμισθῆ ἐφ' ὅσον:

α) Εὐρίσκονται ἐντὸς λεκανῶν ἀποροῆς γειμάρρων ἢ δὲ ὑπαρξίς τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐπιβάλλεται διὰ προστατευτικῶς ἢ ὑδρονομικῶς σκοποῦς.

β) Ὑπέρευνται πόλεων, χωρίων, οἰκισμῶν, ἀρχαιολογικῶν χώρων, φυσικῶν ἢ πολιτιστικῶν μνημείων ἢ σημαντικῶν τεχνικῶν ἔργων καὶ ἔχουν προστατευτικὸν δι' αὐτὰ χαρακτήρα.

γ) Ἡ κλίσις τῶν πρὸς τὸν ὀρίζοντα ὑπερβαίνει τὰ τριᾶκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) ἀπειλεῖται δὲ ἢ ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἀπόπλυσις τῶν.

δ) Ἡ ἄλλειψις ἢ ἡ μείωσις τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐπὶ αὐτῶν δημιουργεῖ κίνδυνον διακινδύνεως τοῦ ἐδάφους ἢ τῆς ἰσορροπίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

3. Δύναται νὰ κηρυχθῶν ὡς ἀναδασωτέα ἐκτάσεις, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενων, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιβάλλεται:

α) Ἐκ λόγων ὑγιεινῆς ἢ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ τοπίου.

β) Πρὸς συμπλήρωσιν ἢ ἐνοποίησιν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων.

γ) Πρὸς δημιουργίαν δασικῶν φυτειῶν.

* Ἄρθρον 39.

Ἐκμισθώσεις δημοσίων ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν.

1. Δημόσιαι δασικαὶ ἐκτάσεις τῶν περιπτώσεων γ' εἰς κλῆρ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, ἢ δημόσια χορτολιβαδικὰ ἢ ἄλλα ἐδάφη κηρυσσόμενα ὡς ἀναδασωτέα, δύναται μετὰ σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν νὰ ἐκμισθωθῶν διὰ χρονικὴν διάστημα μέχρι πεντήκοντα ἐτῶν εἰς νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα διὰ τὴν μερίμνη καὶ δαπάναις τούτων δημιουργίαν δασικῶν φυτειῶν πρὸς ἀποκλειστικὴν δασοπονικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀπαρροουμένης ῥητὸς πάσης ἄλλης τοιαύτης.

2. Ἡ ἐκμισθώσις, ἐνεργεῖται κατόπιν δημοπρασίας διὰ συμβάσεως ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ Ἵπουργοῦ Γεωργίας, ἢ τοῦ ὑπὸ ταύτου ἐξουσιοδοτουμένου, καὶ τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς δασικῆς φυτείας ἢ δάσους καὶ καθορίζουσης τὴν διάρκειαν ταύτης, τὸ μίσθωμα εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐκμισθωμένης ἐκτάσεως, τὰς υποχρεώσεις τοῦ μισθωτοῦ τῶσον διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἀναδασώσεων ὅσον καὶ διὰ τὴν δασικὴν ἐκμετάλλευσιν, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀναγκαίαν λεπτομέρειαν. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ἵπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ καθορίζωνται: νὰ εἰδικώτερα στοιχεῖα τῶν ὡς ἄνω συμβάσεων ἢ καὶ πρότυπα τοιούτων συμβάσεων.

3. Ἡ κήρυξις τῶν διὰ τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως παραχωρουμένων χορτολιβαδικῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν ὡς ἀναδασωτέων ἐνεργεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς συμβάσεως δὲν δύναται δὲ νὰ ἀρθῆ πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως. Ἡ γὰρ πραγματοποιήσις τῆς ἀναδάσωσης κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως συνεπάγεται ὑποχρεωτικῶς καταγγελίαν ταύτης καὶ ἔκπτωσιν τοῦ μισθωτοῦ ἀπὸ παντὸς ἐν ταύτης ἀπορρέοντος δικαιώματος.

4. Αἱ κατὰ τὴν λῆξιν ἢ τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως πρόωρον λύσιν τῆς μισθώσεως ὑπάρχουσαι ἐπὶ τῆς ἐκμισθωθείσης ἐκτάσεως δασικαὶ φυτεῖαι περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον διαχειρίσεως παρ' αὐτοῦ, ὡς δημόσια δάση.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν ἐκμισθωσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἢ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν. Ἡ ἐκμισθώσις ἐνεργεῖται πάντοτε κατόπιν δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας, τῆς σχετικῆς περὶ κατακυρώσεως αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου.

6. Δημόσια χορτολιβαδικὰ ἐδάφη, τὰ ὅποια δὲν ἐξυπηρετοῦν ἢ δὲν προορίζονται διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἄλλων ἐκ δημοσίου συμφέροντος ἐπιβαλλομένων σκοπῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 74 παρ. 1 ὀριζόμενα, κηρυσσόμενα ἀναδασωτέα δύναται νὰ παραχωροῦνται κατὰ κυριότητα εἰς δήμους ἢ κοινότητας πρὸς δημιουργίαν πάρκων ἢ ἄλσων, ἢ δασῶν ἀναφυγῆς ἢ προστατευτικῶν δασῶν. Ἡ παραχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ Γεωργίας καὶ τελεῖ πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συντηρήσεως τοῦ πάρκου ἢ ἄλσους ἢ δάσους ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος. Ἡ φύτεσις δύναται νὰ ἐκτελεσθῆ εἴτε τὸ Δημόσιον εἴτε τὸν Δήμον ἢ Κοινότητα εἴτε καὶ ἀμφότερα τὰ μέρη, ὡς κατὰ περίπτωσιν ὁ Ἵπουργός Γεωργίας θέλει ὀρίσει. Ἐὰν δὲν τηρηθῶν οἱ ὅροι τῆς παραχώρησεως, κίρεται αὐτοδικαίως ἢ παραχώρησις καὶ ἡ κυριότης τῆς ἐκτάσεως ἐπανέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον.

* Ἄρθρον 40.

Διάθεσις ἐκτάσεων Ν.Π.Δ.Δ. πρὸς ἀναδάσωσιν.

1. Δήμοι καὶ κοινότητες ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου δύναται νὰ διαθέτουν κατὰ χρῆσιν εἰς τὸ Δημόσιον (Δασικὴν Ἵπηρεσίαν) ἐκτάσεις ἀνηκούσας εἰς αὐτὰ πρὸς ἀναδάσωσιν καὶ δασοπονικὴν ἐκμετάλλευσιν μερίμνη καὶ δαπάναις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, διατηρουμένης τῆς ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων κυριότητος τῶν ὡς ἄνω νομικῶν προσώπων καὶ μετὰ

ην αναδάσωσιν. Το χρονικόν διάστημα τῆς διαλέσεως ὀρίζεται ἐλευθέρως ὑπὸ τῆς συμβάσεως.

2. Ἡ ἀναδάσωσις τῶν κατὰ τὴν προκηρουμένην παράγραφον ἐκτάσεων κηρύσσεται μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων συλλογικῶν ἑργῶν τῶν ὡς εἴρηται νομικῶν προσώπων λήψιν τῆς ἀποφάσεως περὶ διαλέσεως τῆς ἐκτάσεως, τὰ δὲ καθαρὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως διανέμονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου. Μείζον ποσοστὸν ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἰδιοκτήτας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Ἐὰν ἰδιοκτητῆται τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων εἶναι ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἀποδίδεται εἰς αὐτοὺς τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως καθαρῶν ἐσόδων.

Ἄρθρον 41.

Κηρύξεις ἀναδασωτέων ἐκτάσεων.

1. Ἡ κήρυξις ἐκτάσεων ὡς ἀναδασωτέων ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου νομάρχου καθοριζούσης τας ὡς τὰ ἔρια τῆς ἐκτάσεως ἢ ὅποια κηρύσσεται ἀναδασωτέα καὶ συνυπουμένους ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ σχεδιαγράμματος, τὸ ὅποιον δημοσιεύεται ἐν φωτοτυπιῶν μετὰ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Εἰς ἕκαστον νομόν τὸ πρόγραμμα δι' ἀναδασώσεις καταρτίζεται ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου, μετὰ γνώμην τῆς ἐπιτελικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς ἐν τῷ νομῷ, τῶν ἐπελθουσῶν κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἀποφιλώσεων, ἀραιώσεων ἢ ὑποαθμίσεων, ὡς καὶ τῶν ἀναγκῶν ἐνισχύσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῆς ρηθισης ἐλαστικῆς διὰ προστατευτικῶς ἢ οἰκονομικῶς σκοποῦς, ὡς καὶ ἐν ὄψει τῶν τυχόν προτάσεων ἄλλων ἐνδιαφερομένων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Τὸ ἐν λόγῳ πρόγραμμα καταρτίζεται ἀνά πενταετία καὶ ἐκτελεῖται διὰ τῶν κατανομημένων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ τῶν διατιθεμένων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναδασώσεως ἄλλων εἰδικῶν κονδυλίων.

Διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος ἀπαιτεῖται ὅπως τοῦτο κοινοποιηθῇ τοῦλάχιστον ἐν δέμηρον πρὸ τῆς ἐγκρίσεως του εἰς τὰς Νομαρχιακὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ καὶ Δημοσίων Ἔργων (ἀρμοδιότητος Γεν. Δ/νσεως Οἰκισμοῦ). Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ πρόγραμμα ἐγκρίνεται ἄνευ τῆς γνώμης τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων. Ἐὰν διατυπωθῶν ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἐμπροσθέντως ἀντιρρήσεις ἀναγόμεναι εἰς θέματα τῆς ἀρμοδιότητος τῶν, ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων ἀποφαινόμεναι οἱ Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ, Γεωργίας καὶ Δημοσίων Ἔργων, ἢ τυχὸν δὲ μεταξὺ τῶν διαφωνία ἐπιλύεται ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Χωροταξίας καὶ Περιβάλλοντος.

3. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ κηρύξεως ἐκτάσεων ὡς ἀναδασωτέων ἐνεκα μερικῆς ἢ ὀλικῆς καταστροφῆς δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐκ πυρκαϊῆς ἢ ἄλλης αἰτίας ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 38 παρ. 1 ἀναφερομένων ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπόφασιν τοῦ νομάρχου ἐκδίδεται, μετὰ εἰσήγησιν τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας, ὑποχρεωτικῶς ἐν τῶς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταπτώσεως τῆς πυρκαϊῆς ἢ τῆς διαπιστώσεως τῆς ἐξ ἄλλης αἰτίας καταστροφῆς. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καθορίζονται καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν εἰδικῶν διὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν προγράμματος ἀναδασώσεως.

4. Διὰ τὴν δημιουργίαν πάρκων ἢ ἄλλων ἢ δασῶν ἀναφυγῆς ἐντὸς πόλεων ἢ οἰκιστικῶν περιοχῶν ἀπαιτεῖται σχετικὴ πρόβλεψις εἰς τὸ οἰκείον προϋπολογιστικὸν διάγραμμα τὸ καθορίζον τὸ σχέδιον τῆς πόλεως ἢ τὸν τρόπον ἀναπτύξεως τῆς οἰκιστικῆς περιοχῆς, ἢ δὲ πραγματοποιήσεως τῆς ἀναδασώσεως βαρύνει τὸν οἰκείον ὀργανισμὸν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ τὸν φορέα τῆς οἰκιστικῆς ἀναπτύξεως. Εἰς περίπτωσιν ἀδρανείας τούτων ἢ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος προεδρικοῦ διατάγματος προβλεπομένη δημιουργία πάρκου ἢ ἄλλου ἢ δάσους ἀναφυγῆς

ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου νομάρχου δαπάναις τῶν ὑποχρεῶν ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς περίπτωσιν ἀναδημιουργίας τούτων μετὰ τυχόν καταστροφῆν ἐκ πυρκαϊῆς. Αἱ ἐνδροστοιχίαι ἢ γραμμικαὶ φυτεῖαι ἢ ἄλλαι ἐνδροφυτεύσεις ἐντὸς τῶν πόλεων ἢ τῶν οἰκιστικῶν περιοχῶν δημιουργοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ τοῦ ἀρμοδίου οἰκιστικοῦ φορέως.

Ἄρθρον 42.

Πραγματοποιήσεις ἀναδασώσεων.

1. Αἱ ἀναδασώσεις δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων πραγματοποιοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης καταρτιζομένης ὑπὸ τῆς ἐκτικῆς ὑπηρεσίας καὶ καθοριζούσης τὸ εἶδος τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς, τὰς ἐργασίας φυτεύσεως ἢ ἄλλας ἐνεργείας διὰ τὴν διευκύνσιν τῆς ἀναγεννήσεως, ὡς καὶ τὰ ἀπαραίτητα μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἀναδασώσεως (περιφράξεις, τοποθέτησις πινακίδων, εἰδικαὶ ἀπαγορεύσεις κλπ.).

2. Ἡ ἀναδάσωσις ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ διακατεχομένων δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ταύτης, μερίμνη καὶ δαπάναις τῶν διακατόχων ἢ ἰδιοκτητῶν. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἰδιωτικῶν δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἀνηκόντων εἰς μέλη τῆς μετὰ δασικοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ καταστραφέντων ὀλικῶς ἢ μερικῶς ἐκ πυρκαϊῆς τὴν ἀναδάσωσιν πραγματοποιεῖ ὑποχρεωτικῶς ὁ συνεταιρισμὸς κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταβάλλων τὰς σχετικὰς δαπάνας καὶ ἐπιμερίζων ταύτας μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν κατὰ τὰς διαπέσας τούτων διατάξεις. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐγκεκριμένης μελέτης ἀναδασώσεως οἱ ὡς ἄνω ἰδιῶται ἢ ὁ συνεταιρισμὸς παρέχουν κατ' ἔτος τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα εἰς τὴν δασικὴν ἀρχήν. Ἐὰν ἡ ἀναδάσωσις κηρύσσεται συνεπείᾳ καταστροφῆς τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ἐκ πυρκαϊῆς ἢ βλαβῶν συμβάντος καὶ δὲν συντρέχει ἀμέλεια ἢ ἄλλος τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων τὸ Δημόσιον δύναται νὰ προβῇ εἰς ἐπιδότησιν τούτων μέχρι καὶ τοῦ συνόλου τῆς πραγματοποιησόμενης διὰ τὴν ἀναδάσωσιν δαπάνης.

Ἄρθρον 43.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀναδασωτέων ἐκτάσεων.

1. Ἡ κήρυξις ὡς ἀναδασωτέας ἰδιωτικῆς ἐκτάσεως συνιστᾷ λόγον ἀπαλλοτριώσεως ταύτης διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἀναδασώσεως θεωρουμένης ὡς δημοσίας ὠφελείας, ὑπὸ τὰς κατωτέρω προϋποθέσεις.

2. Ὁ ἰδιοκτήτης ἐκτάσεως μὴ ἐχούσης ἤδη τὸν χαρακτῆρα δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιθυμῇ νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριότητα ταύτης μετὰ τὴν κήρυξιν αὐτῆς ὡς ἀναδασωτέας καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἀναδασώσεως κατὰ τὰ εἰς τὸ προσηγορούμενον ἄρθρον ὀριζόμενα, δύναται νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ὅτι δέχεται νὰ πωλήσῃ τὴν ὡς ἄνω ἐκτασὶν πρὸς τὸ Δημόσιον, ὅτε καὶ προσκαλεῖται νὰ προσάγῃ τοὺς τίτλους του. Περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τούτων ἀποφαινεῖται τὸ οἰκείον Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν, περὶ δὲ τοῦ τιμήματος ἀντὶ τοῦ ὁποῦ δέον νὰ γίνῃ ἡ ἀγορὰ ἀποφαίνεται ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὀριζόμενα. Μετὰ τὸν ἐλεγχον τῶν τίτλων καὶ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς πωλήσεως ὁ ἀναγνωρισθεὶς ἰδιοκτήτης προσκαλεῖται εἰς σύναψιν τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου συναπομένου μετὰ τοῦ οἰκείου νομάρχου ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ἐξουσιοδοτουμένου. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἀγορὰν βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

3. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἀρνηθῇ τὴν πώλησιν διὰ ρητῆς δηλώσεώς του ἢ διὰ τῆς μὴ προσελεύσεώς του πρὸς ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως ἢ δὲν προβαίνει εἰς τὰς κατὰ τὸ προσηγορούμενον ἄρθρον ἐργασίας τῆς ἀναδασώσεως ἢ παραμελεῖ πῶτος ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μείζον τοῦ ἔτους, ἡ Διοίκησις δικαιούται νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ δαπάναις αὐτοῦ ἀπαλλοτριώσιν ταύτης, πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς

ανάδασώσεως. Ἡ ἀπαλλοτριώσις κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ βαρύνει τὸν Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ἐκδιδομένης ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἀρνήσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου νὰ προῆλθῆ εἰς τὴν πώλησιν ἢ ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς ὡς ἄνω ἐνικυσίας χρονικῆς περιόδου, καθ' ἣν οὗτος ἠμέλησε τὰς ἐργασίας τῆς ἀναδασώσεως. Ἐπιτρέπεται, ἐπίσης, ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἐκτάσεως ὡς ἀναδασωτέας ἢ ἀπαλλοτριώσις τοιαύτης ἰδιωτικῆς ἐκτάσεως καὶ εἰς ἣν ἔτι περιπτώσιν ὁ ἰδιοκτῆτης ἐδέχθη νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἐργασίας ἀναδασώσεως, ἐφ' ὅσον αὐτὴ περιβάλλεται κατὰ τὸ μῆκος τμημάτων τῆς ὑπὸ δημοσίου δάσους ἢ δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως καὶ ἤθελε κρινθῆ ὅτι ἡ ὑπαρξίς ταύτης δυσχεραίνει τὴν διαχειρίσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως. Τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως δύναται νὰ ζητήσῃ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως, ὅποια αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δημόσιον, εὐθιμῶς, ἐν παραλείψει ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς αἰτήσεως, καὶ διὰ πᾶσαν ζημίαν τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐκ τῆς παραλείψεως.

4. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως καταστραφείσης ἐκ πυρκαϊᾶς εἶναι πάντοτε δυνατὴ διὰ τὸ Δημόσιον μετὰ τὴν κήρυξιν ταύτης, ἢ τῆς ὅλης περιοχῆς εἰς ἣν εὐρίσκεται αὕτη, ὡς ἀναδασωτέας, ἰδίᾳ δὲ ὅσας αἰ συνθῆκαι ἐκδηλώσεως καὶ ἡ ἔκτασις τῆς πυρκαϊᾶς, αἱ ἀνάγκαι ἐκτελέσεως ἐν τῇ ὅλῃ περιοχῇ δασικῶν ἔργων μείζονος σημασίας, ἢ φύλαξις τῆς περιοχῆς καὶ ἡ προστασία τῆς ἀπὸ ἐνδεχομένην χρησιμοποίησιν τμημάτων τῆς πρὸς ἄλλους σκοπούς, ἢ ἡ ἀνάγκη τῆς ταχυτέρας δυνατῆς καὶ ἐνείας εἰς τὴν ὅλην περιοχὴν ἐπινεγκαστέως τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς ἐπιβόλλου τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου τῆς ἀναδασώσεως καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κηρύσσεται ἐντὸς ἀπολυτικῆς προθεσμίας ἐνδὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 41 παρ. 1 νομαρχιακῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

5. Ἡ δασὴν διὰ τὴν πραγματικοποίησιν τῶν κατὰ τὰς προηγουμένης παραγράφου ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

Ἄρθρον 44.

Ἄρσις ἀναδασώσεων.

1. Ἡ μὴ κατὰ νόμον ἔγκαιρος συντέλεσις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀφορώσης εἰς ἰδιωτικὴν ἔκτασιν, κηρυχθεῖσαν ἀναδασωτέαν καὶ ἢ ὅποια πρὸ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως δὲν ἀποτελεῖ δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, συνεπάγεται τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Διοικήσεως πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναδασώσεως. Αὕτη ἐνεργεῖται δι' ὁμοίας πρὸς τὴν κήρυξιν τῆς ἀναδασώσεως ἀποφάσεως, τῇ αἰτῆσει τοῦ ἰδιοκτῆτου.

2. Ἐπιτρέπεται δι' ὁμοίας ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἢ ἄρσις τῆς ἀναδασώσεως δημοσίας ἐκτάσεως, ἢ ὅποια δὲν ἀποτελεῖ δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς κηρύξεως αὐτῆς ἀποδεικνύεται τὸ ἀνεφικτὸν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀναδασώσεως.

3. Εἰς πᾶσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἢ ἀναδασώσεως δύναται νὰ ἀρθῆ μόνον κατὰ τὴν διαδικασίαν καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις ὑφ' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τοῦ προορισμοῦ δάσους κατὰ τὰ εἰς τὸ ΣΤ' κεφάλαιον τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Ἐπιτρεπτικὴ ἐπεμβάσις εἰς τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις.

Ἄρθρον 45.

Ἐξαιρετικῆς χαρακτῆρος ἐπεμβάσεων.

1. Εἰς τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 117 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος οὐδεμίαν ἐπιτρέπεται ἐπέμ-

βάσις προβλεπομένη ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἢ ἄλλης τινὸς διατάξεως, ἐξαιρέσει τῶν ἀναφερομένων εἰς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ παρόντος καὶ τῶν ὅλων ἀπαρτῆτων διὰ τὴν τεχνητὴν ἀναδασώσιν καὶ τὴν προστασίαν τῆς ἐλαστικῆς.

2. Πᾶσα ἐπέμβασις εἰς τὰ δάση καὶ εἰς δασικὰς ἐν γένει ἐκτάσεις, ἢ εἰς τμημάτα αὐτῶν, εἴτε διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ προορισμοῦ τῶν καὶ διὰ τὴν αὐτῶν ἀλυπτομένης ἐπιφανείας τῆς γῆς πρὸς ἄλλας χρήσεις, εἴτε διὰ τὴν ἐντὸς αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ δημιουργίαν ἐγκαταστάσεων ἢ παροχὴν ἄλλων ἐξυπηρετήσεων ἔστω καὶ ἄνευ μεταβολῆς τῆς κατὰ προορισμὸν χρήσεως αὐτῶν, ἀποτελεῖ ἐξαιρετικὸν μέτρον καὶ ἐνεργεῖται πάντοτε μόνον κατόπιν σχετικῆς ἐγκρίσεως ἢ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ὑπὸ τούτους ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος νόμου. Προκειμένου περὶ ἐπεμβάσεως εἰς παραμεθορίου καὶ ἀμυντικῆς περιοχὰς ἀπαιτεῖται διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ὡς ἄνω ἐγκρίσεως ἢ ἀδείας προηγουμένη γνωμάτευσις τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἢ ἐν ἅλῳ ἢ ἐν μέρει μεταβολὴ τοῦ προορισμοῦ δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ ἡ ἐντὸς αὐτῶν ἐκτέλεσις ἔργων, ἢ ἡ δημιουργία μονίμων ἐγκαταστάσεων, ἢ ἡ παροχὴ ἄλλης διαρκούς ἐξυπηρετήσεως, ἐφ' ὅσον διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἶναι δυνατὴ ἡ παραχώρησις ἢ διάθεσις ἢ ἡ χρησιμοποίησις ἐδαφῶν, τὰ ὅποια δὲν ἐμπίπτουν εἰς τὴν ἐνοσίαν τῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς αὕτη προσδιορίζεται ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος. Ἡ ὡς ἄνω γενικὴ ἀπαγόρευσις δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ τῆς ἐκτελέσεως στρατιωτικῶν ἔργων ἀφορώντων ἀμέσως εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀμυνσὴν τῆς Χώρας, ὡς καὶ περὶ διανοίξεως δημοσίων ὁδῶν, ἢ χάραξις, τῶν ὁσίων προβλέπει διέλθουσιν αὐτῶν διὰ δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως.

4. Περὶ τῆς συνδρομῆς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον γενικῆς προϋποθέσεως κρίνει ἠτιολογημένως τὸ ἀρμοδίον πρὸς ἐγκρίσιν τῆς ἐπεμβάσεως ὄργανον ἐπὶ τῇ βάσει καὶ τῶν σχετικῶν δεδομένων τῶν κατὰ τόπους Διευθύνσεων Γεωργίας ἢ Οἰκονομικῶν ἐφόρων περὶ τῶν ὑφισταμένων καὶ δυναμένων κατ' ἀρχὴν νὰ διατεθοῦν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν χορτολιθαδικῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν ἢ γηπέδων ἢ οἰκοπέδων τοῦ Δημοσίου ἢ ἄλλων μὴ δασικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς ἰδιώτας καὶ δυναμένων νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

5. Διὰ τὰς μείζονος σημασίας ἢ ἐκτάσεως ἐπεμβάσεις εἰς τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 49, 50, 51, 52, 56, 57 καὶ 58 παρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου, ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ αἴτησις ἢ τὸ ἔγγραφο, δι' οὗ ζητεῖται ἡ παροχὴ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐπεμβάσεως κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ὡς εἰρηται διατάξεων, συνδύεται ὑπὸ μελέτης ἐπιπτώσεων ἐπὶ τὸν περιβάλλοντα καὶ ἀντιμετωπίσεως τούτων θεωρημένης ὑπὸ τῆς Ἰγρήσει. Χωροταξίας καὶ Περὶβάλλοντος, δυναμένης νὰ θέσῃ ὅρους διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἐγκρίσεως ἢ νὰ ἐπιβάλῃ συμπληρωματικὰ μέτρα πρὸς προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἐγκρίσις παρέχεται ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς συμμορφώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐν λόγῳ μελέτης. Αἱ ἀκριβεῖς προδιαγραφαὶ τῆς ὡς ἄνω μελέτης δι' ἐκάστην κατηγορίαν ἐπεμβάσεων ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συνταγματοδότη, Γεωργίας καὶ τοῦ ἀρμοδίου ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπεμβάσεως Ὑπουργοῦ.

6. Ἡ ἐκούσια μεταβολὴ τοῦ προορισμοῦ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς καὶ ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν καὶ δι' ἄλλους σκοπούς, ὑπόκειται εἰς τοὺς περιορισμούς τοὺς τασσόμενους κατὰ περίπτωσιν ἢ κατηγορίας περιπτώσεων διὰ τῶν ἐπομένων ἄρθρων τοῦ παρόντος κεφαλαίου. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις αὐτῶν πρὸς παραχώρησιν δικαιοῦματος κυριότητος εἰς τρίτους, ἔστω καὶ δι' ἐπιτροπόμενον κατὰ τὰ ἐπίμυνα ἄρθρα σκοπῶν, ἀπαγορεύεται. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς δημοσίας ὠφε-

λείας σκοπόν ενεργείται ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ κατὰ τὰ ἐπιμέμνηνα ἄρθρα προϋποθέσεις καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διατηρήσεως τῆς δασικῆς ἔκτασως κατὰ τὰ μὴ διγόμενα διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ τμήματα αὐτῶν.

7. Ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προστασία τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ εἰδικώτερον προβλεπόμενα προστατευτικά μέτρα ἢ ἀπαγορεύσεις δὲν παρακωλύουν τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις χρῆσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν πρὸς ἀντήλθσιν τῶν εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν μορφὴν αὐτῶν προσδιζόντων ὠφελημάτων, ὡς ταῦτα προσδιορίζονται ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 1 τοῦ παρόντος.

8. Δόση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἐδόθησαν ἄδεια ἐπεμβάσεως κατὰ τὰς διατάξεις ἐνὸς ἄρθρου τοῦ παρόντος κεφαλαίου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθοῦν σωρευτικῶς καὶ διὰ χρήσεις ὑπαγομένως εἰς ἕτερα ἄρθρα τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

9. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου δὲν διέγονται νομοθετικαὶ ρυθμίσεις διέπουσαι ἀρμοδιότητος ἄλλων διοικητικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ἀναφερομένων ἐπὶ μέρους θεμάτων καὶ προβλεπόμεναι τὴν παροχὴν οἰοσθητοῦς ἀδείας ἢ τὴν ἄσκησιν ἐποπτείας ἢ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς συναφοῦς πρὸς τὰ θέματα ταῦτα δραστηριότητος τῶν ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἐφ' ὅσον πάντως διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς δραστηριότητος, χάριν τῆς ὁποίας ἐπιζητεῖται ἢ ἐπέμβασις εἰς δόση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις, ἀπαιτεῖται κατὰ νόμον ἄδεια ἐτέρας διοικητικῆς ἀρχῆς, αὕτη χορηγεῖται, συντρέχοντων τῶν λοιπῶν νομίμων ὄρων, μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐγκρίσεως, ἄλλως θεωρεῖται ἰσχύουσα ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς χορηγήσεως τοιαύτης ἐγκρίσεως, οὐδεμίαν παράγουσα πρὸς τῆς λήψεως ταύτης ἔνομον συνέπειαν ὡς πρὸς περιοχὰς ἢ ἀκίνητα καταλαμβάνόμενα ὑπὸ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων.

*Ἄρθρον 46.

Ἐκχέρσεως δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων.

1. Ἡ ἐκχέρσεως δημοσίων δασῶν πρὸς ἀπόδοσιν εἰς ἀγροτικὴν οἰοσθητοῦς φύσεως καλλιέργειαν ἀπαγορεύεται. Κατ' ἐξαιρέσιν, ἐπιτρέπεται ἢ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου χρησιμοποίησις, ἢ ἢ πρὸς γεωργικούς συνεταιρισμούς ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἀσκούντα κατὰ κύριον ἐπάγγελμα τὸ τοῦ γεωργοῦ ἢ εἰς ομάδας τούτων κατὰ χρῆσιν παραχώρησις ἀσκειοῦς ἐντὸς δημοσίου δάσους ἐκτάσεως, πρὸς δεινδροκομικὴν καὶ μόνον καλλιέργειαν ἢ πρὸς φύτευσιν ἀνεμισξέ ἀγρίων καὶ ὀπωροφόρων ἢ καρποφόρων δένδρων ἢ πρὸς δημιουργίαν ἀμπελώνων ἢ φυτειῶν ἀρωματικῶν φυτῶν, ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται ἐπὶ τῇ βάσει σχετικῆς μελέτης ὅτι αἱ ἐδαφολογικαὶ καὶ οἰκολογικαὶ συνθήκαι συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ τρόπου τούτου τῆς ἐκμετάλλευσως. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἢ δι' ἐμβολιασμοῦ ἐξημέρωσις ἀγρίων ὀπωροφόρων ἢ καρποφόρων δένδρων. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρῆσις δὲν αἶρει τὸν δασικὸν χαρακτῆρα τῆς βίης περιοχῆς οὐδὲ ἐξαιρεῖ ταύτην ἢ τὰ ἐντὸς αὐτῆς τμήματα, εἰς ἃ ἐνεργεῖται αὕτη, τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ σχετικῇ πράξει παραχώρησεως δημοσίου δάσους ἢ τμήματος αὐτοῦ, πρὸς δεινδροκομικὴν ἢ ἄλλην χρῆσιν ὑπὸ τὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, ἀναγράφονται ὑποχρεωτικῶς τὸ ἐμβαδὸν καὶ τὰ ὄρια τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως ὡς καὶ ἢ διάρκειά τῆς παραχώρησεως, εἶναι δὲ δυνατόν νὰ ὁρίζονται τὸ εἶδος ἢ τὰ εἶδη ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δένδρων τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἢ φύτευσις ἢ ὁ ἐμβολιασμός καὶ ἐκμετάλλευσις ὡς καὶ νὰ ἐπιβάλλεται ἢ κατασκευὴ θαμνιδῶν ἢ ἄλλων ἔργων διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἐδάφους. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρὸς τρίτους παραχώρησις δημοσίου δάσους ἢ τμήματος αὐτοῦ οὐδέποτε δύναται νὰ περιλαμβάνῃ ἢ νὰ στηρίξῃ μεταβίβασιν τοῦ δικαίωματος τῆς κυριότητος, διατηρουμένης πάντοτε ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἐφ' ὅσον εἰς τὸ μέλλον ἢ ὡς ἄνω καλλιέργεια ἢ ἄλλο ἐγκαταλειφθῆ ἢ καταστῆ ἀδύνατος, ἢ παρέλθῃ ὁ χρόνος τῆς παραχώρησεως ἢ διαχειρίσις τῆς πρὸς τὸν ρηθέντα σκοπὸν παραχωρηθείσης περιοχῆς ἢ τμήματος αὐτῆς περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Δημοσίον. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐνδιδιομένου προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ

Γεωργίας θέλουν καθορισθῆ οἱ εἰδικώτεροι ὅροι διὰ τὴν τοιαύτην παραχώρησιν καὶ δὴ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν συνέχσιν τῆς δασοπονικῆς ἐκμετάλλευσως τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ἀγρίων δένδρων, εἰς τὸ τμήμα καὶ τὰς λοιπὰς ὑποχρεώσεις τοῦ πρὸς ὃν ἢ παραχώρησις ὡς καὶ τὰ τὸ ἐλέγχου, τῆς ἐκπτώσεως, ἀντικαταστάσεως ἢ διαδοχῆς τοῦ πρὸς ὃν ἢ παραχώρησις.

2. Δημοσιαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ τμήματα αὐτῶν δύναται νὰ ἐκχερωθοῦν καὶ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ παραχωρηθοῦν εἰς γεωργικούς συνεταιρισμούς ἢ εἰς ἀποδεδειγμένως ἀκτήμονας καλλιεργητάς μονίμους κατοίκους τοῦ οἴκειου δήμου ἢ κοινότητος ἢ εἰς ομάδας τούτων πρὸς δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν, εἴτε διὰ τρυπείσεως ὀπωροφόρων ἢ καρποφόρων δένδρων, εἴτε δι' ἐμβολιασμοῦ ὑφισταμένων ἀγρίων, ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται ἐπὶ τῇ βάσει σχετικῆς μελέτης ὅτι αἱ ἐδαφολογικαὶ καὶ οἰκολογικαὶ συνθήκαι συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης μεταβολῆς τοῦ τρόπου τῆς ἐκμετάλλευσως τῶν. Διὰ τὴν πρὸς τρίτους παραχώρησιν τοιούτων ἐκτάσεων πρὸς δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν τηροῦνται κατὰ τὰ λοιπὰ οἱ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὅροι.

3. Δημοσιαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις, ἢ τμήματα αὐτῶν, δύναται νὰ ἐκχερωθοῦν καὶ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ παραχωρηθοῦν κατὰ χρῆσιν ἢ κατὰ κυριότητα εἰς τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα πρὸς ἀγροτικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἐφ' ὅσον:

α) Δὲν ἀνήκουν εἰς τὰς ὑπὸ στοιχεῖα α', β' καὶ δ' κατηγορίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος καὶ δὲν ἐμπίπτουν εἰς τινὰ τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

β) Ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους εἶναι μικροτέρα τοῦ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) καὶ τὸ βάθος τοῦ ἐδάφους εἶναι κατὰλληλον διὰ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν.

γ) Δὲν ὑφίσταται κίνδυνος διαβρώσεως τοῦ ἐδάφους ἢ εἶναι δυνατὴ ἢ λήψις τῶν ἀπαραίτητων προστατευτικῶν μέτρων.

δ) Ἀφίστα ζώνη δασικῆς ἐκτάσεως πλάτους τοῦλάχιστον διακοσίων (200) μέτρων προστατευτικῆ τυχὸν παρακειμένου δάσους.

Εἰς περιπτώσιν μὴ πραγματοποιήσεως τῆς ἐκχερώσεως ἢ ἐγκαταλείψεως τῆς μετὰ ταύτην ἀγροτικῆς ἐκμετάλλευσως ὑπὸ τοῦ εἰς ὃν ἢ παραχώρησις ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μείζον τῆς τριετίας, ἢ παραχωρηθεῖσα περιοχὴ περιέρχεται ἐκ νέου εἰς τὴν πλήρη διάθεσιν ἢ τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, τὸ ὅποιον δύναται νὰ διαβῆσιν ταύτην διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω σκοπὸν εἰς ἕτερον δικαιοῦχον ἢ νὰ κηρύξῃ ταύτην ἀναδασωτέαν.

4. Περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους προϋποθέσεων ἀποφαίνεται ὁ οἰκείος νομάρχης μετὰ σύμφωνον ἢ τιολογημένην γνωμοδότησιν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν.

5. Ἐπιτρέπεται ἢ διὰ περιορισμένον χρόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ οἴκειου βασάρχου ἐγκαταστάσις, ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐξαιρέσει τῶν κατηγοριῶν α', β' καὶ δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, ποιμνιστασίων, πεττοτροφείων ἢ ἄλλων συναφῶν ἐγκαταστάσεων, ὡς καὶ μελισσοκομείων εἰς ἅπαντα τὰ δόση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις. Εἰς τὴν ἄδειαν ταύτην ὁρίζονται τὰ ὑποχρεωτικῶς λεπτετέρα μέτρα ἀσφαλείας καὶ αἱ συναφεῖς ὑποχρεώσεις τοῦ εἰς ὃν αὕτη χορηγεῖται. Ἡ μὴ τήρησις τῶν ὑποχρεώσεων τούτων συνεπάγεται ἄνευ ἐτέρου ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας. Αἱ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἄδεια οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα δύναται νὰ θεμελιώσῃ ἐπὶ τῶν εἰς ἃς αὐταὶ ἀφοροῦν ἐκτάσεων ἢ χώρων.

6. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐνδιδιομένου τῇ προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάφξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θέλει καθορισθῆ εἰδικώτερον ἢ διαδικασία διὰ τὴν διενέργειαν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχωρήσεων καὶ χορηγήσεως ἀδειῶν, τὰ κριτήρια ἐπιλογῆς τῶν πρὸς ἃ αἱ παραχωρήσεις ἢ ὑπὲρ ὧν αἱ ἄδεια προσώπων, οἱ ὅροι ἀνακλήσεως τούτων, ὡς καὶ πᾶσα ἕτερα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια.

"Άρθρον 47.

Ἐγκρίσεισι ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων.

1. Ἡ ἐγκρίσεισι ἰδιωτικῶν δασῶν ἀπαγορεύεται. Ἐπιτρέπεται πάντως ἢ ἐντὸς αὐτῶν φύσεισι καρποφόρων δένδρων ἢ ἐξημέραισι ἀγρίων ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προϋποθέσεις. Προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων εἶναι δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις ἢ ἐγκρίσεισι αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πρὸς δενδροκομικὴν ἢ ἀγροτικὴν ἐκμετάλλευσιν ὑπὸ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ οὐσιαστικῶς προϋποθέσεις.

2. Διὰ τὴν τοιαύτην χρησιμοποίησιν ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ μεταβολὴν τῆς χρήσεως ἰδιωτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαιτεῖται ἀδεία τοῦ οἰκείου νομάρχου ἐκδιδομένη μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν καὶ μὴ μεταβάλλουσα τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτῶν ὡς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

3. Δημοτικαὶ ἢ κοινοτικαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις, θύναται νὰ ἐκχερνοῦνται κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 2 ὀριζόμενα καὶ νὰ παραχωροῦνται κατὰ χρῆσιν εἰς φυσικὰ πρόσωπα τὰ ὅποια τυγχάνουσιν μόνον κατόικοι τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος καὶ εἶναι κατὰ κύριον ἐπάγγελμα γεωργοί, πρὸς μόνιμον γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν.

4. Ἡ μετὰ τὴν διενέργειαν τῆς ἐκχερνώσεως καὶ ἐντὸς διετίας ἀπὸ ταύτης μὴ πραγματοποιήσεως τῆς ἐγκριθείσης χρήσεως ἢ ἡ ὁποιοδήποτε διακοπὴ ταύτης πέραν τῶν δύο ἐτῶν συνισταῶν λόγους κηρύξεως τῆς ἰδιωτικῆς ἐκτάσεως ὡς ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέας ὑπὲρ τοῦ Δημοτίου ἢ ἀναγκαστικῶς τῆς κατὰ τὴν παραγράφῳ 3 παραχωρήσεως. Ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως διὰ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ λόγους, ἢ ἐκτίμησις τῶν ἀπαλλοτριωμένων ἐκτάσεων γίνεται ἐξαιτίας τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

"Άρθρον 48.

Ὁδοί.

1. Ἡ διάνοξις δημοσίων ὁδῶν διὰ μέσου δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων εἶναι ἐπιτρεπτή, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς μελέτης κατασκευῆς τούτων λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν διαφυλάξιν τοῦ τυχόν προστατευτικοῦ χαρακτήρος τῶν δασῶν. Ἐπίσης κατὰ τὴν χάραξιν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν δεόν νὰ προβλέπωνται καὶ λαμβάνονται μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἐκατέρωθεν δασικῆς ἐλαστικῆς καὶ τὴν μὴ ἀλλοιώσιν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Ἡ διάνοξις ὁδῶν ἐντὸς τῶν πυρηνῶν τῶν ἐθνικῶν ὁρμηθῶν ἀπαγορεύεται.

2. Πλὴν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαιῶν τεχνικῶν ἔργων ἢ ἄλλων ἀπαραίτητων δημοσίων ἐγκαταστάσεων (τελωνειακῶν σταθμῶν, ἢ σταθμῶν ἐλέγχου κλπ.), πᾶν ἔργον ἔργον ἢ κτίσμα ἢ ἐγκατάστασις κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν, αἱ ὅποια διέρχονται ἐκ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐπιτρέπεται μόνον ἀπὸ τοὺς ὄρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

3. Ἡ διάνοξις ὁδῶν διὰ μέσου δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων δι' ἐξυπηρέτησιν ἐκμεταλλεύσεων, βιομηχανιῶν, μεταλλείων καὶ λατομείων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 56 καὶ 57 τοῦ παρόντος, εἶναι ἐπιτρεπτή κατόπιν ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς καὶ συμφώνως πρὸς χάραξιν ἐγκρινομένων ὑπ' αὐτῆς. Αἱ δαπάναι τυχόν ἀποζημιώσεων, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν τούτων, βαρύνουν τὰς ἐξυπηρετούμενας δι' αὐτῶν ἐπιχειρήσεις. Ἐκλιπόντος τοῦ λόγου, δι' ὃν ἠννοήθησαν αἱ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ὁδοί, αὗται διατηροῦνται ὡς δασικαί, ἐφ' ὅσον ἀνταποκρίνονται εἰς τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρου 15, ἄλλως ἀναδασούνται μερίμνη τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

4. Εἰς δημόσια δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις καὶ εἰς βάθος μέχρι διακοσίων (200) μέτρων ἀπὸ δημοσίου ἢ ἀπὸ δασικῆς ὁδοῦ θύναται ἢ δασικὴ ὑπηρεσία νὰ ἰδρῆ εἰς καταλλή-

λους θέσεις χώρους διημερεύσεως (πικ - νίκ) πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπισκεπτῶν. Ἡ χρῆσις τούτων ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ θάσει κανονισμῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου.

"Άρθρον 49.

Πόλεις καὶ οἰκιστικαὶ περιοχαί.

1. Τὰ ἐντὸς ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἢ πολεοδομικῆς ζώνης ἢ ἐντὸς οἰκιστικῆς περιοχῆς ὑφιστάμενα ἀρκα, ἄλλα καὶ δενδροστοιχίαι, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 48 παρ. 1 καὶ 52 παρ. 1 προβλεπομένων, δεῖν θύναται νὰ μεταβάλλουν προορισμὸν ἢ χρῆσιν.

2. Ἐπέκτασις πόλεως ἐγούσης ἐγκεκριμένου σχεδίου, ἢ οἰκισμοῦ ὑφισταμένου πρὸ τοῦ 1923, ἢ δημιουργία οἰκιστικῆς περιοχῆς ἐντὸς δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως δεῖν ἐπιτρέπεται, οὔτε εἶναι δυνατὴ ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον παραχωρήσει δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως πρὸς δημιουργίαν ἢ ἐπέκτασιν πόλεων, οἰκισμῶν ἢ οἰκιστικῶν περιοχῶν. Κατ' ἐξέτασιν ἐπιτρέπεται ἢ ἐνταξίς δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ τμήματος αὐτῶν, εἰς οἰκιστικὴν περιοχὴν, τοῦ σχετικοῦ προεδρικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῇ προσωπογραφῇ καὶ τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας, ἐφ' ὅσον: α) Ἡ τοποθέτησις αὐτῶν ἐντὸς τοῦ μείζονος χώρου, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζεται ὡς οἰκιστικὴ περιοχὴ, ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς ἐνότητος τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδιασμοῦ, τὸ δὲ ἐντασσόμενον τμήμα διατηρεῖ τὸν δασικὸν αὐτοῦ χαρακτήρα, θύναται νὰ διατεθῇ διὰ τὴν δημιουργίαν κοινοχρήστων χώρων ἢ διὰ τὴν κοινωφελεῖς σκοποῦς μόνον ἐπὶ τῇ συνδρομῇ τῶν προϋποθέσεων καὶ ὄρων τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἄρθρων τοῦ παρόντος κεφαλαίου, ἢ β) πρόκειται περὶ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐμπιπτουσῶν εἰς τὰς κατηγορίας γ' ἕως καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, περιβαλλουσῶν ἐν ὄλῳ ἢ κατὰ τὸ μῆτρον τμήμα τῆς περιφέρειας τῶν, ὑφισταμένων πόλεων ἢ οἰκισμῶν, εἶναι δὲ τελείως ἀνέφικτος ἢ χρησιμοποίησις ἄλλων συνεχόμενων ἢ ἐγγύς κειμένων χώρων διὰ τὴν ἐπέκτασιν τούτων. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περιπτώσει, ἢ ἐνταξίς τοῦ δάσους τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ἢ τμήματος αὐτῶν εἰς τὸ σχέδιον τῆς νέας οἰκιστικῆς περιοχῆς γίνεται ἀποκλειστικῶς ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς παρακειμένης πόλεως ἢ οἰκισμοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ὄρων τῆς κατὰ τὸ δυνατόν διατηρήσεως τῆς δασικῆς μερφοῦς τῆς ὑπὸ τὰς ρηθείσας προϋποθέσεις ἐντασσόμενης ἐκτάσεως, ἐφαρμοζομένων περαιτέρω, διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν οἰκοδομηθῶν χώρων. τὴν μεταβιβάσιν αὐτῶν εἰς ἰδιώτην καὶ τὴν οἰκοδομηθῆν αὐτῶν τῶν περιορισμῶν τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Περιοχὴ, ἀποτελουμένη ἀποκλειστικῶς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, θύναται κατ' ἐφαρμογὴν τῆς γενικωτέρας κρατικῆς οἰκιστικῆς πολιτικῆς νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς οἰκιστικὴ ἢ νὰ περιληφθῇ εἰς οἰκιστικὴν περιοχὴν, ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδιασμοῦ καὶ τῆς οἰκιστικῆς ἀναπτύξεως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἰπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων ἐπιβάλλουν τούτο, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῳ παραγράφῳ ὀριζόμενα καὶ ὑπὸ τῶν ὄρων ὅτι ἡ περιοχὴ αὕτη ἐμπέπει εἰς μίαν τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ' ἕως καὶ ε' κατηγοριῶν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, συντρέχουν δὲ αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις τῆς πολεοδομικῆς νομοθεσίας. Ἡ συνδρομὴ τοῦ ὡς ἄνω ὄρου βεβαιούται ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ σχετικὸν προεδρικὸν διάταγμα περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς περιοχῆς ὡς οἰκιστικῆς προσωπογραφεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας.

4. Διὰ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διατάγματος, πέραν τῶν κατὰ τὴν πολεοδομικὴν νομοθεσίαν ὄρων διαμορφώσεως, ἀναπτύξεως καὶ δομῆσεως τῆς περιοχῆς, προβλέπονται αἱ υποχρεώσεις καὶ τὰ βάρη τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν διαμόρφωσιν τῆς οἰκιστικῆς περιοχῆς φορέως διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς δασικῆς βλάστησεως ἐντὸς τῶν μὴ καταλαμβάνομένων ὑπὸ τῶν οἰκοδομῶν χώρων ἢ διὰ τὴν ἀναδάσωσιν αὐτῶν. Εἰς οὐδεμίαν περιπτώσιν τὸ σύνολον τῶν πρὸς οἰκοδομηθῆν διατιθεμένων χώρων θύνα-

τα: να υπερβή το δέκα επί τοίς εκατόν (10%) του δάσους ή της δασικής έκτασης, ή οποία χαρακτηρίζεται κατά τα ανωτέρω ως οικιστική ή περιλαμβανεται εις μείζονα οικιστικήν περιοχήν.

5. Η καταμήτρεις των εν τῇ οικιστικῇ περιοχῇ δασικῶν ιδιοκτησιῶν ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι δι' αὐτῆς δημιουργοῦνται αὐτοτελεῖς ιδιοκτησίαι οὐχὶ μικρότεροι τῶν τεσσάρων στρεμμάτων. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ τῆς καταμήτρεως ἢ διὰ τοῦ διαμορφουμένου ὁδικοῦ δικτύου δημιουργοῦνται αὐτελεῖς τεμάχια μείζονος τῶν ἑκατὸν στρεμμάτων ἐκτάσεως τῆς ἐπ' αὐτῶν δομητέως χωρούσης κατὰ τὸ σύστημα τῆς ὀριζοντίου ἢ καὶ καθέτου συνιδιοκτησίας. Ὁ συντελεστής δομήσεως, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῶν πρὸς οἰκοδομησὶν διατιθεμένων χώρων ἐκάστης αὐτοτελοῦς ιδιοκτησίας ἢ συνιδιοκτησίας, εἰς οὐδεμίαν περιπτώσιν δύναται νὰ εἶναι μείζον τῆς μονάδος. Τὸ προεδρικὸν διάταγμα περὶ ἐγκρίσεως τῆς πολεοδομικῆς μελέτης τῆς περιοχῆς εἰς ἣν περιλαμβάνεται τὸ ἰδιωτικὸν δάσος ἢ δασικὴ ἐκτασις προσυπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

6. Ἀπαντες οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπαγομένων εἰς οικιστικὴν περιοχὴν δασικῶν ιδιοκτησιῶν, εἴτε πρόκειται περὶ αὐτοτελεῶν δασοτεμαχίων, εἴτε περὶ ἰδανικῶν μεριδίων τούτων, εὐνοῦνται αὐτοδικαίως εἰς ἀναγκαστικὸν δασικὸν συνεταιρισμὸν προστασίας, διεπόμενον ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 50.

Περιοχαὶ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν.

1. Οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ καταστάντες ἢ καθιστάμενοι ἰδιοκτῆται ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ ἰδιωτικῆς δασικῆς ἐκτάσεως ἀνεκούς εἰς τὰς ὑπὸ στοιχεῖα γ' ἔως καὶ ε' κατηγορίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 δύναται νὰ προβοῦν εἰς τὴν πολεοδομικὴν διαμόρφωσιν καὶ οἰκοδομησὶν αὐτῶν μόνον κατόπιν ἀναγνωρίσεως τῆς οἰκείας περιοχῆς ὡς οικιστικῆς ἢ κατόπιν ἐντάξεως αὐτῆς εἰς οικιστικὴν περιοχὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ, τρηομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς πολεοδομικῆς νομοθεσίας.

2. Οἱ ἀνωτέρω οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως ἢ ἐντάξεως τοῦ ὑπ' αὐτῶν κτηθέντος, πρὸς διανομὴν εἰς τὰ μέλη τῶν, δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως εἰς οικιστικὴν περιοχὴν καθίστανται αὐτοδικαίως καὶ ἀναγκαστικοὶ δασικοὶ συνεταιρισμοὶ προστασίας διεπόμενοι ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Δάση καὶ ἰδιωτικαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἀνήκουσαι κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ μὴ δυνάμεναι κατὰ νόμον νὰ ἀποτελέσουν οικιστικὴν περιοχὴν ἢ νὰ ἐνταχθοῦν εἰς ταύτην συμφῶνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα, ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ ἀνάγκης τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν ἢ ἀνταλλάσσονται μετ' ἰσῆς ἀξίας χορηγοῦσιν ἢ ἄλλῃ ἀσκεπῇ ἐκτασὶν τοῦ Δημοσίου ἀνήκουσαν εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ περιληφθεῖσαν ἐντὸς οικιστικῆς περιοχῆς κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν. Ἡ κήρυξις τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐνεργεῖται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἢ δὲ ἐπ' ἀνταλλαγῇ παραχώρησις ἐνεργεῖται, συναινούσης τοῦ οἰκοδομικοῦ συνεταιρισμοῦ, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Δημοσίων Ἔργων μετὰ γνώμην τοῦ αὐτοῦ ὡς ἂν Συμβουλίου.

4. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πᾶσα κτήσις γῆς ὑπὸ οἰκοδομικοῦ συνεταιρισμοῦ διὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ ἐκτὸς ἐγκριμένου σχεδίου πόλεως ἢ οικιστικῆς περιοχῆς ὑπόκειται εἰς προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, παρεχόμενην δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν ἢ μετὰ γνώμην τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅταν πρόκειται περὶ μὴ δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ μετὰ ἔρευναν περὶ τοῦ τυχόν δασικοῦ χαρακτήρος αὐτῆς, τῆς κατηγορίας τῆς ἐν αὐτῇ ἐλαστέσεως

καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῆς ὡς ἰδιωτικῆς. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὡς ἂν ἐγκρίσιν καὶ εἰς ἣν περιπτώσιν πρόκειται περὶ μὴ δασικῆς ἐκτάσεως, ἐὰν κρίνεται ἐνδεικνυομένη ἢ κήρυξις αὐτῆς ὡς ἀναδασωτέας κατὰ τὰ ἐν ἀρθροῖς 37 καὶ ἐπόμενα ὀριζόμενα.

5. Οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ νομαῖς καὶ κάτοχοι δυνάμει ἐλθοθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας προσωρινῶν τίτλων ἐγκαταστάσεως τῶν εἰς τὴν νομὴν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων, κατόπιν διενεργείας πλειστηριασμοῦ καὶ ὀλοσχεροῦς καταβολῆς τοῦ ἐπιτευχθέντος συνολικοῦ τιμήματος, μὴ ζυγηθέντες μέχρι σήμερον εἰς οἰονδήποτε λόγον νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν θερικῶν κατοικιῶν ἐντὸς τῆς ταχθείσης ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ τίτλου προθεσμίας, κηρυχθέντες ἔκπτωτοι, δικαιοῦνται νὰ λάβωσιν πρὸς τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τὸν ὀριστικὸν τίτλον μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος εἰς αὐτοὺς, ἐφ' ὅσον ἐντὸς πριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προβῶσιν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν θερικῶν κατοικιῶν τῶν μελῶν τῶν κατόπιν ἀναγνωρίσεως τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ὡς οικιστικῆς ἢ κατόπιν ἐντάξεως αὐτῆς εἰς οικιστικὴν περιοχὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

6. Δικαιοπραξίαι γενόμεναι μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1978, κατὰ παράδασιν τοῦ ἀρθροῦ 148 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, θεωροῦνται ἔγκυροι ἐφ' ἧς ἐγένοντο ἐὰν ἀφώρων δασικῆς ἐκτάσεως μὴ κηρυχθείσας ἀναδασωτέας τὰς ὁποίας μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, εἴτε ἐξ ἀρχῆς εἴτε ἐν συνεχείᾳ, ἠγόρασαν, ἢ προσυνεφώνησαν συμβολαιογραφικῶς τὴν ἀγοράν τῶν, οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ.

Τυχὸν ἐγκριμαὶ δικαί καταργοῦνται συμφηφικόμενης τῆς δικαστικῆς δαπάνης.

Τυχὸν ἀμετάκλητοι δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἀκυρώσασαι τοιαύτας δικαιοπραξίας διατηροῦν τὴν ἰσχύν τῶν.

Ἄρθρον 51.

Τουριστικαὶ ἐγκαταστάσεις.

1. Μετὰ πρότασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἐρειδομένη ἐπὶ σχετικῶν προγράμματος ἢ μελέτης τουριστικῆς ἀναπτύξεως περιοχῆς τινος καὶ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς ἐπιτρέπεται ὅπως δημόσια δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ τμήματα αὐτῶν παραχωροῦνται εἰς τὸν ὡς ἂν Ὄργανισμὸν καὶ τίθενται ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεώς των. Ὡς τουριστικὴ ἀξιοποίησις νοεῖται ἡ κατασκευὴ πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεων διὰ τὴν διαβίωσιν καὶ ἀναψυχὴν ὁμαδικῶς ἢ καὶ ἀτομικῶς κινουμένων ἀτόμων καὶ διὰ τὴν ἀνάλογον διαμόρφωσιν τοῦ ὅλου χώρου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραχώρησις δὲν δύναται νὰ περιλαμβάνῃ δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις τῶν κατηγοριῶν α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 ἢ τῶν κατηγοριῶν στ' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία περιπτέρων, πανδοχείων ἢ ξενῶνων εἰς δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις τῶν κατηγοριῶν α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν ἐξυπηρετοῦνται ἐγκαταστάσεις ὀρειβασίας ἢ χειμερινοῦ ἀθλητισμοῦ κατὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 52 προβλεπόμενα καὶ εἰς τὸ ἀπολύτως ἀνεγκλίον μέτρον. Ἡ ἐξαιρέσις αὕτη δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς πυρῆνας τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς διατηρήσεως τῆς δασικῆς μορφῆς τῶν παραχωρουμένων ἐκτάσεων, καθοριζομένων συγχρόνως τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ΕΟΤ ἢ τοῦ διὰ συμβάσεως μετ' αὐτοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῆς περιοχῆς πρὸς διαφύλαξιν, προστασίαν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς δασικῆς ἐλαστέσεως. Εἰς οὐδεμίαν περιπτώσιν τὸ σύνολον τῶν πρὸς οἰκοδομησὶν διατιθεμένων χώρων δύναται νὰ υπερβῇ τὸ δέκα ἐπὶ τοῖς εκατόν (10%) τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ἢ ὅποια παραχωρεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρὸς τουριστικὴν ἀξιοποίησιν οὐδὲ ὁ συντελεστής δομητέως, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τοῦ οἰκοδομησίου χώρου νὰ υπερβῇ τὴν μονάδα. Ἡ κυριότης τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου δημιουργουμένων ἐγκαταστά-

σεων, κτιρίων κλπ. παραμένει πάντοτε εἰς τὸ Δημόσιον. Κατ' ἐξαιρέσειν ἐπιτρέπεται ἡ κατά κυριότητα καὶ ἐπ' ἀνταλλάγματι παραχώρησις εἰς τρίτους τῶν χώρων αἱ ὁποῖοι συμφώνως πρὸς τὴν ἐγκριθεῖσαν μελέτην τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως καταλαμβάνονται ὑπὸ ξενοδοχείων, ξεκάνων ἢ βοηθητικῶν τούτων μονίμων ἐγκαταστάσεων, ἀπαγορευμένης τῆς μεταβολῆς τῆς χρήσεως τῶν παραχωρουμένων χώρων ἐπὶ ποινῇ ἄρσεως τῆς παραχωρήσεως.

4. Ἡ χρησιμοποίησις διὰ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 σκοπούς ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκάστοτε ἰσχυοῦσης οἰκιστικῆς καὶ τουριστικῆς νομοθεσίας καὶ μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας χορηγουμένην ὑπὸ τὰς αὐτάς ὡς ἄνω προποθέσεις καὶ ὅρους τῶν προηγουμένων παραγράφων. Ἐὰν τὸ ἰδιωτικὸν δάσος ἢ δασικὴ ἐκτασις πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ συγχρόνως καὶ τοὺς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ σκοπούς, τὸ ἐπιτροπέμενον συνολικῶς ποσοστὸν πρὸς δημιουργίαν τῶν ἀθλητικῶν καὶ τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων δέν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ 5 τοῦ ἐπομένου ἄρθρου προβλεπόμενον ὄρον.

Ἄρθρον 52.

Ἀθλητικοὶ χώροι καὶ ἐγκαταστάσεις.

1. Ἡ δημιουργία ἀθλητικῶν χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων εἰς τὰ πάρκα καὶ ἄλλα ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον: α) ὁ ἐπιλεγόμενος χώρος εἶναι ὁ πλέον πρόσφορος πρὸς τοῦτο, ἐν ὄψει τῶν ἐν τῇ περιοχῇ πολεοδομικῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων καὶ β) ἡ συνολικῶς παραχωρουμένη ἐκ τῶν πάρκων ἢ ἄλλως διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀθλητικοῦ χώρου ἐκτασις, προσμετρομένης καὶ πάσης ἄλλης ἐν τῷ αὐτῷ πάρκῳ ἢ ἄλλοις δομικῆς κατασκευῆς ἢ ἐγκαταστάσεως, δέν ὑπερβαίνει τὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν 5%) τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ. Τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω δυνατότητος ἐξαιροῦνται τὰ πάρκα καὶ ἄλλα τῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

2. Ἡ δημιουργία ἀθλητικῶν χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐντός δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐμπίπτουν εἰς τὰς κατηγορίας γ' ἕως καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4. Κατ' ἐξαιρέσειν, ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία ἀθλητικῶν χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων ὀρειθασίας καὶ χειμερινοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις ἀνηκούσας καὶ εἰς τὰς λοιπὰς κατηγορίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι δι' αὐτῶν δέν θίγεται ὁ τυχὸν προστατευτικὸς χαρακτῆρ καὶ δέν ἀλλοιοῦται ἐστικῶς ἢ μορφῇ τούτων.

3. Ὁ καθορισμὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐπιλεγόμενης ἐκτάσεως ὡς ἀθλητικοῦ χώρου ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περὶ σχεδίων πόλεων καὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν νομοθεσίας, τοῦ σχετικοῦ διατάγματος προσυπογραφομένου καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

4. Ἡ παραχώρησις τμήματος δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως διὰ τὴν δημιουργίαν ἀθλητικῶν χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐκτός σχεδίου πόλεως ἢ οἰκιστικῆς περιοχῆς ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας. Ἡ παραχώρησις αὕτη ἐνεργεῖται πάντοτε πρὸς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν Ἀθλητισμοῦ ἢ πρὸς ἐποπευόμενον ὑπ' αὐτῆς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων διὰ τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἐγκρίνεται ἀπλῶς ἢ χρήσις τῆς δασικῆς γῆς διὰ τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν, τῆς περιοχῆς διατηρούσης ὡσαυδήποτε τὸν δασικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἄδεια διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χώρου καὶ τὴν δημιουργίαν ἐγκαταστάσεων ὀρειθασίας καὶ χειμερινοῦ ἀθλητισμοῦ δύναται νὰ παρέχεται καὶ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ὀργανισμὸν Τουρισμοῦ ἢ πρὸς ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἐν λόγῳ χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων γίνεται πάντοτε ἐπὶ τῇ βάσει κανονιστικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

5. Διάθεσις ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἢ τμήματος αὐτῶν διὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ σκοπούς πρὸς ἀθλητικὰς ὀργανώσεις καὶ σωματεῖα ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὰς κατηγορίας γ' ἕως ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, μετὰ σχετικὴν ἄδειαν τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς διατηρήσεως τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς εἰς τὰ ὀρθοκείμενα τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) τῆς διατιθέμενης ἐκτάσεως, ἢ τῆς διαμορφώσεως καὶ διατηρήσεως τοῦ αὐτοῦ ποσοστοῦ ταύτης, ὡς χῶρον πρασίνου.

6. Εἰς περίπτωσιν ἐγκαταλείψεως ἢ ἀγρησίας τῶν ἀθλητικῶν χώρων ἢ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραχωρηθεῖσα ἢ διατεθείσα ἐκτασις ἀνακτὰ ὑποχρεωτικῶς τὸν δασικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα, μὴ δυναμένη νὰ χρησιμοποιοθῇ δι' ἄλλους σκοπούς.

Ἄρθρον 53.

Σχολικὰ κτίρια καὶ ἐγκαταστάσεις.

1. Παραχώρησις κατὰ κυριότητα τμήματος δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως διὰ τὴν δημιουργίαν χώρων πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς κατωτέρας, μέσης, ἀνωτέρας καὶ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ἐπιτρέπεται μόνον προκειμένου περὶ τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ' ἕως καὶ ε' κατηγοριῶν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ ἐφ' ὅσον τὸ δάσος ἢ ἡ δασικὴ ἐκτασις ἔχει ἐνταχθῆ εἰς οἰκιστικὴν περιοχὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 49 τοῦ παρόντος. Ἡ ὡς ἄνω παραχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας, πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Σχολικῶν Κτιρίων ἢ τὸ οἰκτεῖον σχολικὸν ταμεῖον ἢ τὸ δημόσιον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα, τὰς ἀνάγκας τῶν ὁποίων προορίζεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἡ παραχωρουμένη ἐκτασις καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς διατηρήσεως τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς εἰς τὴν ὑποχρεωτικῆς δενδροφυτεύσεως τῶν μὴ καταλαμβανομένων ὑπὸ κτισμάτων ἢ ἄλλων ἐγκαταστάσεων χώρων τῆς ὡς εἴρηται παραχωρουμένης ἐκτάσεως, λαμβανομένων ὅμως ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἀναγκῶν εἰς τελείως ἀκαλύπτους χώρους.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐμπιστοῦσιν εἰς τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 προβλεπόμενας κατηγορίας μετ' ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας χορηγουμένην ὑπὸ τὰς αὐτάς ὡς ἄνω προποθέσεις καὶ ὅρους. Ὁ πρὸς οἰκοδόμησιν τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἄλλων κτιρίων ἢ ἐγκαταστάσεων διατιθέμενος χώρος δέν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τοῦ ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἢ τοῦ τμήματος αὐτῶν, ὅπερ διατίθεται διὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ σκοπούς.

Ἄρθρον 54.

Νοσοκομεία, παιδικὰ ἐξοχὰ, κατασκηνώσεις.

1. Ἡ ἐγκατάστασις νοσοκομείων, σανατορίων, θεραπευτηρίων, κατασκηνώσεων καὶ παιδικῶν ἐξοχῶν εἰς δημόσια δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις εἶναι δυνατὴ μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἀνηκούσων εἰς τὰς κατηγορίας γ' ἕως καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ πάντοτε μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένην μετὰ γνώμην τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας καὶ καθορίζουσαν τὴν παραχωρουμένην συνολικῶς ἐκτασιν. Ἡ παραχώρησις δύναται νὰ γίνῃ μόνον πρὸς δημοσίαν ὕπηρεσίαν ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ κληρονομικὰ ἴδρυματα ἢ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος σωματεῖα, ἔχοντα ἀναπτυξίμους πολυετῆ κατασκευαστικὴν δραστηριότητα καὶ ἐπιχορηγούμενα ὑπὸ τοῦ Κράτους βάσει ἐιδικῶν νόμων.

2. Ἰδιωτικὰ δάση ἢ δασικὰ ἐκτάσεις δύναται νὰ διατεδοῦν διὰ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 σκοπούς, ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὰς αὐτὰς ὀριζόμενας κατηγορίας, μετὰ σχετικὴν ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι αἱ διὰ τοὺς ἐν λόγῳ σκοπούς καταλαμβάνόμεναι ὑπὸ μονίμων κτισμάτων ἢ ἄλλων μονίμων ἐγκαταστάσεων ἐκτασεις δέν ὑπερβαίνουν τὰ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τοῦ ὅλου ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως.

3. Διὰ τῆς κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἢ ἀδείας καθορίζονται καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ πρὸς τὸν ἢ παραχώρησις ἢ τοῦ λαμβάνοντος τὴν ἀδειαν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ προστασίαν τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς ἐπὶ τῆς μὴ καταλαμβανομένης ὑπὸ κτισμάτων ἢ ἄλλων μονίμων ἐγκαταστάσεων ἐκτάσεως. Ἡ παραχώρησις ἢ ἡ χρησιμοποίησις δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως διὰ τὴν ἐγκατάστασιν κατακτηρήσεων καὶ παιδικῶν ἐξελῶν δὲν συνεπάγεται μεταβολὴν τοῦ βασικεῦ χαρακτήρος τῆς ἐκτάσεως.

4. Οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δύνανται νὰ διαμορφώσων καταλλήλως, ἐροδιαζόντες τούτους καὶ διὰ τῶν ἀπαιτήτων ἐγκαταστάσεων ὑδρεύσεως καὶ ὑγιεινῆς, χώρους ἐντὸς δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν κατηγοριῶν δ' καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ νὰ διαθέτουν τούτους πρὸς παραθερισμὸν εἰς τὸ κοινὸν ἐπὶ χρηματικῷ ἀνταλλάγματι. Ὁ καθορισμὸς τοῦ χώρου, ἡ ἐκτασις αὐτοῦ καὶ αἱ ἐντὸς αὐτοῦ θέσεις πρὸς ἐγκατάστασιν σκηνῶν ἢ προχείρων παρεπιχημάτων γίνεται πάντοτε κατὸν ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ δὲ παραχώρησις τῶν ὡς εἰρηται θέσεων ἐνεργεῖται μόνον διὰ μίαν θερρινὴν περιόδον ἐπὶ τιμῆματι καθοριζομένῃ ὑπὸ τοῦ δημοτικῶ ἢ κοινοτικῶ συμβουλίου. Ἡ τυχὸν ἐπανηληθμένη μίσθωσις τῆς αὐτῆς θέσεως ὑπὸ ἰδιώτου πρὸς παραθερισμὸν οὐδὲν δικαίωμα δημιουργεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὰ μετέπειτα ἔτη. Ὁ μισθωτῆς, ἅμα τῇ λήξει τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως ὑποχρεοῦται νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῆς εἰς αὐτὸν ὀριζήσεως θέσεως καὶ τοῦ χώρου τοῦ ἐκμισθουμένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, συναποκομίζων καὶ τὰς πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεις του, ἄλλως ἀποβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, παραγγελίᾳ τοῦ οἰκείου εἰσαγγελεῖως προκαλουμένη δι' αἰτήσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, ἢ καὶ τοῦ βασάρχου κατὰ τὰ ἐπὶ δημοσίων κτημάτων ἰσχύοντα. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας περὶ ἐκμισθώσεως ἀκινήτων, ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς τουριστικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 55.

Μοναί — Νεκροταφεῖα.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἱδρυσις καὶ ἐγκαταστάσις νέων παντὸς εἶδους μονῶν, μετοχιῶν αὐτῶν ἢ ἡσχαστηρίων πάσης θρησκείας ἢ θόρηματος ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν κατηγοριῶν α', δ' καὶ στ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος.

2. Διὰ τὴν ἱδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν νεκροταφείων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἐγκρισὶς τοῦ Ἵπουργοῦ Γεωργίας, παρεχομένη μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς, ἐν ὄψει ἀνυπαρξίας πάσης ἄλλης δυναμένης νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ὡς ἄνω ἱδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 56.

Βιομηχαναί.

1. Εἰς τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις τῶν κατηγοριῶν γ' καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἐμπίπτουν εἰς τὰς περιπτώσεις α', δ', ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐγκατάστασις βιομηχανιῶν κοπῆς καὶ ἐπεξεργασίας ξύλου ἢ βιομηχανιῶν ἐχουσῶν ὡς πρῶτην ὕλην τὸ ξύλον ἢ ἄλλα προϊόντα τοῦ δάσους, ὡς καὶ βιομηχανιῶν γάλακτος καὶ γαλακτοκομικῶν προϊόντων. Ἡ ἐγκατάστασις γίνεται κατὸν ἀδείαν τοῦ νομάρχου, χορηγουμένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου δασῶν τοῦ νομοῦ καὶ πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπομένων μέτρων ἀσφαλείας.

2. Διὰ τὴν κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις δημιουργίαν βιομηχανικῆς περιοχῆς εἶναι δυνατὴ ἢ πρὸς τὴν Ε.Τ.Β.Α. ἢ ἄλλους δημοσίους φορεῖς παραχώρησις δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως περικλειομένης ἢ εἰσχωρούσης ἐντὸς τῆς μείζονος περιοχῆς, ἣτις ἐπιλέγεται πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκτασις αὕτη δὲν ἀνήκει εἰς τὰς κατηγορίας α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 ἢ τὰς κατηγορίας α',

δ', ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Ἐάν εἰς τὴν παραχωρουμένην ἐκτασιν περιλαμβάνονται καὶ τμήματα δάσους, τὰυτα δὲν ἐκχερσοῦνται, ἀλλὰ παραμένουν ὑποχρεωτικῶς ὡς χώρος πρασίνου ἐντὸς τῆς βιομηχανικῆς περιοχῆς.

3. Ναυπηγεῖα ἢ διωλιττήρια ἢ ἄλλα μεγάλα βιομηχανικὰ συγκροτήματα ἐπιτρέπεται νὰ ἐγκατασταθῶν καὶ καταλάβουν δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις περιλαμβανομένας εἰς τὴν ὑπὸ στοιχεῖον β' κατηγορίαν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, μὴ περιλαμβανομένας δὲ εἰς τὰς ὑπὸ στοιχεῖα δ' καὶ ε' τῆς αὐτῆς παραγράφου περιπτώσεις οὐδὲ εἰς τὰς κατηγορίας α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 4, ἐφ' ὅσον τούτο ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς φύσεως τῶν ὡς ἄνω ἐπιειρήσεων καὶ ἐκ τῆς θέσεως εἰς ἣν κείνται τὰ δάση ἢ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις. Ἡ σχετικὴ ἐγκρισὶς παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἵπουργικῶ Συμβουλίου διὰ πρόξεως αὐτοῦ. Ἡ ἐκχέρσεως τῆς ἀναγκαιούσης ἐκτάσεως γίνεται πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀναλήψεως τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀναδάσωσιν περιβαλλούσης τὰς ἐγκαταστάσεις ἢ ἐγγῆς πρὸς αὐτὰς κειμένας περιοχῆς εἰς ἐκτασιν μείζονα μέχρι καὶ τοῦ διπλασίου τῆς καταλαμβανομένης ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεων.

4. Ἡ ἐπέκτασις βιομηχανικῶν μονάδων εἰς ἰδιωτικὰς δασικὰς ἐκτάσεις εἶναι ἐπιτρεπτή, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ σκόπιμος, ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίου συμφέροντος, ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου χρησιμοποίησις ἄλλων παρεπιχημάτων ὁραφῶν. Ἡ ἐκχέρσεως καὶ χρησιμοποίησις τῆς δασικῆς ταύτης ἐκτάσεως γίνεται πάντοτε κατὸν ἀδείας τοῦ Ἵπουργοῦ Γεωργίας καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀναλήψεως τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀναδάσωσιν, εἰς τὴν αὕτη ἢ παρεπιχημένην περιοχὴν, μείζονος μέχρι καὶ τοῦ διπλασίου τῆς ἐκχερσομένης ἐκτάσεως. Περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν προϋποθέσεων ἐγκρίσεως τῆς ἐκχερσεως καὶ τῶν ὄρων πραγματοποιήσεως ταύτης γνωμοδοτεῖ τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον Δασῶν.

5. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζεται ἀνὰλόγως καὶ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἄρθρον 57.

Μεταλλευτικαὶ καὶ λατομευτικαὶ ἐργασίαι.

1. Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων περὶ μεταλλείων καὶ λατομείων διατάξεων ἐρευναὶ πρὸς ἀνεύρεσιν μεταλλευτικῶν καὶ λατομικῶν ὀρυκτῶν ἐντὸς περιοχῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπονται ὡς ἀκολουθῶς: α) Αἱ ἐρευναὶ διὰ γεωλογικῶν, κοιτασματολογικῶν, γεωφυσικῶν καὶ γεωχημικῶν μεθόδων δὲν χρήζον ἀδείας ἢ ἐγκρισῶς τινος ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς. β) Αἱ ἐρευναὶ διὰ γεωτρήσεων καὶ δι' ἀνορύξεως φορέων ἢ στοῶν ἐπιτρέπονται κατὸν ἐγκρίσεως παρεχομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν καὶ ἐφ' ὅσον τὴν διεξαγωγὴν τούτων θεωρεῖ ἰδιαιτέρως συμφερόμενον διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τὸ Ἵπουργεῖον Βιομηχανίας. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ νομάρχου, τὴν ἐγκρισιν δύναται νὰ παράσχη ὁ Ἵπουργὸς Γεωργίας κατὸν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Διὰ τῆς σχετικῆς περὶ ἐγκρίσεως τῶν ὡς ἄνω ἐρευνῶν ἀποφάσεως δύναται νὰ τίθενται περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὴν ἐρευναν ἐντὸς δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν κατηγοριῶν α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τῶν κατηγοριῶν δ', ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, καθορίζοντες δὲ συγχρόνως καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐρευνητοῦ διὰ τὴν προστασίαν τοῦ δασικῶ περιβάλλοντος καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ τοπίου καὶ τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἐρευνῆς ὡς καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐν περιπτώσει ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐκτάσεως. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις ἀποτελεῖ συγχρόνως ἐγκρισιν καὶ τῆς μετὰ τὴν ἐρευναν ἐκμεταλλεύσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἐγκρισὶς διὰ ταύτην κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐπομένης παραγράφου.

2. Ἐκμετάλλευσις μεταλλείων καὶ λατομείων διὰ τῆς ἐξορύξεως, διαλογῆς, ἐπεξεργασίας καὶ ἀποκομιδῆς μεταλλευτικῶν ἢ λατομικῶν ὀρυκτῶν, διανοίξις ὁδῶν προσπελάσεως

καί άνέγερσις ἐγκαταστάσεων ἐξυπηρετουσών τὰς ἀνάγκας ἐκμεταλλεύσεως τούτων ἐντός δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπονται ἐλευθέρως, ἐφ' ὅσον ἐχορηγήθῃ ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐγκρίσις ἐρευνῆς. Ἐάν δὲν ἐχορηγήθῃ ἢ ὡς εἴρηται ἐγκρίσις ἐρευνῆς, ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἐγκρίσις τῆς ἐκμεταλλεύσεως, χρηρηγομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν καὶ ἐφ' ὅσον τὴν ἐκμετάλλευσιν τούτων θεωρεῖ ἰδιαιτέρως συμφέρουσαν διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας. Εἰς περίπτωσιν ἀνήσεως τοῦ νομάρχου τὴν ἐγκρίσιν ἐκμεταλλεύσεως δύναται νὰ παράσῃ ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας μετὰ γνώμωσιν τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Εἰς πάσαν περίπτωσιν ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν μεταλλείων ἢ λατομείων ἐντός δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν κατηγοριῶν α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4, ὡς καὶ τῶν κατηγοριῶν δ', ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀν ἐχορηγήθῃ ἢ μὴ ὡς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐγκρίσις. Αὐτὴ παρέχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς.

3. Ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν μεταλλευτικῶν καὶ λατομικῶν ὄρυκτῶν ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τρόπον μὴ καταστρέφοντα τὴν δασικὴν ἐλαστικὴν εἰ μὴ εἰς τὸ ἀπολύτως ἀπαραίτητον μέτρον. Ἡ ἐναπόθεσις ἢ μεταφορὰ τῶν στεῖρων ἢ καταλοίπων ἐκ τῶν ἐξορυσσόμενων μεταλλευμάτων ἢ λατομικῶν ὄρυκτῶν ἐνεργεῖται εἰς εἰδικούς πρὸς τοῦτο χώρους κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐν ἀρθρῷ 45 παρ. 4 μελέτης.

4. Πᾶσα ἐκ τῶν ἐρευνῶν ἢ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως προκαλουμένη εἰς δάσος ἢ δασικὰς ἐκτάσεις ζημία ἀποκαθίσταται συμφώνως πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 47 παρ. 4 μελέτην καὶ τὰς ἐντολάς τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἐχουσα τὴν ἐκμετάλλευσιν ἐπιχειρήσις ὑποχρεοῦται νὰ προβαίνειν περιοδικῶς εἰς ἀποκατάστασιν τοῦ τοπίου καὶ τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς διὰ τῆς ἐφαρμογῆς προγράμματος ἀναδασώσεως ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἀποκατάστασις καὶ ἡ πραγματοποιήσις τῆς ἀναδασώσεως εἶναι ἰδιαιτέρως δυσχερῆς, ἢ δασικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ὑποχρεώτῃ τὴν ἐπιχειρήσιν, ἀντὶ τῆς ὡς ἀνω ἀποκαταστάσεως, εἰς ἀναδάσασιν ἐτέρας ἐγγύς εὐρισκομένης περιοχῆς ἐκτάσεως μείζονος μέγρου καὶ τοῦ πενταπλάσιου ἐκείνης εἰς τὴν ἐπιβλήθῃ ἢ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ζημία. Ἡ μὴ συμμόρφωσις τοῦ ὑποχρέου πρὸς τὰ ἀνωτέρω συνεπάγεται τὴν ἐπιβολὴν εἰς αὐτὸν τῶν οἰκειῶν δαπανῶν διὰ τὴν ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἀποκατάστασιν τῆς ζημίας τοῦ δασικοῦ περιβάλλοντος ἢ τὴν διενεργεσίαν τῶν ρηθειῶν ἀναδασώσεων. Αἱ δαπάναι αὗται καταβάλλονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, ἐν ὁρῆσει δὲ ἢ παραλείψῃ τοῦ ὑποχρέου εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ὁ ὡς εἴρηται ὑπόχρεος, ἀρνούμενος ἢ παραλείπων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω, ὑπόκειται εἰς ποινικὴν δίωξιν κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 71 παρ. 7 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα. Ἐν ὑποτροπῇ αἴρεται ὑποχρεωτικῶς ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἢ 2 ἐγκρίσις, ὡς καὶ ἡ τυχὸν κατὰ τὴν παράγραφον 5 παραχώρησις.

5. Ἡ παραχώρησις δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων διὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ ἐργασιῶν ἐπιτρέπεται: α) Κατὰ χρῆσιν καὶ ἄνευ ἀνταλλάγματος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ διενεργείας μεταλλευτικῶν ἢ λατομικῶν ἐρευνῶν διὰ γεωτρήσεων καὶ διανοίξεως φρεάτων ἢ περὶ διανοίξεως ὁδῶν προσπελάσεως. β) Κατὰ χρῆσιν καὶ ἐπ' ἀνταλλάγματι, ἐφ' ὅσον αἱ παραχωρούμεναι ἐκτάσεις πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν αὐταῖς ὄρυκτῶν ἢ τὴν δημιουργίαν προξέμων ἐγκαταστάσεων. γ) Κατὰ κυριότητα καὶ ἐπ' ἀνταλλάγματι ἐφ' ὅσον αἱ παραχωρούμεναι ἐκτάσεις εἶναι ἀναγκαστικὰ διὰ τὴν ἀνάγερσιν μονίμων ἐγκαταστάσεων. Ἡ κατὰ χρῆσιν παραχώρησις ἐνεργεῖται διὰ τῆς κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ἀπαιτουμένης ἐγκριτικῆς τῆς ἐρευνῆς ἢ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀποφάσεως, καθοριζούσης τὴν διάρκειαν καὶ τὸ ἀντάλλαγμα τῆς παραχωρήσεως. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀνταλλάγματος ἀπαιτεῖται ἡ σύμ-

φωνος γνωμοδότησις τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆς, ἢ καταβολὴ δὲ τῶν οἰκειῶν χρηματικῶν ποσῶν ἐνεργεῖται πρὸς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν. Ἡ παραχώρησις κατὰ κυριότητα ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς καὶ ἰσχύει δι' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἢ ἐκμετάλλευσις τῶν ἀνεγερθησομένων μονίμων ἐγκαταστάσεων, ἀπογορευομένης τῆς ἀλλαγῆς τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐγένετο ἢ παραχώρησις. Ὁ καθορισμὸς καὶ ἡ εἰσπραξις τοῦ ἀνταλλάγματος πραγματοποιεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

6. Αἱ κατὰ τὴν ἀναφῆν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νομίμως ὑφιστάμεναι καὶ λειτουργοῦσαι ἐκμεταλλεῦσαις μεταλλευτικῶν καὶ λατομικῶν ὄρυκτῶν εἰς οἰκονομικὰ περιοχὴν περιλαμβανούσῃ δάσος ἢ δασικὴν ἐκτασιν, συνεχίζουσαν τὴν δραστηριότητά των συμφώνως πρὸς τὰς περὶ αὐτῶν ἰσχυούσας διατάξεις, καὶ ὑπὸ τὸν ἄρον τῆς ἐντός τριετίας συμφωσώσεως των πρὸς τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένης ὑποχρεώσεως.

Ἡ προθεσμία αὕτη περιορίζεται εἰς ἓν ἔτος, προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἀνεξαρτήτως τοῦ τόπου τῆς ἐδρας των, θροῦν εἰς περιοχὴν ἐμπιπτούσαν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 58.

Δημόσια ἔργα.

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων δημοσίων ἔργων, ὡς ἀεροδρομίων, τεχνικῶν λιμνῶν, φραγμάτων κλπ. εἶναι δυνατὴ ἢ κατάλληλις καὶ ἐκχέρωσις ἢ κάλυψις δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐάν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων εἰς τὴν συγκεκριμένην περιοχὴν ὑφίσταται εἰδικὸς νόμος καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τούτου. Εἰς πάσαν ἄλλην περίπτωσιν διὰ τὴν πρὸς τοὺς ὡς εἴρηται σκοπούς κατάληψιν καὶ ἐκχέρωσιν ἢ κάλυψιν δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις παρεχομένη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Χωροταξίας καὶ Περιβάλλοντος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ ἐπειδομένη ἐπὶ σχετικῆς μελέτης τοῦ ἀναλαβόντος ἢ ἔχοντος τὴν πρωτοβουλίαν ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου κρατικοῦ φορέως, δικαιολογούσης τὴν ἀνάγκην τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὴν ἐπιλογὴν τῆς συγκεκριμένης θέσεως.

2. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑποδομῆς καὶ ἐγκαταστάσιν δικτύων ηλεκτρισμοῦ ἐντός δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, παρεχομένη μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ τεθοῦν ὅροι ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τοὺς χώρους ἐκτελέσεως τῶν ἔργων καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν δικτύων ἢ ὀριζόμενων γραμμῶν ἢ ἀγωγῶν ἐντός τοῦ ἐδαφους ἢ νὰ ἐπιβληθῇ ὑποχρέωσις ὅπως αὐτὰ συνδυασθῶσιν πρὸς τὸ υφιστάμενον ἢ ἢ καὶ ἐκτελέσιν δικτύων δασικῶν ὁδῶν ἢ πρὸς ἄλλα τεχνικὰ ἔργα.

3. Ἡ ἐκτέλεσις μικρῶν δημοσίων ἢ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων, ὡς μετεωρολογικῶν σταθμῶν, τηλεπικοινωνιακῶν δικτύων ἢ ἐγκαταστάσεων, ἔργων ὑδρεύσεως καὶ ἀποχέυσεως ἐντός δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων εἶναι ἐπιτρεπτή κατὰ τὸν ἀδείαν τοῦ νομάρχου, παρεχομένης μετὰ γνώμωσιν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν, εἰς δὲ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην μετέχει μετὰ ψήφου καὶ ὁ προϊστάμενος τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς νομαρχίας. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τούτων θεῶν πάντως νὰ συνδυάζηται πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 16 βιοτεχνικῶν ἔργων.

4. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐντός δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων οἰκονομικῶν ἔργων προκύπτουσι ζητημάτων ἀφορῶντα εἰς τὰ ὕδατα καὶ τὰς ὑδατικές σχέσεις, ἢ ρύθμισις τούτων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ὑπογείων ἢ ρεφύτων ὑδάτων διατάξεων.

Ἄρθρον 59.

Στρατιωτικὰ ἔργα.

1. Προκειμένου περὶ κατασκευῆς ὀργανισματικῶν ἔργων ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως ἢ γρήγορα δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὑπὸ

της αρμοδίας στρατιωτικής αρχής, επί τη απλή ενημερώσει της βασικής υπηρεσίας. Η κατασκευή στρατιωτικών εγκαταστάσεων εξυπηρετούσων άμεσα τήν εθνική άμυνα τής Χώρας, επιτρέπεται εις πάσαν περίπτωσιν ή δέ παραχώρησι των προς τούτο απαιτούμένων εκτάσεων ή χώρων, ενεργείται διά αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας εκδιδομένης τή αίτησει τής οικείας στρατιωτικής αρχής. Κατά τήν εκτέλεσιν των ως άνω έργων λαμβάνεται πρόνοια υπό τής εχούσης τήν εύθύνην αυτών στρατιωτικής αρχής διά τήν μικρότερον δυνατόν καταστροφήν του δασικού πλούτου και τήν άποφυγήν αλλοιώσεως του δασικού τοπίου, εντός των όρίων τής διά τής ως άνω αποφάσεως επιτρεπομένης επέμβόσεως.

2. Στρατιωτικά έργα και εγκαταστάσεις αφορώσαι εις τήν λειτουργίαν των στρατιωτικών υπηρεσιών (στρατώνες και στρατόπεδα, σχολαί και κέντρα εκπαιδεύσεως, διοικητικά κέντρα κλπ.) δύνανται να πραγματοποιηθούν εντός δασών και δασικών εκτάσεων μόνον έφ' όσον αυτοί άνήκουν εις τας υπό στοιχεία δ' και ε' κατηγορίας τής παραγράφου 1 του άρθρου 4 και δέν έμπίπτουν εις τας υπό στοιχεία α', δ' και ε' περιπτώσεις τής παραγράφου 2 του αυτού άρθρου, μετά σχετικήν έγκρισιν του κατά τόπον αρμοδίου νομάρχου παρεχομένην τή αίτησει τής οικείας στρατιωτικής αρχής και μετά γνώμην τής δασικής υπηρεσίας. Έν περιπτώσει άρνήσεως του νομάρχου, ή παραχώρησις δύναται να γίνη υπό του Υπουργού Γεωργίας, εν ύψει του συνόλου των έφικτών κατ' αρχήν λύσεων και των εν τή περιοχή κρατούσων συνθηκών. Εις τας κατά τά άνωτέρω παραχωρουμένας εκτάσεις οι στρατιωτικάί αρχαί μεριμνούν διά τήν εντός των όρίων των στρατιωτικών αναγκών διενέργειαν αναδοσώσεων ή εγκαταστάσιν δασικών φυτειών και έν γενεί προστασίαν του δασικού πλούτου.

3. Οικισμοί και οικιστικά εγκαταστάσεις εξυπηρετούσαι τό προσωπικών των ένδπλων δυνάμεων δύναται να γίνουσιν εντός δασών και δασικών εκτάσεων μόνον υπό τας προϋποθέσεις και τούς όρους τούς τασσομένους διά τήν δημιουργίαν και ανάπτυξιν των οικιστικών περιοχών κατά τά έν άρθροις 48 και 49 όριζόμενα. Στρατιωτικά νοσοκομεία ή σανατόρια εκτός των έν τή προηγουμένη παραγράφω χώρων επιτρέπεται να ανεγερθούν μόνον υπό τας προϋποθέσεις και τούς όρους τούς τασσομένους διά τήν ίδρυσιν νοσοκομείων γενικώς.

Άρθρον 60.

Πολιτιστικά έργα και εκδηλώσεις.

1. Αρχαιολογικά έρευναι και ανασκαφαί εντός δασών ή δασικών εκτάσεων επιτρέπεται έλευθέρως κατά τας διατάξεις τής αρχαιολογικής νομοθεσίας μετά προηγουμένην ενημέρωσιν τής οικείας δασικής αρχής.

2. Μουσεία, αρχαιολογικά σχολαί, πνευματικά κέντρα και παντός είδους εγκαταστάσεις εξυπηρετούσαι πολιτιστικάς εκδηλώσεις επιτρέπεται να κατασκευασθούν εντός δασών ή δασικών εκτάσεων κατόπιν κοινής αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Πολιτισμού και Έπιστημών μετά γνώμην του Συμβουλίου Δασικής Πολιτικής. Η δυνατότης αύτη δέν επιτρέπεται εις τούς πυρήνας των Έθνικών Δρυμών.

Άρθρον 61.

Παραχώρησις διά γενικωτέρους λόγους.

Τό Υπουργικόν Συμβούλιον δι' αποφάσεώς του, δημοσιευμένης εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως, δύναται να έγκρίνη τήν κατά χροάν ή κυριότητα παραχώρησιν μετά ή άνευ ανταλλάγματος και υπό οίουσδήποτε εξασφαλιστικούς όρους δημοσίων δασών ή δασικών εκτάσεων ύπερδιού μέχρι τριακοσίου στρεμμάτων διά τήν εις αυτάς εγκαταστάσιν υπηρεσιών Ίδρυμάτων ή Οργανισμών διεθνούς χαρακτήρος ή διά τήν ύνω υπέρ ών ή παραχώρησις ανάπτυξιν καλλιτεριών και άνεγερσιν κτισμάτων προαχόντων τον Τουρισμόν και γενικώτερα τήν Έθνικήν Οικονομίαν τής Χώρας ή εξυπηρετούντων καθ' οίονδήποτε τρόπον τας διεθνείς σχέσεις αύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Άρθρον 62.

Βάρος αποδείξεως.

1. Επί των πάσης φύσεως άμφισβητήσεων, ή διενέξεων ή δικών μεταξύ του Δημοσίου, είτε ως άνάγοντος είτε ως αναγομένου είτε ως αιτούντος είτε ως καθ' ου ή αίτησις, και φυσικού ή νομικού προσώπου, όπερ επικαλείται ή άξιολογούσα δικαίωμα, εμπράγματον ή μή, επί των δασών, των δασικών εκτάσεων ή των εις τό άρθρον 74 του παρόντος νόμου αναφερομένων έδαφών, τό ως άνω φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον όφείλει να αποδείξη τήν παρ' αυτό ύπαρξιν του δικαιώματός του.

Κατ' εξαίρεσιν ή διάταξις αύτη δέν ισχύει εις τας περιφέρειας των Πρωτοδικείων των Ιονίων Νήσων, τής Κρήτης και των Νομών Λέσβου, Σάμου και Χίου και των νήσων Κυθήρων, Αντικυθήρων και Κυκλάδων.

Πρωτόδικα διοικητικής άποβολής ένδοθέντα μέχρι τής ενάρξεως τής ισχύος του παρόντος (δι' ών τό Δημόσιον θεωρεί ως ίδια δάση, δασικές εκτάσεις και χορτολιβαδικά έδάφη) των άνωτέρω περιφερειών, καταργούνται αυτόδικαίως είτω και άν κατέστησαν τελεσθέντα.

2. Η διάταξις του πρώτου άρθρου τής προηγουμένης παραγράφου πάσι ισχύουσα κατά περιφέρειας επί διενέξεων ή δικών οι όποιαί έχουν ως αντικείμενον δικαίωμα επί των εις τό άρθρον 74 του παρόντος αναφερομένων χορτολιβαδικών έδαφών, όμα τή παρελεύσει τής υπό του άρθρου 22 του Νόμου 248/1976, ως τροποποιείται διά του παρόντος, ταπειμένης προθεσμίας, εξαίρουμένων των περιπτώσεων καθ' ός ύφίστανται έκκεμείς θήκαι περι του τριούτου δικαιώματος κατά τήν λήξιν τής προθεσμίας τούτης.

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 22 του Νόμου 248/1976 αντικαθίσταται ως ακολούθως :

α1. Οι άξιούντες εμπράγματον δικαίωμα επί δασικής εκτάσεως ή τμήματος αύτης, εις ήν άρθρα ή κατ' άρθρον 20 του παρόντος καταχώρησις, δύναται να επιδείξουν τήν άναγκώρισιν των δικαιωμάτων των εντός τριών (3) έτών από τής καταχώρησεως, δι' έγέρσεως τακτικής άγωγής κατά τας ισχύουσας διατάξεις».

Άρθρον 63.

Συγκυριότης Δημοσίου.

1. Υφιστάμενον ιδανικόν μερίδιον του Δημοσίου επί δασών ή δασικών εκτάσεων δύναται, έφ' όσον είναι μικρότερον του πενήτηκοντα επί τοις εκατόν (50%), να παραχωρηται προς τούς συγκυρίους (φυσικά ή νομικά πρόσωπα) τή αίτησει τούτων, προτιμωμένων πάντοτε των συγκυρίων δασικών συνεταιρισμών ή Οργανισμών τοπικής Αυτοδιοικήσεως. Δέν επιτρέπεται ή τιαύτη παραχώρησις, έάν κατά τον χρόνον ύπεβολής τής αίτήσεως συντρέχει, ή εντός μηνός από τής ύπεβολής τούτης ήθελον ανακύψει, περίπτωσις απαλλοτριώσεως του ύπολοίπου ιδανικού μεριδίου κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 43 του παρόντος νόμου ή άλλης ειδικής διατάξεως προβλεπούσης τήν απαλλοτριώσιν και του ύπολοίπου.

2. Η παραχώρησις ενεργείται δι' αποφάσεως του οικείου Νομάρχου, άποτελούσης νόμιμον τίτλον προς μεταγραφήν επί καταβλή τού τιμήματος του παραχωρουμένου μεριδίου. Το τίμημα όρίζεται υπό τής επίτροπής του άρθρου 10 παρ. 3 κατά τό έν άρθρο 6 όριζόμενα, ή έξόρλησις δέ αυτού δύναται να προεβλέπεται και εις ύιας εξαμηνιαίας άπόλυτης δόσει μέχρις ός τό ποσό. Έν τή τελευταία, ταύτη περιπτώσει ή μεταβίβασις του μεριδίου συντελείται από τής έμπροσθέντος καταβολής τής τελευταίας δόσεως του τιμήματος.

3. Μετατιμωμένης τής παραχώρησεως του άνωτέρω μεριδίου, ή έάν τούτο άποτελείται εκ των πενήτηκοντα επί τοις εκατόν (50%) και άνω του δάσεως ή τής δασικής εκτάσεως περι τής πρόκειται, δέν συντρέχει δέ περίπτωσις απαλλοτριώσεως του ύπολοίπου κατά τά εις τήν παράγραφον 1 αναφερόμενα, ύναργείται αυτόματα διανομή, άποχωριζόμενου τμήματος

του επικοίνου ίσου κατ' άξίαν προς τὸ ἰδανικὸν μερίδιον τοῦ Δημοσίου, τοῦ ὑπολοίπου παραμένοντος εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ ἢ τῶν συγκυρίων (φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων). Ὑπαρχόντων πλειόνων συγκυρίων ἢ μεταξὺ τῶν συγκυριότητος ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου διατηρεῖται προσαυξησμένου ἀναλόγως τοῦ ἰδανικοῦ μεριδίου ἐκάστου ἐπὶ τούτου. Ἐφ' ὅσον οἱ συγκυριοὶ συναينوῦν ἢ διανομὴ γίνεται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆς, διὰ συμβελλαιογραφικῆς πράξεως ὑπογραφομένης ὑπὸ τῶν συγκυρίων καὶ νομίμως μεταγραφομένης, τοῦ δημοσίου ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ἐξουσιοδοτουμένου. Ἐφ' ὅσον οἱ συγκυριοὶ δὲν συναينوῦν, ἢ δὲν ἀποδέχονται τὴν γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν θέσιν ἢ τὰ ὅρια τοῦ ἀποχωριζομένου τμήματος, ἢ δὲν προσέλθουν πρὸς ὑπογραφήν τῆς πράξεως διανομῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σχετικῆς προσκλήσεως, τὸ Δημόσιον δικαιοῦται νὰ ἐπιδιώξῃ δικαστικῶς τὴν διανομὴν.

4. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διανομὴ ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς καὶ εἰς ἄς περιπτώσεις τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου εἶναι μικρότερον τοῦ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%), πρόκειται ὅμως περὶ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως συνεχόμενης μετὰ δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐπὶ τῷ τέλει ἀποχωρισμοῦ τοῦ ἀναλόγου πρὸς τὸ ρηθὲν μερίδιον τμήματος καὶ προσθήκης αὐτοῦ εἰς τὸ συνεχόμενον δημόσιον δάσος ἢ δασικὴν ἐκτασιν. Ἐὰν ὅμως ἢ διανομὴ δὲν δύνανται νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν προσθήκην τοῦ ἀποχωριζομένου τμήματος εἰς παρακειμένον δημόσιον δάσος ἢ δασικὴν ἐκτασιν, τὸ δὲ ἀποχωριζόμενον τμήμα, ἢ τμήματα ἐκ παρακειμένων ἰδιοκτησιῶν, δὲν ὑπερβαίνουν τὰ ἑκατὸν στρέμματα ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου πωληθῇ κατὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 2 ὀριζόμενα ἢ ὅπως τὸ Δημόσιον ἐπιδιώξῃ δικαστικῶς τὴν πώλησιν τοῦ επικοίνου καὶ διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριασματος.

5. Τὰ τῆς διαδικασίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων, ἔλεγχον τῶν τίτλων καὶ διενέργειαν τῶν παραχωρήσεων ἢ πρὸς διενέργειαν τῆς ἐκουσίας διανομῆς, τὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν παραχωρητηρίων, ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορίζονται διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προαπεί τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

* Ἄρθρον 64.

Ρητinueύμενα δάτη.

1. Παραχωρήσεις ρητinueυμένων δασῶν γενόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. ἀπὸ 17/18.10.1923 «περὶ παραχωρήσεως τῆς κυριότητος δασῶν ρητinueυμένων ὑπὸ ἰδιοπτῶν», τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. τῆς 1/13.12.1923 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. τῆς 17.10.1923 κ.λ.π.» καὶ τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ Ν.Δ. 2501/1953 «περὶ τροποποιήσεως κ.λ.π. τῶν περὶ δασῶν νόμων» ἀναγνωρίζονται ὡς παραχωρήσεις τῶν δασῶν τούτων γενόμεναι κατὰ πλήρη κυριότητα καὶ ἄνευ ἔρου τινός, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἐκδιδομένης ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς αἰτήσεως τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ ἀρχικὴ παραχώρησις, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Τὸ δικαίωμα τούτου ἔχουν καὶ οἱ καθολικοὶ διάδοχοι, οἱ προικοῦληται καὶ οἱ εἰδικὸι διάδοχοι τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ ἀρχικὴ παραχώρησις, ἐὰν συγγάνουν σὺνζυγοὶ ἢ κατιόντες ἢ συγγενεῖς ἐκ πλαγίου μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ, μετεβιβάσθησαν δὲ εἰς αὐτοὺς τὰ ὡς ἄνω δάτη μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν καὶ οἱ λοιποὶ εἰδικὸι διάδοχοι τῶν ἄνω προσώπων ἐφ' ὅσον συναφάνησαν τὴν ἀγορὰν τῶν τούτων δασῶν συνάψαντες μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1967 ὀριστικὸν συμβόλιον.

Ἐξαιρετικῶς τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν καὶ οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταρισμοὶ ἐφ' ὅσον συνήψαν συμβελλαιογραφικὸν προσύμφωνον καὶ κατέβαλον τὸ 50% τοῦ προσημωφωθέντος τιμήματος μέχρι τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας, τῆς κατεβολῆς ταύτης ἀποδεικνυμένης δι' ἐγγράφου βεβαίας χρονολογίας ἢ διὰ τῶν οἰκείων ἐκθέσεων ἐλέγχου τῶν κρατικῶν ὀργάνων, τῶν

ἀποκύντων τὴν κατὰ νόμον ἐποπτεῖαν καὶ ἔλεγχον τῶν οἰκοδομικῶν συνεταρισμῶν.

Οἱ ὡς ἄνω οἰκοδομικοὶ συνεταρισμοὶ δὲν δύνανται νὰ μεταβιβάσουν εἰς ἑκάστον τῶν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1978 ἐγγεγραμμένων μελῶν τῶν πλείονα τῶν δύο οἰκοπέδων, εἰς ἑκάστον δὲ τῶν ἑκτοτε ἐγγραφέντων ἢ ἐγγραφησομένων μελῶν τῶν πλείονα τοῦ ἐνὸς οἰκοπέδα προσερχόμενα ἐκ τῶν τούτων ἐκτάσεων.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τυχόν γενομένην ἐν τῷ μεταξὺ ἀνακλήσεις τῶν ἀρχικῶν παραχωρητηρίων δὲν ἐμποδίζουν τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀναχώρησιν, ἐξαίρουμένων τῶν περιπτώσεων καὶ ὡς ἡ ἀρχικὴ παραχώρησις ἐγένετο κατὰ παράβασιν τῶν κειμένων διατάξεων.

2. Ἡ αἰτήσις συνοδουμένη ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ παραχωρητηρίου ἢ κεκρωμένου ἀντιγράφου αὐτοῦ καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων τῶν ἐν τῷ μεταξὺ γενομένων μεταβιβάσεων, ὑποβάλλεται εἰς τὸν οἰκείον Δασάρχην. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐν τῇ προηγουμένην παραγράφῳ προθεσμίας ἐνεργεῖται δι' ἐκαστὴν περιοχὴν χαρτογράφησις πρὸς καθορισμὸν τῶν ὄριων ἐκάστου τεμαχίου, καὶ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν ἀρχικὴν παραχώρησιν, ἀν δὲ τὰ εἰς ὃ ἄφορᾷ ἡ αἰτήσις δάσος ἢ δασοτεμάχιον συνορεύου πρὸς δημόσιον δάσος ἢ δασικὴν ἐκτασιν ἐνεργεῖται καὶ ἀποτελεσματισμὸς καὶ ὀριοθέτησις τῶν τελευταίων. Εἰς ἄς περιπτώσεις διαπιστωθῇ ἐμβαδὸν μείζον τοῦ ἐν τῷ ἀρχικῷ παραχωρητηρίῳ ἀναγραφομένου τὸ ἐπὶ πλεόν τμήμα περιέρχεται εἰς τὸ δημόσιον.

3. Αἱ ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις μετὰ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων καὶ κτηματικῶν σχεδιαγραμμάτων τῶν ἀφορούντων εἰς ἑκάστον δάσος ἢ δασοτεμάχιον, ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δασάρχου μετὰ σχετικῆς προτάσεως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 3 τοῦ παρόντος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ὁποίας ἐκδίδεται ἢ ὡς ἄνω ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου ἢ τῆς μεταγράφεται νομίμως. Τυχόν διαπιστωμένη ἀυθαιρέτος μεταβολὴ τῆς χρήσεως τοῦ παραχωρηθέντος δάσους ἢ δασοτεμαχίου δι' ὀλικῆς ἢ οὐσιώδους μερικῆς ἀποφιλώσεως αὐτοῦ, συνεπάγεται τὴν ἀπαρριψιν τῆς αἰτήσεως καὶ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν τοῦ ὡς εἰρηται δάσους ἢ δασοτεμαχίου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἀποκαταστάσεως τοῦ δασικοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, τοῦ σκοποῦ τούτου θεωροῦμένου ὡς δημοσίας ὠφελείας, τούτο δὲ ἐὰν ἤδη δὲν ἔχει χωρήσει ἀνάκλησις τοῦ ἀρχικοῦ παραχωρητηρίου.

4. Τὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν παραχωρούμενα δάση δύνανται νὰ μεταβάλουν τὴν κατὰ τὸν προορισμὸν χρήσιν των μόνον ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τοῦ ὅου κεφαλαίου τοῦ παρόντος νόμου.

Μέχρι τῆς τυχόν ἐνεργουμένης ταιούτης μεταβολῆς τὰ ἐν λόγῳ δάση ἢ δασοτεμάχια θαρύνονται διὰ τυχόν ὑφισταμένης δουλείας βουκῆς ὑπὲρ τῆς ὕλτητος τῶν κατοίκων τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος εἰς τὴν εὐρίσκονταί, τῆς βουκῆς ταύτης ἐνεργουμένης κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῆς δασικῆς νομοθεσίας. Μετὰ τὴν μεταβολὴν τῆς χρήσεως ἢ δουλεία αὐτῆ καταργεῖται καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῆς ἐκτάσεως ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσουν διὰ τὴν ταιούτην κατάργησιν τὸν οἰκείον Δῆμον ἢ Κοινότητα.

5. Ἐὰν τὰ παραχωρηθέντα κατὰ τὰς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διατάξεις δάση ἢ δασοτεμάχια περιλαμβάνονται ἐντὸς ἐθνικῶν ὁρμῶν ἢ ἔχουν προστατευτικὸν χαρακτῆρα ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διατάξεις, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς καὶ ἐν προκειμένῳ τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Οἱ μὴ λαθόντες παραχωρητήρια κατὰ τὸ παρελθόν, πληροῦντες ὅμως τοὺς οὐσιαστικοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις τῶν ἐν παραγράφῳ 1 διατάξεων καὶ ἀσκούντες τὸ δικαίωμα τῆς ρητinueυλλογῆς μέχρι τῆς ἐνάξεως ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 2501/53 δικαιοῦνται, ὅπως δν' αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ζητήσουν τὴν εἰς αὐτοὺς παραχώρησιν τῶν ὑπ' αὐτῶν ρητinueυμένων δασῶν ἢ δασοτεμαχίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος

άρθρου. Το ως άνω δικαίωμα έχουν και τα εν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου αναφερόμενα πρόσωπα.

7. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται επί περιπτώσεων καθ' ἃς τὸ Δημόσιον μετὰ τὴν ἀνάκλησιν γενόμενων ἀρχικῶν παραχωρήσεων δασῶν πρὸς ἰδιώτας, παρεχώρησεν νομίμως ἐκ νέου τὰ αὐτὰ δάση εἰς οἰκοδομικούς συνεταιρισμούς ἢ νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἢ κοινοῦ δικαίου, μέχρι τῆς 11ης Ἰουνίου 1975.

Ἄρθρον 65.

Εἰδικὴ ἀναγνώρισις κατακτήσεων.

1. Κατακτήσεις ἐπὶ δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 «περὶ δασικοῦ κώδικος» ἐπελθούσαι κατὰ τοὺς ἀναδατομῶς εἰς τὰς κτηματικὰς περιοχὰς Μαντουδίου, Τροοῦνας, Καλοθέριον - Σπαθαρίου, Σπαθαρίου, Ἁγίας Ἀννης, Κερσίμειας, Μονοκαρῶς, Ἄνω Πιστῶνας, Κάτω Πιστῶνας, Στράβων, Γαλατσῶνας καὶ Στροφυλιάς τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας, θεωροῦνται ὡς νομίμως γενόμεναι ἀπὸ τῆς περατώσεως τῶν ἀναδατομῶν τούτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 821/1948 «περὶ ἀναδιανομῆς ἀγροτικῶν κτημάτων» κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 1110/1949. Τὰ διὰ τοῦ ἀναδατομῶς διαμορφωθέντα δασοτεμάχια θεωροῦνται ὅτι ἀποτελοῦν καχυρισμῆνα τμήματα τελούστων ἢ ἐνταῖον δασικῆν διαχειρίσιν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ διαχειρίσεως μὴ δημοσίων δασῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς περὶ ἀναδατομῶν νομοθεσίας, γενόμενῃ ἀναγνώρισις δικαιωμάτων κυριότητος ἐπὶ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν ἀνωτέρω περιοχῶν ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς κτηματολογικούς πίνακας ἀναδατομῶς ἐγγεγραμμένων ὡς δικαιούχων, θεωρεῖται ὡς ὑποκαταστήσασα τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς δασικῆς νομοθεσίας ἀναγνώρισιν βιοκτησίας.

3. Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ άρθρου 216 τοῦ Ν. 4173/1929 χορηγηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπ' ἀριθ. 30039/5.6.46 ὁδία διακομῆς τοῦ συνιδιοκτήτου δάσους τῆς περιοχῆς Ἀχλαδίου Εὐβοίας θεωρεῖται ἀναγνωρίσασα καχυρισμῆνα δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τῶν διανεμηθέντων δασοτεμαχίων.

4. Ἀπαντᾷ οἱ περιορισμοί, οἱ προσβλεπόμενοι ἀπὸ τὰς σχετικὰς περὶ μὴ δημοσίων δασῶν διατάξεις τῆς δασικῆς νομοθεσίας, ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δασοτεμαχίων.

Ἄρθρον 66.

Κατανοτεμάχια.

1. Ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παρ. 1 καὶ τῶν περιπτώσεων α', β' καὶ γ' τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων φέονται, ἐν μείξει ἢ μὴ μετ' ἄλλων δασοπονικῶν εἰδῶν, ἐξημερωμένοι ἢ μὴ καταναίσι, τῶν ὁπίων ὁ ἀριθμὸς κατὰ στρέμμα εἶναι μείζων τῶν ὀκτώ, δύναται νὰ παραχωρηθῶν κατὰ κυριότητα ἐπὶ τῇ ἀποκλειστικῇ σκαπῇ δενδροκομικῆς καὶ μόνον ἐκμεταλλεύσεως εἰς τοὺς κατέχοντας αὐτάς. Τὸ οὕτως ἀποκτώμενον δικαίωμα κυριότητος μεταβιβάζεται εἰς τοὺς ἐκ τῶν καθολικῶν διαδόχων συνεχίζοντας τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐν ἑλλείψει τούτων, μόνον εἰς μόνιμους κατοίκους τῆς Κοινότητος, ὄντας καὶ καλλιεργητάς. Ὁ πρὸς τὸν ἢ τοιαύτην παραχώρησις ὑποχρεοῦται, ὅπως προεβῆ εἰς ἐμβολιασμούς, καθαρισμόν τῆς ἀγρίας θλαστήσεως, φυτεύσεις καὶ εἰς ἐκμετάλλευσιν τῶν κατανοθέντων συμφύων πρὸς μελέτην ἐγγεγραμμένων ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ κατὰ τὰς ὑδατῆς αὐτῆς. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους δύναται ὁ πρὸς τὸν ἢ τοιαύτην παραχώρησις νὰ ἐνεργῇ φυτεύσεις καὶ συγκαλλιέργειαν ἑτέρων ἡμέρων καὶ ἀγρίων δένδρων ἢ καὶ γεωργικῶν φυτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν παρελέσσεται ἢ δευδρακαμικῆ δι' ἐμβολιασμένων κατανέων ἐκμετάλλευσιν. Ἡ ὡς ἄνω παραχώρησις γίνεται ἄνευ ἀνταλλάγματος καὶ δὲν δύναται νὰ ἀφορᾷ εἰς περισσότερα τῶν τεσσαρῶν τετραμῶν δι' ἑκάστην δικαιοῦχον. Τὰ τῆς διαδικασίας παραχωρήσεως, τῆς ἐκπτώσεως τοῦ παραχωρησιούχου λόγῳ μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὄρων τῆς παραχωρήσεως καὶ πάντα τὰ λοιπὰ θέματα, θὰ καθορισθῶν διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδόμενου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δύναται νὰ παραχωρηθῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου δημοτικού ἢ κοινοτικού συμβουλίου, ἐγγεγραμμένην ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς δημοσίων ἢ κοινοτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων φέονται ἐμβολιασμένοι ἢ μὴ καταναίσι, ἢ ἄλλα ὀπωροφόρα ἢ καρποφόρα δένδρα. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Γεωργίας ὁρίζονται τὰ τῆς διαδικασίας ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων, τὰ τῆς κατακύλης ἀποζημιώσεως γρήσει πρὸς τοὺς δήμους ἢ τὰς κοινότητες ὡς καὶ πάντα ἄλλα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄρθρον 67.

Δασωθέντες ἀγροί.

1. Ἄγροί κείμενοι ἐντὸς ἢ πλησίον δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐξημερωμένων τῶν κατηγοριῶν τῆς παρ. 1 ἐδάφ. α' καὶ β' καὶ τῶν κατηγοριῶν α' ἕως καὶ στ' τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἀποβαλλόντες τὸν ὄν ἐκτεκτονὸν πρότερον ἀγροτικὸν χαρακτήρα, λόγω φυσικῆς δασώσεως αὐτῶν ἐπελθούσης συνεπεία τῆς μὴ καλλιεργείας τῶν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐφεξῆς, ἀναγνωρίζονται δι' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ὅτι δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Εἰδικῶς διὰ τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδάφ. γ' τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 4 τὸ παρὸν ἄρθρον ἰσχύει διὰ δασωθέντας ἀγρούς μείζους ἐκτάσεως ἐπτά (7) στρεμμάτων καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἀεροφωτογραφίας λήψεως τοῦ ἔτους 1945 προκύπτει ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἢ ἐκτασις ἦτο ἀγρὸς τὴν δὲ ἀναγνώρισιν αἰτεῖται, ὁ κατὰ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1940 βιομηχανικὸν δικαίωμα κυριότητος κάτοχος τῶν ἀγρῶν τούτων. Τὸ δικαίωμα αὐτὸ ἔχουν καὶ οἱ καθολικοὶ διάδοχοι τοῦ ἀνωτέρω κατόχου, οἱ προκολλητῆται καὶ οἱ εἰδικοί διάδοχοι τούτου, ἐὰν τυγχάνουν σθένου. Κατόντες ἢ συγγενεῖς ἐκ πλαγίου μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ.

Ἡ ἀναγνώρισις γίνεται εἴτε πρωτοβουλία τῆς δασικῆς ἀρχῆς εἴτε κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως πρὸς τὴν τοπικὴν δασικὴν ἀρχήν, ὑποβαλλομένης ὑπὸ τοῦ βιομηχανικοῦ δικαίωματος κυριότητος καὶ συνοδευομένης μετὰ ἑκατὸ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα κατοχῆς καὶ κυριότητος, ὡς καὶ μετ' ὑπεύθυνον δήλωσιν τοῦ Ν.Δ. 105/69 περὶ τῆς κατοχῆς καὶ καλλιεργείας τῆς διακδικουμένης ἐκτάσεως πρὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

2. Ἡ αἴτησις ἐξετάζεται ὑπὸ Δασολόγου Δημοσίου ὑπαλλήλου, δι' αὐτοψίας, ἐφαρμογῆς τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς κατοχῆς στοιχείων, ἐκτιμῆσεως τῶν τυχόν ὑπαρχόντων προσήλων τεμαχίων καλλιεργείας, ἤτοι ἐαθμίδων, ὀπωροφόρων δένδρων, ἢ γῶν ἀρδεύσεως, διαφορῶν εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς θλαστήσεως ἐν σχέσει μετὰ τὰς γεωτονικὰς ἐκτάσεις, λιθοσφαιρῶν, ὄρασημῶν, περιφράξεων, παλαιῶν κτισμάτων ἢ ἐρείπιων ὡς καὶ διὰ λήψεως ἐνόρκων μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἐν περιπτώσει δὲ ἀμφιβολιῶν καὶ δι' ἐρμηνείας τῆς οἰκείας ἀεροφωτογραφίας λήψεως ἔτους 1945, συντάσσεται δὲ ἐκθεσις μετὰ διαγράμματος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαραιτήτως διατυπῶνται πρότασις περὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως τοῦ αἰτήματος, ἢ ὁποία ὑποβάλλεται μετὰ τῆς οἰκείας Διευθύνσεως Δασῶν εἰς τὸν Νομάρχον.

3. Ἐὰν ἡ ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου εἶναι ἀπορριπτικῆ, ὁ αἰτῶν δικαιούται νὰ προσφύγει, ἐντὸς μῆνος ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς τοῦ άρθρου 10 παρ. 3 τοῦ παρόντος. Ὡστόσο, ἐὰν ὁ Νομάρχης διαφωνεῖ πρὸς τὴν εἰσηγησιν δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν αἴτησιν εἰς τὴν ἴδιαν Ἐπιτροπήν.

4. Πρωτόκολλα βιομηχανικῆς ὀποβολῆς ἢ ἀρνήσεως τῶν δασικῶν ἀγρῶν πρὸς χορήγησιν τῶν ἀναγκαιῶν ὀδειῶν ὑλοτομίας ἢ ἄλλης καρπώσεως τῶν ἐκτάσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος, ἀκυροῦνται δι' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἐκδιδόμενης κατὰ τὰ ἀνωτέρω. Ἡ προσβολὴ τοῦ πρωτοκόλλου ἢ τῆς ἀρνήσεως χωρεῖ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ πρωτοκόλλου ἢ τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ὑλοτομίας κλπ. αἰτήσεως.

Ἐξαιρετικῶς ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δύναται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ὑποβάλουν τὴν ἐν παρ.

1. Αναφερομένην αίτησιν έστω και έάν τή ενδοθέντα κατ' αυτών η των δικαιοπρόσρχων των πρωτόδικων κατέστησαν τελεσίδικα.

Κατά της αποφάσεως του Νομάρχου χωρίς προηγμένη ένωπιον των Έπιτροπών του άρθρου 10 παρ. 3 του παρόντος έντός μηνός από της έπιδόσεως ταύτης.

5. Αι αποφάσεις του Νομάρχου και των Έπιτροπών του άρθρου 10 παρ. 3 δεν έπιπέδουν τους προσβάλλοντες δικαιομακτα κωφεύοντες επί των έκτάσεων του παρόντος άρθρου, να προσφύγουν εις τα πολιτικά δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΝ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

* Άρθρον 68.

Παράσσεις αναφερόμεναι εις τή προστατευτικά μέτρα.

1. Διά φυλάξεως μέχρις ένός έτους τιμωρείται: α) ό καθ' οιονδήποτε τρόπον παρεμποδίζων την κατά τή άρθρα 11 και 12 φωτογράφησιν ή χαρακτηρίσασιν δασών και δασικών εκτάσεων, β) ό καθ' οιονδήποτε τρόπον βλάπτων ή καταστρέφων τή υπό του άρθρου 16 προσδεδόμενα προστατευτικά έργα ή άλλως πως παρακλύων την επέλευσιν αυτών, γ) όσον δέν συντρέξει περίπτωσης έκρυθμίας άξιοποίησιν πράξεως, γ) ό δασικών, καταστρέφων ή μετακινών τήσ υπό του άρθρου 20 προσδεδεμέναις πινακίδας, δ) όι διοικούντες τούσ κατ' άρθρον 22 αναγκαστικούς συνεπιτηριμούς, όστινες δέν έπιπλήρουν τήσ υπό τήσ παρ. 2 στοιχ. α, β, γ και δ' τού έν λόγω άρθρου έπιβαλλομένησ υποχρεώσεις.

2. Η έξ άμελείας τέλεισιν τών έν τή προηγούμενήν παραγράφω πράξεων τιμωρείται διά φυλάξεως μέχρις έξι (6) μηνών.

* Άρθρον 69.

Παράσσεις αναφερόμεναι εις τήν άντιμετώπισιν πυρκαϊών.

1. Οι παράσσει τών διατάξεων του άρθρου 23 του παρόντος νόμου τιμωρούνται διά φυλάξεως δύο μηνών μέχρις ένός έτους, έάν δε αι παράσσεις έγένοντο έντός περιουχής χαρακτηριστικής ύψους επικυβάνου κατ' άρθρον 25 τιμωρούνται διά φυλάξεως τούλάχιστον έξι μηνών. Έάν αι παράσσεις αύται έσγουν ως επαναλαμβανον πυρκαϊών εις διάσει ή διασική έκτασιν έπιβάλλεται φυλάκισις τούλάχιστον δύο έτών.

2. Όστις παραμελεί την άνήκουσιν αύτω υποχρέωσιν έπιπέσεισ άηλίτου νεωτέρου τών 17 έτών ή προσώπου άκαταλόγητου ή ήλατωμένου πρὸς καταλογισμόν ικανότητος τιμωρείται διά φυλάξεως μέχρις ένός έτους, έάν εκ τής παραμελείσεως ταύτης τὸ υπό την έποπτείαν αύτου πρόσωπον προκαλέσει πυρκαϊάν εις δάσει ή δασικήν έκτασιν. Διά τής αύτης ποινής τιμωρούνται και οι άπαρχαλούντες προσωποικόν εις έργασίας έκτελουμένησ έντός ή πλησίον δασών ή δασικών έκτάσεων, οι όποιοι δέν έλάβον τή προσήκοντα μέτρα έπιτηρίας και όργανώσεως τών έργασιών αυτών, έάν εκ τής τούταύτης παραμελήσεως προσκληρή πυρκαϊά εις δάσει ή δασικήν έκτασιν.

3. Κατά τών παρασσετών τής διατάξεως του άρθρου 23 παρ. 1 στοιχ. δ' ως και έκείνων, κατ' έντολήν τών υφείων αύτου ενεργούν, δύνανται να διαταχθή ή δήμους τών πρώτων τών τών καμίων, ως και τών έργασιών, μηχανημάτων, πρώτων υδάων και προσίτων του έργαστηρίου ή τεχνικού συνεφορτήματος. Έπιτίσις δύναται να ανακληρή ή άσεια λειτούργεισ του κατ' παράσσειν αύτης λειτούργούντος έργαστηρίου ή τεχνικού συνεφορτήματος.

4. Έν περιπτώσει παράσσεως τών δια τού άρθρου 24 παρ. 1 και 3 έδαφ. α' έπιβαλλομένων υποχρεώσεων, ό προϊστάμενος του οικείου τμήματος γράμμι ή μηχανοστασίου τών σιδηροδρόμων τιμωρείται διά φυλάξεως μέχρι τριών μηνών, έάν δε αι παράσσεις αύται έσγουν ως επαναλαμβανον πυρκαϊών εις δάσει ή δασικήν έκτασιν διά φυλάξεως μέχρι δύο (2) έτών.

5. Έν περιπτώσει παράσσεως τών δια τού άρθρου 24 παρ. 3 έδαφ. β' έπιβαλλομένων υποχρεώσεων, ό αρμόδιος διά την συντήρησιν τού σιδηροδρομικού δικτύου διευθυντής ως και ό διευθυντής τών σιδηροδρομικών σταθμών, τών σταθμών ύπεραστικής λεωφορείων και σταθμών διεδίων έξωνικών δέων τιμωρούνται διά κρητέσεως ή προσίτιου. Διά τής αύτης ποινής τιμωρούνται έπίσης οι παράσσει τών ΚΤΕΑ και οι έπισηκίται τών λεωφορείων δημότησας και ιδιωτικής χρήσεως κλάσος και ό αρμόδιος διευθυντής τών σιδηροδρόμων έν περιπτώσει παράσσεως τών δια τής παρ. 6 του άρθρου 24 έπιβαλλομένων υποχρεώσεων.

6. Οι μη συμμορφούμενοι πρὸς τήσ έπιβαλλομένησ εις αύτούσ δια τών άρθρου 24 παρ. 4 και 48 παρ. 4 προσδεδεμένων μέτρων πρὸς τὸ Νομάρχου υποχρεώσεις τιμωρούνται, σύμφωνα με τὸ άρθρον 458 Π.Κ.

7. Οι παράσσει τής διατάξεως του άρθρου 29 παρ. 1 τιμωρούνται διά φυλάξεως μέχρις ένός έτους. Υπερβαλλή ή όργανα τών υπό τὸ ως άνω άρθρου προσδεδεμένων άρθρων, μη συμμορφούμενοι πρὸς τήν υπό τής παραγράφου 2 του αύτου άρθρου έπιβαλλομένην εις αύτά υποχρέωσιν, διακρίττουσ παράσσειν καθ'ήκοντος, τιμωρομένην με τήν ποινήν του άρθρου 259 Π.Κ.

8. Έγγεγραμμένοι εις τούσ κατ' άρθρον 31 παρ. 2 καταλόγους, οι όποιοι άρνούσιν έν περιπτώσει πυρκαϊάς να συμμορφωδών πρὸς τήσ διαταγής τής δασικής αρχής, τιμωρούνται διά φυλάξεως μέχρις ένός έτους. Με τήν αύτήν ποινήν τιμωρούνται όσάυτως άήμαρχοι ή πρόεδροι κοινοτήτων μη συντάσσοντες τούσ κατ' άρθρον 31 παρ. 2 προσδεδεμένους καταλόγους.

9. Οι κατ' άρθρον 34 παρ. 1 όριζόμενοι πρὸς φυλάξιν έκτάσεως εις ήν έξεργασίη πυρκαϊά, άπομακρυνόμενοι άδικαιολογητώς από ταύτης τιμωρούνται διά φυλάξεως μέχρις έξι μηνών.

10. Οι παράσσει τών κατ' άρθρον 36 έπιβαλλομένων κανονισμών τιμωρούνται, σύμφωνα με τὸ άρθρον 458 Π.Κ., έάν δέν συντρέχη περίπτωσης βαρύτερας άξιοποίησιν πράξεως.

* Άρθρον 70.

Παράσσεις υποχρεώσεων σχετικών πρὸς άναδασώσεις.

1. Ό έγγεσών ή γεωργικώς καλλιεργών έκτασιν κτηνυχθείσιν ως άναδασωμένησ τιμωρείται διά φυλάξεως τούλάχιστον τριών μηνών. Με τήσ αύτης ποινής τιμωρούνται και έκείνοι κατ' έντολήν τών υφείων έπιβαλλομένων αι έν λόγω παράσσει. Ό άσκων βοσκήν έντός άναδασωτέας έκτάσεως και ό μη λαμβάνων τή προσήκοντα μέτρα διά τήν μη εισόδον τών ζώων έν έξει τήν φυλάξιν έντός τούσας έκτάσεως, ως και ό έπιτρέπων τήν βοσκήν εις τρίτους τιμωρείται διά φυλάξεως μέχρις ένός έτους.

2. Ό βλάπτων ή καταστρέφων δασικὰς φυτείας, φυτώρια ως και πάσης φύσεως έγκαταστάσεις και έργαλεία, χρησιμοποούμενα διά τήν άναδασωσιν περιουχής κτηνυχθείσιν άναδασωτέας και έν γένει ό καθ' οιονδήποτε τρόπον παρεμποδίζων τήν άναδασωσιν τούταύτης έκτάσεως, ιδία διά τής παρακλύσεως τών όργάνων τής δασικής ύπηρεσίας ή τών κατ' έντολήν ταύτης έργαζόμενων, τιμωρείται διά φυλάξεως μέχρις ένός έτους.

* Άρθρον 71.

Άνεπιτήρητος μεταβολή χρήσεως.

1. Όστις έντός δάσει ή δασικής έκτάσεως, άνω διακλωμάτος ή καθ' ύπερβολήν τών υπό τού παρόντος νόμου προσδεδεμένων έξεπιπέσει άνεπιτήρησ όικόδησεσ κτισμα ή παρασκευασσεί εις τήν ποσιν εύκατάσταται τιμωρείται διά φυλάξεως τούλάχιστον τριών μηνών.

2. Κατά τών παρασσετών τής προηγούμενης παραγράφου έπιβάλλεται ύποχρεωτικώς δήμους τών προσίτων τών ως άνω άξιοποίησιν πράξεων ως και τών άντικειμένων, τή όποία έργησόμεσαν ή ήσαν προοριζόμενα πρὸς τέλεισιν αυτών. Η δασική αρχή διατάσσει και, έν άνάγκη του ύποχρέου, έκτάσει άνω έκείσε διατυπώσεως τήν καταθέσεισ τών νυμφομένων

3. Ο παρανόμως έκχερσών δάσος ή δασικήν έκτασιν, ό καλλιεργών έκτασιν έκχερσωθείσιν παρανόμως ή παραβλάπτων καθ' οιονδήποτε τρόπον τήν κατά προοριστήν χρήσιν δάσους ή δασικής έκτάσεως ως και ό ένεργών επί τιαύτης έκχερσωθείσας έκτάσεως πράξεις διακατοχής τιμωρείται: διά φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών. Με τάς αύτας ποινάς τιμωρούνται και έκείνοι κατ' έντολήν ή παρότρυνσιν ή οϊονδήποτε υποσθένησιν τών όποιων έτελεσθήσιν και έν λόγω παραβάσεως. Κατά τών παραβάτων επέβάλλεται ύποχρεωτικώς δήμευσις τών προϊόντων τών ως άνω άξιοποιώνων πράξεων, ως και τών άντικειμένων τά όποια έχρησίμεισιν ή ήσαν προορισμένα προς τέλεισιν αύτων.

4. Είς τούς παραβάτας τών διατάξεων τών παραγράφων 1 και 3 του παρόντος άρθρου επέβάλλεται όπωσδήποτε και χρηματική ποινή έν αρχαίων πέντε χιλιάδων (5.000) μέχρις ένός εκατομμυρίου (1.000.000).

5. Έκτελεσται έργων διανοίξεως όδών μή συμμορφούμενοι προς τάς κατ' άρθρον 48 παρ. 1 του παρόντος νόμου ύποδείξεις τής δασικής ύπηρεσίας τιμωρούνται, συμφώνως προς τό άρθρον 458 Π.Κ.

6. Οί παραβαίνοντες τούς υπό τής δασικής ύπηρεσίας κατ' άρθρον 52 παρ. 4 έγκρινομένους κανονισμούς τιμωρούνται, συμφώνως προς τό άρθρον 458 Π.Κ.

7. Οί μή συμμορφούμενοι προς τάς υπό τών άρθρων 51 παρ. 3 και 57 παρ. 4 και τάς κατ' εφαρμογήν αούτου υπό τής δασικής άρχής επέβαλλομένας ύποχρεώσεις τιμωρούνται διά φυλακίσεως μέχρις ένός έτους και διά χρηματικής ποινής 200.000 μέχρις 10.000.000 δραχμών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 72.

Δικαίωμα προτιμήσεως.

1. Προκειμένου περί ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων έσαν τών πενήκοντα (50) στρεμμάτων, τών όποιων οι ιδιοκτήται επιθυμοϋν να μεταβιβάσων ταύτα προς τρίτους διά πωλήσεως, τό Δημόσιον κέκτηται δικαίωμα προτιμήσεως επί ίσοις όροις διά τήν άγοράν αούτων.

Τό δικαίωμα τούτο ύφίσταται και ως προς ιδανικά μερίδια τών ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων τά όποια πωλούνται ως τιαύτα. Τό δικαίωμα προτιμήσεως δέν δύναιται να άσκηθής επί ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων αι όποια ύπήχθησαν εις οικιστικήν περιούχην ή άπετέλεσαν τιαύτην περιούχην ή επί ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων άνηκόντων εις οικοδομικούς συνεταιρισμούς διά τήν παραχώρησιν τών επί μέρους δασοτεμαχίων εις τά μέλη των, έκτός άν συντρέχει περίπτωσις άσκήσεως αούτου κατά τάς διατάξεις τής πολεοδομικής νομοθεσίας.

2. Πάς ιδιοκτήτης δάσους ή δασικής έκτάσεως προτιθέμενος να πωλήσιν τούτο ή τιαύτην προς οιονδήποτε τρίτον ύποχρεούται να γνωστοποιήσιν τήν τιαύτην πρόθεσιν του προς τόν οικείον δασάρχην δι' έγγραφου δηλώσεως του περιεχοϋσας συνεπικριν περιγραφήν του προς πώλησιν δάσους ή δασικής έκτάσεως μετά μνείας τών τίτλων κτήσεως αούτου ή τής άποφάσεως άναγνωρίσεως τής ιδιοκτησίας του, τών στοιχείων του ύποψηφίου άγοραστοϋ και του τιμήματος εις ό συνεφωνήθη ή να πραγματοποιηθή ή πώλησις. Ο δασάρχης διαβιβάζει άμελλητι τήν δήλωσιν προς τό Νομαρχιακόν Συμβούλιον Δασών, τό όποϊον, διαπιστούς τήν ύπαρξιν τίτλων ή άποφάσεων άναγνωριστικών τής κυριότητος και κρίνον περί του εύλόγου του ζήτουμένου τιμήματος, άποφαίνεται περί τής ένδεικνουμένης άσκήσεως ή μή του δικαιώματος προτιμήσεως

εις τήν συγκεκριμένην περίπτωσιν. Έάν οι προσκομιζόμενοι τίτλοι ή άποδεικτικά τής κυριότητος στοιχεία κρίνονται μή άπαρκή ή δέν άναφέρονται εις τό προς πώλησιν άκίνητον, τό νομαρχιακόν συμβούλιον δασών παραπέμπει τό θέμα τής άναγνωρίσεως τής κυριότητος εις τό οικείον Συμβούλιον Ίδιοκτησίας Δασών, επίλυθησάνμενον και άποφαινόμενον επί τούτου κατ' άπόλυτον προτιμήσιν. Η τιαύτη παραπομπή γνωστοποιείται προς τόν υποβαλλόντα τήν δήλωσιν ή τόν άντίκλητον αούτου. Έκδοθείσας θετικής γνωμοδοτήσεως του τελευταίου τούτου συμβουλίου και γενομένης τιαύτης άποδεικτικής ύπό του Ύπουργού Γεωργίας, ακολουθούνται τά έν τή έπομένη παραγράφω όριζόμενα.

3. Έφ' όσον τό Νομαρχιακόν Συμβούλιον ήθελε άποφανθή ύπερ τής άγοράς του δάσους ή τής δασικής έκτάσεως εις τήν προσφερομένην τιμήν, ό δηλών καλείται δι' έγγραφου προσκλήσεως του Νομαρχου επιδομένης εις αούτον ή τόν έν τή δηλώσει όριζόμενον άντίκλητον τό βραδύτερον έντός μηνός από τής ύποβολής τής δηλώσεως του, όπως προσέλθην ένώπιον συμβολαιογράφου έν καθοριζόμενη έν τή προσκλήσει ήμέρα και ώρα προς ύπογραφήν του πωλητηρίου συμβολαίου επί τή εις αούτον καταβολή του δηλωθέντος τιμήματος. Η κατά τά άνωτέρω όριζόμενη ήμέρα ύπογραφής του συμβολαίου δέν δύναται να άπέχη πέραν τών δέκα ήμερών από τής λήξεως τής διαληφθείσας μηνιαίας προθεσμίας. Η ως άνω μηνιαία προθεσμία παρεκτείνεται κατά τρεις εισέτι μήνας έν περιπτώσει παραπομπής του θέματος τής άναγνωρίσεως τής ιδιοκτησίας εις τό Συμβούλιον Ίδιοκτησίας Δασών, συμφώνως προς τά έν τή προηγουμένη παραγράφω όριζόμενα.

4. Έάν τό Δημόσιον δέν άσκήσιν τό δικαίωμα προτιμήσεως ή παρέλθουν αι προθεσμίες του ένός ή τεσσάρων μηνών κατά τά προβλεπόμενα εις τάς προηγουμένας παραγράφους, ό δηλών δικαιούται να χωρήσιν έλευθέρως εις τήν σύναψιν τής συμβάσεως πωλήσεως του δάσους ή δασικής έκτάσεως προς τόν γνωστοποιηθέντα ύποψηφίον άγοραστήν ή και έτερον άντι του δηλωθέντος τιμήματος ή μεγαλύτερου. Τήν εύχέρειαν τιαύτην κέκτηται ό ιδιοκτήτης του δάσους ή δασικής έκτάσεως επί δύο έτη από τής εις αούτον περιελεύσεως τής άρνητικής άπαντήσεως επί τής κατά τήν παραγραφον 2 δηλώσεως του.

5. Πάσα αίτία πωλήσεως μεταβίβασις τής κυριότητος ιδιωτικού δάσους ή δασικής έκτάσεως άνευ προηγουμένης τηρήσεως τών διατάξεων του παρόντος άρθρου, ή ή μεταβίβασις άντι τιμήματος μικροτέρου του περιλαμβανομένου εις τήν κατά τήν παρ. 2 του παρόντος άρθρου δήλωσιν ύπόκεινται εις άκύρωσιν κηρυσσομένην δι' άποφάσεως του κατά τόπον άρματού πρωτοδικείου κατόπιν άγωγής του Δημοσίου έγειρομένης έντός διτίας από τής τιαύτης μεταβιβάσεως. Είς πάσαν περίπτωσιν πωλήσεως δάσους ή δασικής έκτάσεως ό συντάσσων τό συμβόλιον ύποχρεούται να έρευνήσιν τήν τήρησιν τών διατάξεων του παρόντος άρθρου και να κάμη σχετικήν μνείαν εις τό συμβόλιον, ως και να διαβιβάσιν άντίγραφον τούτου άμελλητι εις τόν οικείον δασάρχην.

6. Οί συμβαλλόμενοι και μή συμμορφούμενοι προς τάς διατάξεις του παρόντος άρθρου, ως και του άρθρου 60 του Ν.Δ. 86/1969, διώκονται ποινικώς και τιμωρούνται διά φυλακίσεως μέχρις ένός έτους.

7. Διά προεδρικού διατάγματος επιδομένου τή προτάσει τών Ύπουργών Οικονομικών και Γεωργίας καθορίζεται εις τάς λεπτομερείς αούτης ή διά τήν έφαρμογήν τών διατάξεων του παρόντος άρθρου διαδικασία και ειδικώτερον ό τύπος τής ύποβλητέας ύπό του πωλητοϋ δηλώσεως, ως και τής προς αούτον προσκλήσεως, τά του έλέγχου τών τίτλων και τής έν περιπτώσει μή ύπάρξεως άδιαμφισβητήτων τίτλων παραπομπής του θέματος τής άναγνωρίσεως τής ιδιοκτησίας εις τό οικείον Συμβούλιον Ίδιοκτησίας Δασών, τά του τρόπου καταβολής του τιμήματος εις βάρος του προϋπολογισμού του οικείου Τομείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, ως και πάσα άλλη άναγκαία λεπτομέρεια.

3. Η κατά τὰς προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμενη αναλόγως δέον να κηρυχθή εντός τριετίας από τῆς ὑπὲρ ταύτης γνωμοδοτήσεως τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν, ἄλλως ἢ διὰ τῶν ἐκτάσεων χωρεῖ ἐλευθέρως.

4. Αἱ κατά τὸ ἄρθρον 18 παρ. 2 ἔδαρ. Α', Β' καὶ Γ' τοῦ Ν. 2185/1952 ἤδη συντελεσθεῖσαι ἀπαλλοτριώσεις διατηροῦν τὸ κύρος των, ἢ δὲ πραγματοποιήσῃς τοῦ δι' αὐτὸν ἐπιδιωχθέντος σκοποῦ εἶναι πάντοτε ἐλευθέρω, μὴ κωλυμένη ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

5. Διοικητικαὶ παραχωρήσεις δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων πρὸς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλῃ νομικῶς πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ καὶ ἰδιώτας ἐνεργηθεῖσαι μετὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967 κατὰ παράδειγμα τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως κειμένων διατάξεων, ἀνακαλοῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐντός τριετίας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀναβαρτήσεως τοῦ διαδραμόντος χρόνου καὶ τῆς τυχόν μεταγραφῆς τοῦ ὡς ἄνω ἀκύρου τίτλου. Ἡ ἐκ νέου παραχώρησις τούτων κατὰ κυριότητα ἢ κατὰ χρῆσιν ἐπιτρέπεται μόνον ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

6. Γαῖα τῆς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (Ν.Δ. 86/18.1.1969) μεταβιβασθεῖσαι εἰς κτηνοτρόφους διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου νομίμως μεταγραφέντος, ἐφ' ὅσον προέρχονται, εἴτε ἐξ ἐκτάσεων ἐξαρθεσιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας ὑπὲρ τῶν φερομένων ὡς ἰδιοκτητῶν τῶν ἐκ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς νομοθεσίας, εἴτε ἐξ ἀγορᾶς κτημάτων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκυσίας πωλήσεως τοῦ ἄρθρου 127 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος (Β.Δ. 29 — 10/6.12.1949) καὶ ἄρθρ. 7 τοῦ Ν.Δ. 2185/52 «περὶ ἀπαλλοτρίωσης κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ κτηνοτρόφων», παραχωροῦνται κατὰ κυριότητα καὶ ἄνευ ἀναλλάγματος μερίμνη τῆς Δ' υστερῶς Ἑγγείου Ἱδιοκτησίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τοὺς κτηνοτρόφους εἰς τοὺς ὁποίους μετεβιβάσθησαν αἱ γαῖαι αὐταὶ διὰ τοῦ ὡς ἄνω συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἢ εἰς τοὺς καθολικοὺς ἢ εἰδικῶς διαδόχους αὐτῶν ἐφ' ὅσον τυγχάνουσιν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα κτηνοτρόφοι ἢ γεωργοκτηνοτρόφοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῆς παραχωρήσεως.

Ἡ κατὰ τ' ἄνω παραχώρησις διενεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἀνακαλεῖται δὲ δι' ὁμοίας ἀποφάσεως εἰς περιπτώσιν ἀφαιρέτου μεταβολῆς τῆς χρήσεως τῶν παραχωρουμένων ἐκτάσεων ὡς κτηνοτροφικῶν ἢ κατακτητέων τῶν εἰς τεμάχια μὴ δυνάμενα ν' ἀποτελέσουν αὐτοδύναμον κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἐν συγχρητισμῷ πρὸς τὴν βιοκλιματικὴν τῆς ἐκτάσεως.

7. Τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ρυθμίσεως ἐξαιροῦνται αἱ ἐκτάσεις ἢ τμήματά αὐτῶν αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὰς κατηγορίας τῆς παρ. 1 ἔδαρ. α' καὶ β' καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ χωροληξιακὰ ἔδαρη, τὰ κείμενα εἰς τὰς ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένης περιοχῆς. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐκτάσεων αὐτῶν ὡς ἰδιοκτησίας τρίτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς ἰσχυροῦς δασικῆς νομοθεσίας.

8. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐντός ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, καθορίζονται τὰ τῆς ὑποβολῆς τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τὰ τῆς διαδικασίας διὰ τὴν διενέργειαν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχωρήσεων, τὰ τοῦ τρόπου καὶ διαδικασίας τυχόν κατακτητέων, τὰ τῶν περιουσιαστικῶν καὶ κυρώσεων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὄρων καὶ πάντα ἑτέρα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια.

9. Ἐκτάσεις περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 1 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ. 221/74 «περὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τινῶν καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. 203/68 περὶ παραχωρήσεως ἢ ἐκμισθώσεως ἐπι-

κτικῶν ἐκτάσεων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς Περιφερειακῆς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως, δύνανται νὰ παραχωροῦνται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως Α.Ε. (ΕΤΒΑ) κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων τούτων ὀριζομένην διαδικασίαν πρὸς δημιουργίαν Βιομηχανικῶν Περιοχῶν ὑπὸ ὅρους καθοριζομένους εἰς τὴν κοινὴν Ὑπουργικὴν ἀπόφασιν.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν γενομένων παραχωρήσεων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ παράγραφοι 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 221/1974 οὐδὲ ἀπαιτεῖται ἢ ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένη οἰκονομοτεχνικὴ μελέτη καὶ ἄδεια σκοπιμότητος. Τὰ ἄνωτέρω ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένων παραχωρήσεων πρὸς τὴν ΕΤΒΑ Α.Ε. διὰ τὴν δημιουργίαν Βιομηχανικῶν Περιοχῶν.

10. Ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων δι' ἀποφάσεως τῆς Ε.Α. πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γεωργοκτηνοτρόφων, εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἔλαβε μὲν χώρα διανομὴ τῶν καλλιεργησίμων ἐκτάσεων, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν βοσκησίμων τοιούτων, λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ ἀποκατασταθέντες προϋτίμησαν τὸ σύστημα τῆς ἀνακίβη βοσκῆς τῶν παραχωρηθέντων αὐτοῖς κτηνοτροφικῶν κλήρων, οἱ ἀποκατασταθέντες γεωργοκτηνοτρόφοι ἐκαστοῦ χωρίου ἀναγνωρίζονται ἐξ ἀδικαιρέτου συγκύριοι τῆς ἀπαλλοτριώσεως βοσκησίμου ἐκτάσεως κατὰ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων ὧν ἕκαστος ἐκρίθη δικαιούχος.

11. Συμβόλαια ἀναλλαγῆς καταρτισθέντα καὶ ὑπογρασθέντα μετὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημοσίον καὶ ἰδιωτῶν, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ πρὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ, καὶ δι' ὧν ἀντηλλάγησαν ἰδιωτικὰ δάση καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις μὲ δασικὰς ἢ μὴ ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου, εἶναι ἔγκυρα καθὼς καὶ αἱ εἰς αὐτὰ περιεχόμεναι συμβάσεις ἀναλλαγῆς, ἐφ' ὅσον κατηρητίσθησαν συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 86/1969.

12. Δασικαὶ ἐκτάσεις, ἀγορασθεῖσαι μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1969 δι' ὀριστικῶν συμβολαίων πρὸς οἰκονομικῶν συνεταιρισμῶν καὶ ὑπαγθεῖσαι εἰς τὸ σχέδιον πόλεως μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1970 διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Γεωργίας, μεταβιβασθεῖσαι δὲ, ἐν δλω ἢ ἐν μέρει, διὰ ἄριστικῶν συμβολαίων εἰς τὰ μέλη των, θεωροῦνται ὡς μὴ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Δημόσιον.

13. Ἰδιωτικαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἐφαπτόμεναι ἐγκυκλιόμενου σχεδίου Δήμου ἢ Κοινότητος καὶ τῶν ὁποίων ἔχει ἀρθεῖ ὁ χαρακτηρισμὸς ὡς ἀναδασωτέων, ἐντέσσονται εἰς τὸ ἐγκυκλιόμενον σχέδιον τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος διὰ προεδρ. Δ'τος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δημ. Ἔργων καὶ Γεωργίας, ἐφ' ὅσον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔχει ἐγκριθεῖ ἡ ὑπαγωγή των εἰς τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον ὑπὸ τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου καὶ τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, μετὰ τὴν γενομένην προηγουμένης παραχωρήσιν ἄνευ ἀναλλάγματος εἰς τὴν Δήμον ἢ τὴν Κοινότητα τῶν προβλεπομένων κοινοχρήστων χώρων τοῦ σχεδίου.

Ἄρθρον 76.

Εἰδικὸς λογαριασμὸς Κ.Τ.Γ.Κ.Δ.

1. Ἀπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα ἔσοδα ἢ εἰσπράξεις τοῦ Δημοσίου ἐκ πωλήσεων, παραχωρήσεων, ἐπιβολῆς γραμματικῆς εἰσφορᾶς, ἢ ἀποζημιώσεως διὰ χρῆσιν ἢ φθορὰν δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς καὶ τὰ τέλη διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὑπὸ τῶν Συμβουλίων Ἱδιοκτησίας Δασῶν περιέρχονται εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν διατίθενται δὲ ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν πραγματοποιήσιν ἀγορᾶς ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν αὐτῶν ἢ ἄλλων ἐκτάσεων πρὸς ἀνάδασωσιν ἢ τὴν ἐξαγορὰν ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ λογαριασμοῦ τούτου δύνανται νὰ χρηματοδοτηθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτείνοντα προγράμματα ἀνάδασώσεων εἰς περιοχὰς περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2ῦ τοῦ παρόντος νόμου, ἢ προμηθείας τεχνικῶν μέσων πρὸς ἀντιμετώπισιν βλαστοφυκτικῶν εἰς τὰς αὐτὰς περιοχὰς.

2. Διά προεδρικού διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας καθορίζονται: τὰ τῆς διαδικαστικῆς εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον χρηματικῶν ποσῶν, αἱ λεπτομέρειαι τῆς τήσεως τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ ὡς καὶ τὰ τοῦ τρόπου χρηματοδοτήσεως τῶν ἀνωτέρω ὀριζομένων σκοπῶν.

*Ἄρθρον 77.

Ἐπίλυσις χρηματικῶν διαφορῶν.

Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προβλεπόμεναι πράξεις ἐπιβολῆς χρηματικῆς εἰσφοράς ἢ καταλογισμοῦ χρηματικῆς ὀφειλῆς εἰς ἕαρος οἰοδήποτε φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ οικείου δασάρχου καὶ κοινοποιῶνται: δι' ἐπιδόσεως πρὸς ὃν ἐκρύνει ἢ ὑπογράφει. Προκειμένου περὶ ὑπογράφων ἰδιοκτητῶν ἰδιοκτητῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὡς καὶ διακατόχων δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, μὴ ἐχόντων κατοικίαν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ, ἢ κοινοποιήσις εἶναι ἰσχυρὰ ἂν γίνῃ πρὸς τὸν διορισθέντα καὶ δηλωθέντα εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν ἀντίκλητον ἢ πρὸς τὸν διαχειριστὴν τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως. Κατὰ τῆς καταλογιστικῆς πράξεως ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἀσκουμένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ρηθείσης κοινοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ κατὰ τόπον ἀρμόδιου διοικητικοῦ πρωτοδικείου. Οἱ λόγοι ἀναιρέσεως καὶ τὰ τῆς διαδικασίας ἐν γένει πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ὡς ἀνω διαφορῶν καὶ τὰ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων καὶ οἱ λόγοι ἀναιρέσεως ρυθμίζονται διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδόμενου ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν λόγῳ προεδρικοῦ διατάγματος ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ Ν. 702/1977.

*Ἄρθρον 78.

Ἐξουσιοδοτήσεις.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευόμενων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ρυθμίζονται πάσαι αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

2. Τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 7 ἕως καὶ 10 τοῦ παρόντος συμβούλια καὶ ἐπιτροπῆς μετεχόντων, ρυθμίζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν. 754/1978.

3. Πρὸς μελέτην τῶν ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου προνοηθέντων ζητημάτων, τὴν κατάρτισιν καὶ συντονισμόν τῶν ὑπ' αὐτῶν προβλεπομένων κανονιστικῶν πράξεων ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ ἐνοποίησην τῆς ὅλης δασικῆς νομοθεσίας ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ αὐτῆς καὶ προσαρμογῆς τῆς πρὸς τὰς συνταγματικὰς διατάξεις ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύνανται ἀ σὺγχροτῆσίν τε παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας εἰδικὴ νομοπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπὴ, διαβρουμένη ἐνδεχομένως καὶ εἰς τμήματα μέχρι τῶν τριῶν καὶ ἀποτελουμένη ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν, μελῶν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Εἰς ταύτην δύναται: νὰ διορισθῶν καὶ μέχρι δύο καθηγηταὶ ἀνωτάτων σχολῶν ὡς καὶ μέχρι δύο δικηγόροι ἢ ἰδιῶται ἔχοντες εἰδίκευσιν εἰς τὰ συναφῆ πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἔργον θέματα. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἄντινα μετὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶν τὰ ἔνδεκα καθορίζεται συμφωνίᾳ πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα.

*Ἄρθρον 79.

Σχέσεις πρὸς κειμένια διατάξεις.

1. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου:

α. Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, 8 ἕως καὶ 31, 33, 34 παραγράφου 1, 3 καὶ 4, 35 ἕως καὶ 40, 43 ἕως καὶ 48, 53, 153 ἕως καὶ 159, 188 ἕως καὶ 199, 202, 206 ἕως καὶ 208, 210 ἕως καὶ 218, 281 καὶ 283 ἕως καὶ 285 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 περὶ Δασικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. τ. 7Α/181.69).

β. Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου 177/1975 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 86/69 περὶ Δασικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. τ. 205Α/27.9.75).

γ. Τὰ ἄρθρα 212 (εἰς ὅ, τ: ἀφορὰ τὸ Συμβούλιον Ἰδιοκτητῶν Δημοσίων Δασῶν καὶ τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον Δασῶν) 214 ἕως 216 καὶ 225 παραγρ. 3 τοῦ Π.Δ. 433/1977 «περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» (Φ.Ε.Κ. 133Α/18.5.77).

δ. Τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ Νόμου 663/1977 «περὶ τροποποιήσεως κλπ.» (Φ.Ε.Κ. τ. 215Α/5.8.77).

2. Ρυθμίσεις τοῦ δασικοῦ κώδικος ἢ ἄλλων εἰδικῶν νόμων, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν δασικὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὰ δικαιώματα τρίτων ἐπὶ δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, τὴν διαχείρισιν τῶν δασῶν καὶ τὴν ἀσκῆσιν τῆς δασοπονίας, τὴν δασικὴν φορολογίαν, τὸ δασικὸν προσωπικόν, τὰ δασικὰ ἔργα, τὴν θήραν καὶ τὸν ποινικὸν κολασμὸν τῶν δασικῶν ἀδικημάτων, ἄντινα ἀναφέρονται εἰς τὰ ἀνωτέρω θέματα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ παρόντος δὲν θεσπίσεται ρητὴ παρέκκλισις ἀπὸ ταῦτα.

*Ἄρθρον 80.

1. Ὅπου ἐν τῷ Νόμῳ 248/1976 «περὶ φύλλου καταγραφῆς, Μητρώου Ἰδιοκτησίας καὶ ὀριζοθεσίας τῶν δασικῶν ἐκτάσεων κλπ.» ἀναφέρονται αἱ λέξεις «δασικὰ ἐκτάσει» νοούνται: αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 3 παραγράφου 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 ἐδάφιοι β' καὶ γ' τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμεναι ἐκτάσεις καὶ ἐδάφη.

2. Τὸ ἄρθρο 2 τοῦ Νόμου 248/1976 καταργεῖται.

*Ἄρθρον 81.

1. Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 248/1976 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

*Ἄρθρον 7.

Ἄμκ τῇ ἐνάρξει: τῆς συντάξεως τοῦ φύλλου καταγραφῆς (κτηματικοῦ χάρτου) περιοχῆς τινος, καλοῦνται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργεῖου κτηματογραφῆσεως, διὰ δημοσίας προσκλήσεως, ἀναρτωμένης εἰς τὸ οικεῖον Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν κατάστημα καὶ εἰς τὴν οικεῖαν Διευθυντικὴν Δασῶν ἢ εἰς τὸ οικεῖον Δασαρχεῖον, ἀνακοινουμένης δὲ καὶ δι' οἰοδήποτε μέσου ἐνημερώσεως, οἱ ἀξιοῦντες οἰοδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ὑπὸ κτηματογραφῆσιν δασικῆς ἐν γένει: ἐκτάσεως ἢ τῶν ἐντὸς αὐτῆς ὑφισταμένων ἑτέρως μορφῆς χρήσεως ἢ φύσεως ἐκτάσεων, ἔστω καὶ ἂν διὰ καλλιέργειας ἢ καθ' οἰοδήποτε τρόπον ἠλλαξάν μορφήν ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ἐξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀναρτήσεως τῆς προσκλήσεως εἰς τὸ οικεῖον Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν κατάστημα καὶ εἰς τὸ οικεῖον Δασαρχεῖον, διατυπώσουν τὰς τυχόν ἀξιώσεις των δι' ὑπομνήματος κατατιθεμένων ἀτελῶς καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς τὸν Γραμματεῖα τοῦ συνεργεῖου κτηματογραφῆσεως ἢ τὰς οικείας ὡς ἀνω δασικὰς ἀρχάς, ἢ τὸν Διοικητὴν τῆς πλησιεστέρως Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Ἐν τῷ ὑπομνήματι ἀναγράφονται λεπτομερῶς ἢ ἑκκατὶς: αἱ πλειονικαὶ διαστάσεις, τὰ ὄρια, τὸ ἀξιοῦμενον δικαίωμα, ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος κτήσεως αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπὰ κτηματολογικὰ στοιχεῖα τῆς διεκδικουμένης ἐκτάσεως. Ἡ ἀνωτέρω προσκλήσις κοινοποιεῖται καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον, διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προβολὴν τῶν τυχόν ὑφισταμένων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου.

2. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 248/1976, τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

*Ἄρθρον 11.

Πρὸς καθορισμὸν τῶν ὀρίων τῶν δασικῶν ἐν γένει ἐκτάσεων, καλοῦνται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργεῖου κτηματογραφῆσεως οἱ διὰ τῆς ἐν ἀρθρῳ 7 τοῦ παρόντος προσκλήσεως ἀξιοῦντες οἰοδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τῆς κτηματογραφουμένης δασικῆς ἐν γένει ἐκτάσεως ἢ τμήματος ταύτης, ὡς καὶ οἱ ἀξιοῦντες τοιοῦτο δικαίωμα ἐπὶ τῶν ὁρίων αὐτῆς ἀκινήτων ἑτέρων μορφῶν χρησιμοποίησεως γῆς, ὅπως ἐμφανισθῶν ἐπὶ τῶν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐξουσιοδοτουμένου ἀντιπροσώπου καὶ συνεργασθῶν μετὰ τοῦ συνεργεῖου κτηματογραφῆσεως. Τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπεῖται ἐν προκειμένῳ ὑπὸ τοῦ οικείου Διευθυντοῦ δασῶν ἢ τοῦ οικείου Δασάρχου ἢ τῶν

ανάκληρωτων ατύπων ή των υπό τούτων έντεταλμένων δασικών όργάνων. Εάν οι όμοροι συμφωνήσουν περί του όρισμού των όρίων της δασικής έν γένει έκτάσεως, συμπληρούται ή τυχόν άπαιτούμενη τήματα τις των όρίων και άναπαριστώνται επί του χάρτου οι ούτως όρισθείσαι όριοθετικά γραμμάτα.

Εν περιπτώσει άπουσίας όμώρων ή έγέρσεως άμφισβητήσεων, ο προϊστάμενος του συνεργείου συμβουλευόμενος τά εις την διάθεσίν του ύφιστάμενα στοιχεία φωτογραφήσεως και χαρτογραφήσεως, ως και εκπόσωπον του Δήμου ή της Κοινότητας ή όργανον της Αγροφυλακής, ή τούς εις τό άρθρον 10 αναφερομένους όριοδείκτας προσδιορίζει τά πιθανά όρια κατά την κρίσιν του άτινα ως τοιαύτα άποτυπώνται επί του χάρτου. Επίσης άποτυπώνται επί του χάρτου ή τοπογραφικού διαγράμματος και οι άπόψεις των αντιλεγόντων.

"Άρθρον 82.

Τό άρθρον 14 του Νόμου 248/1976 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"Άρθρον 14.

1. Πρός έκδίκασιν των κατά τά άρθρα 12 και 13 του παρόντος αντίρρήσεων ή αιτήσεων καθίσταται άρμοδίον τό Ειρηνοδικείον έν τη περιφερεία του όποίου καίται ή υπό κτηματογράφην περιοχή.

2. Διά την έκδίκασιν εκάστης κατά τό άρθρον 12 και 13 του παρόντος αντίρρήσεων ή αιτήσεων, ακολουθείται ή διαδικασία των άρθρων 789 και επόμενα του Κ.Π.Δ. «περί διαδικασίας έκουσίας δικαιοδοσίας».

3. Τό υπό του παρόντος προδλεπόμενον Ειρηνοδικείον δέν επιλαμβάνεται της εξέτάσεως των ιδιοκτησιακών δικαιών δασικών έκτάσεων, δι' ός εξέδόθησαν ήδη Δικαστικά άποφάσεις επί τακτικών άγωγών ή πράξεις των κατά Νόμον άρμοδίων εκάστοτε Διοικητικών Αρχών, δι' ών εκρίθησαν αύται ως Δημόσια ή Ίδιωτικά ή Διακατεχόμενα, επίτραπέσις της καρπώσεως των παρ' ιδιωτών ή δι' ειδικών Νόμων παρεχωρήθησαν κατά κυριότητα ή νομήν εις Δήμους ή Κοινότητας ή καλλιεργητάς ή παρεχωρήθησαν προς οιαδήποτε κάτοικους, μέχρι της 21 'Απριλίου 1967 και τέλος των περιπτώσεων καθ' ός εκκρεμούν ένώπιον των άρμοδίων Πολιτικών Δικαστηρίων ταχτικά άγωγαι».

"Άρθρον 83.

Τό άρθρο 15 του άνω Νόμου 248/1976 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"Άρθρον 15.

1. Κατά την έκδίκασιν των κατά τά άρθρα 12 και 13 του παρόντος αντίρρήσεων ή αιτήσεων τό Δημόσιον εκπροσωπείται υπό του οικείου Διευθυντού Δασών ή υπό του οικείου Δασάρχου ή των νομίμων αναπληρωτών αυτών ή του οικείου Οικονομικού Έφέρου ή υπό του Νομικού Συμβούλου ή Παρέδρου ή Δικαστικού αντιπροσώπου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, όρίζόμενος υπό του Προέδρου αυτού ή παρ' δικηγόρου του Δήμου.

Συντρεχόντων έξαιρετικών λόγων, δύναται να όρίζεται παρ' του Έπουργου Γεωργίας Δικηγόρος, όμειόμενος κατά τάς περί Κώδικος Δικηγόρων διατάξεις. Επίσης π'ς αντίλέγων δύναται να παρατη ήτε αυτοπροσώπως ήτε δι' αντιπροσώπου νομίμως έξουσιοδοτούμενου, δικαιούμενος έν πάση περιπτώσει να λάβη γνώσιν του φακέλλου, ως και να αιτήσεται αντίγραφα κευρωμένα των έν αύτ'ω σχετικών έγγραφων.

2. Κατά των άποφάσεων του Ειρηνοδικείου χωρεί έφεσις έν μέρος των ένδιαφερομένων, ένώπιον του κατά τόπον άρμοδίου Πολυμελούς Πρωτοδικείου. άσκουμένη έντός μηνός από της επίδόσεως της άποφάσεως του Ειρηνοδικείου και έκδικαζόμενη κατ' την αύτην ως άνω διαδικασίαν.

3. Όπου εις τάς διατάξεις του Νόμου 248/1976 αναφέρεται ή υπό του άρθρου 14 όριζόμενη έπιτροπή, έρεξής νοείται τό Ειρηνοδικείον και όπου αναφέρεται Συμβούλιον Ίδιοκτηρίας Δασών, νοείται τό Πολυμελές Πρωτοδικείον».

"Άρθρον 84.

"Εναρξίς ισχύος.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεως του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερα κυρώθηκε δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και έκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τή 27 Δεκεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΛΥΜΠΟΝΙΣΜΟΝ	ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ	ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ-ΤΟΪΤΣΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΕΣΤΕΡΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ	ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΣ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΙΑΝΙΑΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ	ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΤΩΝΙΔΙΑΝΣ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΟΓΩΝΑΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΛΚΟΣ

Έδωθεθή και έιέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 28 Δεκεμβρίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ